

Oversigt over høringsvar fra høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og - tjenester (teleloven)

1. DI ITEK
2. Telekommunikationsindustrien i Danmark
3. DONA
4. Dansk Metal
5. Teleklagenævnet
6. Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S
7. Banedanmark
8. Forsvarsministeriet
9. Hi3G
10. FDIM - Foreningen af Danske Interaktive Medier
11. Datatilsynet
12. TDC
13. Aalborg Kommune
14. Forbrugerrådet
15. Telia og Telenor
16. Dansk Journalistforbund
17. Dansk Energi
18. Forbrugerombudsmanden
19. FDIH - Foreningen for Distance- og Internethandel
20. Advokatsamfundet

Høringsvar nr. 1

DI ITEK

IT & Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København
Mail: mk@itst.dk og mia@itst.dk

Danish ICT and Electronics Federation

Høring vedrørende udkast til ny telelov

DI ITEK skal som udgangspunkt rose IT- og Telestyrelsen for inddragelse af itek-erhvervet ved tilrettelæggelsen af den ny telelov. Tidligt i processen blev der indkaldt til seminar om erhvervets synspunkter og med informationsmøder undervejs i processen.

Det telepolitiske scope

Styrelsen har ved disse lejligheder understreget at formålet med omtalte lovudkast har været at tilpasse den danske lovgivning til EU's ændrede teledirektivpakke og de nye vilkår heri.

Fra DI ITEKs side har vi dog gerne set en bredere ændring af telereguleringen, der også tager fat på en opdatering af formål og virkemidler i den nationalt fastlagte teleregulering, således som det også er blevet foreslået i Højhastighedskomitéens rapport.

Navnlig kunne det være ønskeligt at få fremhævet telesektorens store betydning for udvikling af fremtidens bæredygtige videnssamfund, som vi har set afspejlet i EU-kommissionens Europe Vision 2020 - og i nogen grad i Videnskabsministeriets egen Digitale veje til vækst.

Heri ligger også en efterlysning af, at de erhvervspolitiske aspekter af sektorens udvikling fremhæves, herunder erhvervets behov for gennemsigtighed og forudsigelighed, jfr. nedenfor.

F.eks. har den telepolitiske målsætning om "bedst og billigst" - set med erhvervets øjne - ført til for meget discount telefoni, hvor andre formuleringer som f.eks. "teleydelser i verdensklasse til konkurrencedygtige priser" havde været at foretrække.

Det havde også været ønskeligt med en mere konsekvent tilbagerulning af alle nationale forbrugerbeskyttelsesvilkår, således at vi kun begrænses af EU's krav og ikke af yderligere nationale regler, f.eks. om abonnementsperioder, hvor den danske regel om 6 mdr. ikke er hjemlet i EU. DI ITEK har nu i mange år arbejdet for transparens og høj information til kunderne. I det lys er det uheldigt - og også et stort tab for kunderne - at vi ikke kan arbejde med 12 mdr. abonnementsperioder, henset til

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377 itek@di.dk
Danmark itek.di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

Hannemanns Allé 25 Sundkrogskaj 20
København S København Ø

at vore konkurrenter i lande, vi plejer at sammenligne os med, kan operere med flere års abonnementsperioder og i nogle lande helt uden begrænsninger.

I det hele taget er dagens telemarked karakteriseret ved en endog særdeles hård konkurrence, hvorfor tidligere tiders forsyningspligt forekommer ude af trit med kundernes behov. Di ITEK skal derfor opfordre til, at Videnskabsministeriet i de kommende drøftelser i EU arbejder for, at forsyningspligten helt bortfalder. I dag slås alle om at få kunder – så tanken om, at nogen kommer i klemme, er passé.

Det erhvervspolitiske scope

Set med erhvervslivets øjne er de vigtigste krav til telereguleringen enkelhed, forudsigelighed og gennemsigtighed. Udover at fremhæve dette som overordnet princip for telereguleringen, ville der også på enkeltområder kunne ske forbedringer.

Det gælder f.eks. kravet om LRAIC-baserede omkostninger, hvor televirksomhederne pålægges et stort arbejde pga. af det lovbestede krav revision én gang om året. Det ville derfor være ønskeligt at operere med længere perioder mellem revisionerne, og/eller at priserne fik virkning for en længere periode, således at erhvervets udøvere fik større sikkerhed for, hvordan prisrelationerne ville være for f.eks. en 3-årig længere periode.

Endelig kunne man med fordel fremhæve, at reguleringen fremover bør baseres på teknologineutralitet og tilpasning til markedsudviklingen fremover.

Konkrete bemærkninger

Idet der henvises til Telekommunikationsindustriens høringssvar finder DI ITEK det uheldigt, at lovudkastet i spørgsmålet om Nummerportabilitet og om Takstoplysningsfacilitet efter vores opfattelse går længere end EU's formelle krav. Endvidere finder DI ITEK det uheldigt, at lovudkastet i spørgsmålet om bistand til politiet og om stedbestedelse går længere, end det hidtil har været aftalt med Politiet.

DI ITEK står naturligvis til rådighed for uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Tom Togsverd
Direktør

Høringssvar nr. 2

Telekommunikationsindustrien

Ministeriet for Videnskab Teknologi og
Udvikling
v/ IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

30. august 2010
IMT/SUP

Sendt pr. mail: itst@itst.dk og mk@itst.dk

Høring om udkast til ny telelov

Telekommunikationsindustrien (TI) skal hermed afgive bemærkninger til udkast til *Forslag til Lov om elektroniske kommunikationsnet og –tjenester* på følgende områder:

- I Nummerportabilitet (§ 26)
- II Reglerne om bistand til politiet og stedbestemmelse af alarmopkald (§ 9 og § 60)
- III Takstoplysningsfacilitet (§ 4)
- IV Service 900-nævnet

I Nummerportabilitet

Telekommunikationsindustrien skal hermed afgive bemærkninger til lovforslagets § 26 om nummerportabilitet.

Det fremgår af § 26, at en slutbruger, der har anmodet om portering af abonnentnumre skal kunne få sin porteringen gennemført i løbet af én arbejdsdag efter, at anmodningen er kommet frem til den afgivende udbyder, og at slutbrugeren ikke skal afvente udløbet af en eventuel bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel, før porteringen effektueres.

Telekommunikationsindustrien finder imidlertid at denne ændring ikke er begrundet i hverken den bagvedliggende direktivtekst¹ eller i konkrete problemer på det danske telemarked. Derimod kan ændringen betyde både praktiske vanskeligheder i forhold til specielt erhvervskunder og ydermere i praksis stille privatkunder dårligere.

¹ TI noterede sig redegørelsen fra ITST på informationsmøde den 16. august om hvordan ITST forstod Kommissionens udlægning. Uanset denne redegørelse ændrer det imidlertid ikke ved den faktiske ordlyd i Direktivet.

Udgangspunktet er at teleindustrien ikke oplever "dag til dag" portering som et stort ønske fra kunderne af den enkle grund, at det aldrig vil kunne betale sig for kunden, da kunden i mindst den første måned vil komme til at betale dobbelt så mange faste afgifter, da kunden både skal betale den nye operatør for det tilvalgte abonnement og den forrige operatør (donor) i en given opsigelsesperiode.

Danske televirksomheder lever fuldt op til krav om, at selve porteringen skal ske indenfor én dag, idet kunden i forbindelse med nummerportabilitet maksimalt er teknisk afbrudt i 10 minutter. Desuden gennemføres langt de fleste porteringer om natten.

I.1 Forhold til direktivtekst

Lovforslagets § 26 stk. 1 og 2 er en vidtgående fortolkning af forsyningspligtdirektivet, hvor kravet i Artikel 30, stk. 4 (som ændret ved direktiv 2009/136 artikel 1.21) er, at:

Abonnenter, der har indgået en aftale om portering af et nummer til en anden virksomhed, skal under alle omstændigheder have dette nummer aktiveret inden for en frist på én arbejdsdag.

Direktivet fremhæver netop, at fristen er afhængig af indgående aftaler, der så kan indeholde bestemmelser om opsigelse og opgørelse af abonnementsforhold, hvor et absolut krav om ikke kun selve portering men også omfattende opsigelse inden for én dag reelt vil umuliggøre effektivering af lovforslagets stk.3.

Stk 3. Uanset stk. 1 og 2 skal slutbrugere, der har anmodet om portering af abonnentnumre, overholde bestemmelser i en kontrakt med den udbyder, som slutbrugeren i forbindelse med porteringen helt eller delvist opsiges sit kundeforhold hos, om opfyldelse af betalingsforpligtelse for en eventuel bindingsperiode eller under et opsigelsesvarsel.

Direktivet drejer sig om aktivering af det porterede nummer, således at brugeren ikke oplever at skulle undvære tjenesten, når de kontraktlige forhold er afklaret, idet direktivet præcisere at:

Den tid, tjenesteydelsen udebliver under porteringsprocessen, må under alle omstændigheder ikke udgøre mere end én arbejdsdag.

Af samme grund giver direktivet også mulighed for at:

47) De kompetente nationale myndigheder kan fastlægge den globale proces for porteringen af numre under hensyntagen til de nationale bestemmelser om kontrakter og den teknologiske udvikling.

Denne forståelse af direktivet og det hensigtsmæssige ved en tolkning, der fokuserer på den tekniske portering, afspejles i ECC rapport om nummerportabilitet² hvor NRAerne sammenfatter deres analyse af direktivteksten og de ganske mange fortolkningsmuligheder², som direktivteksten indeholder, til, at det primært drejer sig om dels at undgå at portering misbruges til skade for konkurrence og dels at portering sker på en betryggende måde for brugerne:

The TFNP interprets the objective of the new provision in the fourth paragraph of Article 30 as being that the process of switching operators while retaining your number should be carried out within the shortest possible time. The TFNP understands that number portability should not add unnecessary extra time when switching operators compared with when a customer explicitly opts not to keep his number.

...

The TFNP considered that Article 30 implies that NRAs should define the stages in the porting process in such a way that operators (losing/donor) do not misuse their position to create unnecessary delays in the porting process. It should also be observed that some measures to prevent slamming and unfair win-back actions can be built in the procedures however taking into account that such measures potentially increase the porting time.(ECC 155 p.4)

I og med den danske praksis netop ikke åbner for misbrug til at hindre konkurrence eller i øvrigt kommer slutbrugerne til ulempe så vil efter Teleindustriens vurdering være mere hensigtsmæssigt hvis ITST i § 26 eksempelvis gentager den præcise direktiv tekst (den reviderede Artikel 30 stk. 1-4) og så i bemærkningerne åbner for efterfølgende afklaring af den præcise forståelse, når erfaring fra implementering i alle medlemslande og yderligere præcisering eksempelvis i CoCom regi er indhentet. TI vil i den forbindelse henlede ITST opmærksomhed på det svenske lovudkast: *Bättre regler för elektroniska Kommunikationer*³ der i sin håndtering af samme problemstilling, der netop åbner for den fornødne fleksibilitet i efterfølgende bekendtgørelse

² ECC 155: 'The TFNP considered the text [Artikel 30] and found various ways in which it could be understood' (p. 8) og '..... the Task Force on Number Portability (TFNP)..., which would study the exact meaning of the rule which says that the number must be activated i) within the shortest possible time; ii) in any case, within one working day (chapter 4 in this report).(p. 4)

³ <http://www.regeringen.se/content/1/c6/14/93/46/e115fc51.pdf> specielt p. 212-16

I.2 Forhold til kunderne

A. Generelt

Udkastet til lovforslaget fastslår i den nye § 26, at en nummerporteringsproces skal gennemføres på ét døgn. Dette er allerede en realitet og er implementeret i branchens regelsæt for håndtering af nummerportabilitet (Rules & Procedures). Dette sker i praksis ved at modtagende operatør inden for 24 timer får information fra afgivende operatør, hvormed modtagende operatør får information om, til hvilken dato slutbrugerens nummer flyttes eller årsagen til at slutbrugerens nummer ikke kan flyttes. Denne løsning indebærer dog ikke mulighed for aktivering og reel overførsel af slutbrugerens nummer til modtagende operatør med én dags varsel.

- Aktiveret på én dag

Der ønskes en nummerporteringsproces på én dag i lovforslaget, defineret som ”i løbet af én dag, dog forstået som senest ved udgangen af den næstfølgende arbejdsdag, efter at anmodningen er kommet frem til den afgivende udbyder”. Lovforslaget vil på dette punkt have følgende konsekvenser for slutbrugerens oplevelse af sin nummerporteringsproces:

Det opleves ikke nødvendigvis som én arbejdsdag for slutbruger. Dette kan illustreres med følgende eksempel, hvor en nummerportering f.eks. anmodes igangsat en mandag til den afgivende operatør og denne kan/skal først afgive nummeret senest den følgende hverdag. Ligeledes kan dette give store udfordringer, hvis slutbruger har en forventning om, at dette også vil ske på en weekenddag eller helligdag, idet der i branchen er aftalt, at der ikke gennemføres nummerportering i weekender og helligdage. Det er fordi branchen ønsker at beskytte slutbruger imod manglende telefoniadgang hen over en weekend eller helligdag. (Det bemærkes, at der ved fejl på nummerportering ikke nødvendigvis findes en tilgængelig kundeservice eller teknisk support i weekenden på helligdage.) Endvidere vil en aktivering af et mobilt SIM-kort solgt f.eks. via udbyderens webportal ikke kunne være fremme ved slutbruger med så kort tidsfrist. Dermed vil der være sket et udbyderskifte, men slutbruger er ikke i besiddelse af SIM-kortet fra sin nye udbyder (og det vil opfattes af slutbruger som at være uden telefoni). Ved nummerportering af et fastnetnummer inden for tidsfristen på én arbejdsdag, kan der være nogle tekniske problemer, som vanskeliggøres af den tekniske opsætning, der skal fjernes hos slutbrugerens afgivende operatør, eller som skal installeres hos slutbrugerens modtagende operatør. Endvidere bemærkes, at hvis der ikke forefindes en telefonlinje til den ønskede teknologi, skal en sådan først ligeledes etableres.

For portering af fastnetkunder gælder desuden, at uanset om det drejer sig om erhvervs- eller privatkunder, så vil det i tilfælde hvor der skal graves være umuligt at foretage porteringen på en dag.

- Bindingsperiode og opsigelsesvarsel

Skal nummeret kunne flyttes inden for én dag og dette skal ske uden hensyntagen til bindings- eller opsigelsesvarsler, vil dette kræve udvikling i OCH-systemet samt hos operatørerne. I dag laves en mobil nummerportering (postpaid) hos de fleste operatører via ICC validering, hvilket indebærer at modtagende operatør fremsender NP anmodningen, indeholdende nummer og SIM-kort nummer, til afgivende operatør - og NP anmodningen gennemføres. I denne proces er sparet fremsendelse af opsigelsesfuldmagt imellem operatørerne. Dette gør, at der ikke vil fremgå oplysning om slutbrugerens ønske om her og nu nummerportering eller efter endt opsigelses- eller bindingsperiode. Derfor skal OCH systemet og operatørernes systemer udvikles til at kunne medsende denne vigtige information om kundens ønske.

Slutbrugerne vil med meget stor sandsynlighed spørge modtagende operatør om omkostningen for brud på opsigelses- eller bindingsperioden hos afgivende operatør. Modtagende operatør vil ikke være i stand til at give kunden svar herpå, men er nødt til at henvise slutbrugeren til afgivende operatør.

Dette vil afstedkomme 2 fremtidige muligheder for modtagende operatør at agere efter ved slutbrugerens anmodning om nummerportering.

1. Henvisning af slutbrugeren til afgivende operatør for oplysning af omkostning ved brud på opsigelses- eller bindingsperiode og samtidigt hermed igangsætter modtagende operatør nummerporteringeprocessen (og konsekvensen bliver så, at der findes et aftaleforhold hos begge operatører, hvor kunden er forpligtet til at betale).
2. Modtagende operatør igangsætter ikke nummerporteringsprocessen og etablering af nyt kontraktforhold, førend slutbrugeren har undersøgt omkostningen for brud på opsigelses- eller bindingsperiode hos afgivende operatør. Ved denne fremgangsmåde medvirker modtagende operatør ikke til at kunden står med to aftaleforhold. Kunden vil omvendt opleve en nummerporteringsproces som vanskeligere end i dag, da der skal tages dialog om nummerporteringeprocessen med modtagende operatør mere end én gang.

Ved mulighed 2 gives afgivende operatør ligeledes mulighed for winback af kunden, idet afgivende operatør kommer i dialog med kunden om brud på opsigelses- eller bindingsperioden førend nummerporteringsprocessen er igangsat.

Hos afgivende operatør kan en udregning af brud på opsigelses- eller bindingsperiode yderligere forsinke nummerporteringsprocessens opstart, idet der ikke nødvendigvis kan gives slutbrugeren en endelig totalomkostning samme dag den bestilles (her tænkes specielt på større erhvervskunder med et komplekst aftaleforhold). Ligeledes vil der hos afgivende operatør nødvendigvis heller ikke ske en her og nu slutfakturering, idet denne vil forekomme på slutbrugerens kommende faktura, jf. operatørens faktureringscyklus. Dermed kan slutbrugeren

modtage slutfakturaen fra afgivende operatør efter at fortrydelsesretten hos modtagende operatør er udløbet eller op til flere uger efter at nummerporteringsprocessen er gennemført.

- Kompensation:

Det fremstår rimelig uklart, om kompensationsordningen, jf. § 26, stk. 4, afstedkommer et kompensationskrav rettet både mod den modtagende og den afgivende operatør.

Det fremstår rimelig uklart, hvem der besidder bevisbyrden for krav om kompensation (er det slutbrugeren, afgivende operatør eller modtagende operatør eller skal tvister om kompensationer tilgå Teleankenævnet).

Såfremt årsagen til berettiget kompensation ligger hos tredjemand, f.eks. OCH A/S, grundet et nedbrud, der gør at nummerporteringsprocessen ikke kan gennemføres, skal kompensationen så afregnes via tredjemand og skal kunden dermed sendes til tredjemand for afklaring af kompensationsspørgsmålet?

Det fremstår rimelig uklart, hvad IT- og Telestyrelsens definition af forsinket portering vil betyde i skyldsspørgsmålet om forsinket portering. Kan dette mon betyde, at porteringen er gennemført imellem afgivende og modtagende operatør, men ikke gennemført hos resterende operatører, så der f.eks. ikke kan ske tilringning til et givet netværk og dermed af slutbrugeren opfattes som værende en forsinkelse af nummerporteringsprocessen.

Misbrug af portering tolkes som værende:

1. En operatør, der igangsætter NP uden bemyndigelse fra slutbrugeren. Her anser vi dette forhold som allerede reguleret via brancheaftalen.
2. Igangsættelse af NP ved brug af opsigelsesfuldmagt underskrevet af uberettiget og dermed gennemførsel af NP uden rette slutbrugers accept. Dette anser vi som værende bedrageri og dermed et forhold imellem slutbruger og politiet.

B. Erhvervskunder

Specielt for erhvervskunder er nummerportering en proces der involverer adskillige aktører: Kunden, afgivende operatør, modtagende operatør, ekstern forhandler for blot at nævne de typiske. Alene den overlevering af information der skal finde sted imellem disse led tager tid og en mulig fejlkilde, der kan forsinke porteringsprocessen betydeligt.

Eksempelvis skal kunden give modtagende operatør fuldmagt til at opsiges det eksisterende aftaleforhold med afgivende operatør. Giver kunden i denne forbindelse ufuldstændige oplysninger eller en utilstrækkelig fuldmagt til

modtagende operatør, vil modtagende operatørs porteringsanmodning blive afvist af afgivende operatør, og der vil gå yderligere tid med korrektion af fejlene – erfaringsmæssigt kan der ofte gå nogle dage med denne proces.

For portering af fastnetkunder gør der sig yderligere det forhold gældende, at der som nævnt oven for i nogle tilfælde skal involveres en tekniker i porteringen, hvis der skal etableres ekstra / nye fysiske forbindelser til kundens adresse – i nogle tilfælde involverer dette også en entreprenør der skal udføre gravearbejde. Det er svært at forestille sig hvilket beredskab, der skal være til rådighed for at sikre at portering i disse sager kan ske indenfor 1 arbejdsdag.

Ovenstående tager udgangspunkt i portering af en enkelt slutbruger, men for erhvervskunder gør der sig i rigtig mange tilfælde det forhold gældende, at en portering omfatter adskillige slutbrugere på en gang – i nogle tilfælde mange tusinde slutbrugere. Selv med et helt økonomisk uforholdsmæssigt beredskab hos teleoperatørerne vil det være umuligt at sikre, at man til enhver tid kan leve op til kravet om portering indenfor 1 arbejdsdag i forhold til erhvervskunder med flere ansatte (slutbrugere). Kunder selv vil i øvrigt heller ikke have et beredskab, der sætter dem i stand til at håndtere, at alle deres telefonnumre porteres på en gang i løbet af 1 dag. Kravet om gennemførelse på en dag savner enhver fornuftig mening i denne sammenhæng – det væsentlige for disse kunder er ikke en super hurtig portering men en velplanlagt og problemfri glidende overgang, der sikrer dem fuld forbindelse for alle medarbejdere uden afbrydelser.

I dag håndteres nummerportering af erhvervskunder med flere ansatte typisk i et samarbejde mellem kunde, afgivende - og modtagende operatør, idet der typisk laves en egentlig porteringsplan, der sikrer, at kundens portering forløber glidende – for de store erhvervskunders vedkommende typisk over nogle uger.

C. Privat kunder

Specielt for privat kunder vil lovforslagets bestemmelse § 26, stk. 3, at kunden skal kunne frikøbe sig fra bindings- og opsigelsesperiode hos den afgivende operatør være u hensigtsmæssig. Denne bestemmelse som i øvrigt er mere vidtgående end direktivets tekst, der netop fastlægger at kontraktlige forpligtigelser skal overholdes, indebærer at kunderne kan komme til stå i en situation, hvor en rigid fastholdelse af portering ikke kun i teknisk henseende inden for én dag betyder øget risiko for, at kunden utilsigtet er bundet af to aftaler og dermed udsættes for dobbeltbetaling.

Telekommunikationsindustrien skal i øvrigt påpege, at i alle de drøftelser der har været om nummerportering med brugere og deres organisationer – herunder også med Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet – har det stedse været fremført, at det var meget væsentligt, at teleoperatørerne tilrettelagde nummerportering således, at brugerne ikke kom i klemme med at de skulle betale til to teleselskaber i en periode. Det er på den baggrund helt uforståeligt at man i lovforslaget lægger op til en løsning som man selv med et beskedent kendskab til

virkeligheden må forudse vil give anledning til stor utilfredshed og frustration – og som vil give anledning til utallige klagesager og kunder der føler sig narret og vildledt af lovgivningen.

III Reglerne om bistand til politiet og stedbestemmelse af alarmopkald (§ 9 og § 60)

Telekommunikationsindustrien har følgende bemærkninger til lovforslagets bestemmelser om bistand til politiet (§ 9) og stedbestemmelse af alarmopkald (§ 60):

Ad bemærkninger til § 9 – Teleobservation

TI anmoder om at det sikres, at der ikke med de foreslåede ændrede lovforslagsbemærkninger ændres ved grundlaget for den verserende dialog mellem Rigspolitiet, Justitsministeriet, IT- og Telestyrelsen og telebranchen om rammerne for krav til indretning af udbydernes udstyr og tekniske systemer med henblik på teleobservation.

TI anmoder i den forbindelse om, at det i lighed med lovforslagsbemærkninger til den gældende § 15 vedrørende teleobservation (L 219 fra 2006) anføres i lovforslagsbemærkningerne, at ”*Det skal bemærkes, at der er tale om en allerede eksisterende teknik*”.

TI anmoder endvidere om, at der tilføjes en henvisning til det tekniske udredningsarbejde om teleobservation, som var forudsat i Regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse fra november 2005. I handlingsplanen fremgår således følgende om anbefaling 30 om teleobservation:

”30. Arbejdsgruppen anbefaler, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på baggrund af en observationskendelse forpligtes til fremadrettet (løbende) at udlevere oplysninger til politiet om, hvilke mobiltelefonmaster en tændt mobiltelefon er i forbindelse med. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester bør være forpligtet til at indrette deres tekniske systemer således, at de i retsplejelovens kapitel 71 nævnte indgreb er mulige.

”Regeringen vil arbejde videre med denne anbefaling og har til hensigt – efter den fornødne tekniske konkretisering og afklaring – at fremsætte lovforslag herom.”

Det tekniske udredningsarbejde om teleobservation fandt utraditionelt først sted efter vedtagelsen af lovforslaget om krav til indretning af udbydernes udstyr og tekniske systemer med henblik på teleobservation, og resultatet af udredningsarbejdet findes i IT- og Telestyrelsens afrapportering fra den tekniske arbejdsgruppe om terrorbekæmpelse” fra 7. juli 2006 (vedlagt).

Det tekniske udredningsarbejde afklarede de tekniske tvivlsspørgsmål, der var opstået i forbindelse med fremsættelsen af lovforslagene om krav om sikring af muligheden for teleobservation (L 217 om ændring af retsplejeloven og L 219 om ændring af teleloven). Disse tvivlsspørgsmål omhandlede dels spørgsmålet om observation af tændte men ikke-aktivt kommunikerende mobiltelefoner, dels spørgsmålet om mulighederne for indhentelse af oplysninger om afstanden til masten. Afrapporteringen fra udredningsarbejdet anviser, hvilke tekniske muligheder der i 2006 eksisterede for teleobservation (anbefaling 30), og anviser dermed det nærmere omfang af kravene til indretning af udbydernes udstyr og tekniske systemer med henblik på teleobservation.

Ved fremsættelse af lovforslagene om regler om teleobservation i 2006, blev begrebet teleobservation, jf. retsplejelovens § 791a, stk. 5, defineret nærmere i lovforslagsbemærkninger til både L217 og L219. På trods af telebranchens indsigelser herimod, jf. TI's hørings svar af 24. marts 2006 til udkastet til ændring af retsplejeloven, omfattede definitionen af teleobservation omtale af "oplysninger om afstanden fra masten" – et krav som ellers ikke indgik i anbefaling 30 i Regerings handlingsplan. TI bemærker med tilfredshed, at udkastet til lovforslagsbemærkninger til den foreslåede § 9 ikke gentager den mangelfulde definition af teleobservation fra 2006.

Udkastet til lovforslagsbemærkninger side 53, midtfor indeholder imidlertid en henvisning til, at de gældende definitioner i retsplejelovens kapitel 71 og 74 finder anvendelse. Idet lovforslagsbemærkningerne til ændringen af retsplejeloven fra 2006 (L 217) også indeholder omtalen af "oplysninger om afstanden fra masten", og idet der siden 2006 – på trods af ovennævnte afrapportering fra den tekniske arbejdsgruppe – fortsat har været drøftelser mellem telebranchen og Rigspolitiet om mulighederne for afgivelse af oplysninger om afstanden fra masten, anmoder TI om, at det præciseres via lovforslagsbemærkningerne til den nye telelov, at omtalte oplysninger om afstand til masten omfatter tilgængelige afstandsoplysninger, som kan være omfattet af visse usikkerheder, jf. det anførte i afrapportering fra den tekniske arbejdsgruppe.

På denne baggrund anmoder TI samlet om, at følgende præciseres i lovforslagsbemærkningerne til reglerne om teleobservation, enten på side 53 midtfor eller på side 55 midtfor:

"Ved teleobservation forstås, jf. retsplejelovens § 791 a, stk. 5, at politiet fra udbydere af telenet eller teletjenester kan indhente oplysninger vedrørende lokaliseringen af en mobiltelefon, der antages at benyttes af en mistænkt. Ved teleobservation forstås nærmere indhentelse af oplysninger, der gør det muligt løbende at stedfæste en mobiltelefon, når mobiltelefonen er tændt og deltager i kommunikation, det vil sige oplysninger om hvilke mobiltelefonmaster og celler der er anvendt, og tilgængelige oplysninger om i hvilken afstand fra masten mobiltelefonen befinder sig.

Der er tale om en teknik, som allerede eksisterede i 2006, da den gældende regel om kravene til indretning af udbydernes udstyr og tekniske systemer med henblik på teleobservation blev vedtaget.

De nærmere tekniske muligheder for teleobservation, og dermed det nærmere omfang af kravene til indretning af udbydernes udstyr og tekniske systemer med henblik på teleobservation fremgår af IT- og Telestyrelsens afrapportering fra den tekniske arbejdsgruppe om "terrorbekæmpelse" fra 7. juli 2006."

Ad bemærkninger til § 9 – definitioner og anbefalinger i øvrigt

På side 53 henvises til "Regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse" for en nærmere uddybning af hvilke anbefalinger der implementeres med den foreslåede § 9. TI finder det væsentligt, at anbefalingernes ordlyd gives svarende til lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 15 eller alternativt angives med anbefalingens nummer og hovedindhold – fx "Anbefaling 30 om teleobservation".

På side 53 henvises til, at de nærmere definitioner af de begreber fra retsplejeloven, som opremses i den foreslåede § 9 kan findes i retsplejeloven. TI finder det væsentligt, at definitionernes ordlyd gives svarende til lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 15, herunder for at undgå misforståelser og begrebsforvirring, jf. fx nedenfor om sondringen mellem "udvidet teleoplysning" og "teleobservation" kontra det ikke definerede begreb "maste-oplysninger".

Ad bemærkninger til § 9 – Samtidig adgang til aflytning og teleoplysninger

På side 54, 6. afsnit i udkastet til lovforslagsbemærkninger til § 9, er teksten fra lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 15 kun gengivet delvist, idet 1. punktum med følgende tekst er udgået (og flyttet til side 55, 3. sidste afsnit):

"Adgang til fremadrettede teleoplysninger sker automatisk ved etablering af en aflytning og udleveres til politiet mod kendelse."

Teksten fortæller, at adgang til aflytning og fremadrettet teleoplysning sker samlet og derfor ikke kan adskilles. Det er derfor væsentligt, at medtage hele teksten i afsnittet, så 6. afsnit på side 54 herefter får følgende ordlyd – lige som hidtil:

"Adgang til fremadrettede teleoplysninger sker automatisk ved etablering af en aflytning og udleveres til politiet mod kendelse. For så vidt angår telefonitjenester, giver en aflytning således adgang til viden om A-nummer og B-nummer. For så vidt angår pakkekoblet datatransmission, herunder internetadgang, giver en aflytning i form af adgang til bruttodatastrømmen politiet mulighed for adgang til viden om, hvad kunden foretager sig via tjenesten"

Ad bemærkninger til § 9 – Sortering af datastrøm

På side 54, 7.-8. afsnit i udkastet til lovforslagsbemærkninger til § 9, gentages to tekstafsnit fra lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 15 (L 219, side 22, 2. spalte). Imidlertid gav disse lovforslagsbemærkninger fra 2006 anledning til stor tvivl om rækkevidden af kravene til sortering af data-strømmen fra pakkekoblet datatransmission. Tvivlen blev afklaret ved ministerens svar på spørgsmål nr. 22 stillet af Videnskabsudvalget den 24. maj 2006 i forbindelse med behandlingen af L219:

Spørgsmål

Er det hensigten med lovforslaget, at eventuel yderligere sortering af de leverede data - udover enten hele bruttodatastrømmen (svarende til aflytning) eller alle indeholdte ip-adresser i de udvekslede datapakker, såkaldt ip-til-ip (svarende til fremadrettet teleoplysning/aflytning uden indhold) - påhviler politiet som led i efterforskningen?

Svar:

Lovforslaget forpligter udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til i forhold til aflytning at levere hele bruttodata-strømmen og i forhold til fremadrettet teleoplysning at levere alle indeholdte IP-adresser, MAC-adresser eller lignende i de udvekslede datapakker.

Der er således ikke tale om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, i medfør af lovforslaget, skal sortere yderligere i en bruttodatastrøm.

Jeg skal i øvrigt henvisne til min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 6 til L 219.”

TI anmoder om, at 7.-8. afsnit på side 54 i udkastet slettes og erstattes af tekst, som angiver det præcise omfang af kravet, jf. ovennævnte svar på spørgsmål 22, således at der ikke på ny opstår tvivl om, hvorvidt udbydere er forpligtet til at sortere i en bruttodatastrøm. TI foreslår, at præcisering fx sker ved tilføjelse af tekst til 6. afsnit på side 54, så 6. afsnit alt i alt får følgende ordlyd:

”Adgang til fremadrettede teleoplysninger sker automatisk ved etablering af en aflytning og udleveres til politiet mod kendelse. For så vidt angår telefonitjenester, giver en aflytning således adgang til viden om A-nummer og B-nummer. For så vidt angår pakkekoblet datatransmission, herunder internetadgang, giver en aflytning i form af adgang til bruttodatastrømmen politiet mulighed for adgang til viden om, hvad kunden foretager sig via tjenesten. Lovforslaget forpligter udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til i forhold til aflytning at levere hele bruttodatastrømmen og i forhold til fremadrettet teleoplysning at levere alle indeholdte IP-adresser, MAC-adresser eller lignende i de udvekslede datapakker (såkaldt IP-til-IP). Udbydere af

elektroniske kommunikationsnet eller –tjenester er ikke i medfør af lovforslaget forpligtet til at sortere yderligere i en bruttodatastrøm”.

Ad bemærkninger til § 9 – masteoplysninger

På side 55, 3. sidste i udkastet til lovforslagsbemærkninger til § 9, anføres, at § 9 sikrer indgreb i form af ”fremadrettede tele- og masteoplysninger”.

Det bemærkes hertil, at begrebet i ”masteoplysninger” i lovforslag L219 fra 2006 blev brugt i flæng om ”udvidet teleoplysning” (= hvilke abonnenter er på en given mast) henholdsvis ”lokaliseringsdata” (= hvilke master benyttes af en given abonnent). Dette gav anledning til forvirring.

Der er derfor behov for en præcisering af, hvorvidt der med ”fremadrettet masteoplysning” på side 55 menes ”fremadrettet udvidet teleoplysning” eller ”fremadrettede lokaliseringsdata” (= Teleobservation). Det bemærkes, at fremadrettet udvidet teleoplysning, leveres i form af friske historiske oplysninger, jf. side 55, øverst i udkastet.

TI foreslår, at problemet løses ved at slette omtalen af masteoplysninger i 3. sidste afsnit på side 55, idet begrebet masteoplysninger ikke er et begreb, der indgår i hverken retsplejeloven eller teleloven.

Begrebet masteoplysninger benyttes igen på side 57 i udkastet i 1. afsnit af bemærkningerne til § 9, stk. 4 om straksudlevering af historiske teleoplysning og udvidet teleoplysning. TI foreslår, at begrebet masteoplysninger i denne sammenhæng erstattes af begrebet ”udvidet teleoplysning”.

Ad bemærkningerne til § 60 – positionsoplysninger for mobiltjenester

På side 122 sidste afsnit, sidste linje anføres vedrørende positionsoplysninger for mobiltjenester, at bidrag til stedbestemmelse af alarmopkald kan være ”afstandsmåling fra masten”.

TI bemærker hertil, at afstandsmåling fra masten i forbindelse med stedbestemmelse af alarmopkald fra mobiltelefoner vil være et nyt krav i forhold til gældende ret, som ikke har været drøftet med branchen.

Branchen kan alene støtte krav om stedbestemmelse, som kan opfyldes inden for de rammer (begrænsninger), som er sat af standarderne for offentlige mobiltelefonsystemer i deres basisudgave. De bemærkes i den forbindelse af afstandsmåling fra masten ikke er en mulighed i nævnte systemer.

TI finder det endvidere ikke rimeligt, at der via tekst i lovforslagsbemærkningerne lægges op til fastsættelse af nye krav, som ikke har været genstand for en forudgående teknisk udredning.

TI henstiller på den baggrund, at sætningen om afstandsmåling slettes fra side 122.

For god ordens skyld kan det tilføjes, at den udlevering af visse oplysninger om afstand fra masten, som teleudbyderne udleverer til politiet i forbindelse med teleobservation, jf. den foreslåede § 9, ikke kan ske i forbindelse med stedbestedelse af alarmopkald, bl.a. fordi der er tale om to forskellige situationer. Ved teleobservation kender man således på forhånd identiteten af den observerede, og der kan derfor foretages en opsætning i nettet, som tillader udtræk af aktuelle TA-værdier mv. med henblik på udlevering af visse oplysninger om afstand til masten. Ved alarmopkald er der derimod ikke en sådan forudbestemthed og positionsangivelse sker derfor udelukkende efter tabelopslag med henblik på overordnet positionsangivelse, som er mindre nøjagtig end afstandsoplysninger i forbindelse med teleobservation.

III Takstoplysningsfacilitet (§ 4)

Telekommunikationsindustrien har følgende bemærkninger til bemærkningerne til § 4 om regler om tilrådighedsstillelse af en takstoplysningsfacilitet (§ 4):

TI noterer med tilfredshed, at det fremgår af andet afsnit af de indledende til bemærkninger til § 4, at reglerne i bekendtgørelse udstedt med hjemmel i den foreslåede § 4 (udbudsbekendtgørelsen) som udgangspunkt ikke skal gå videre end de bagvedliggende EU-regler, og at danske regler kun vil blive fastsat, ”hvor der er påpeget særlige forbrugerbeskyttelseshensyn”.

TI bemærker i den forbindelse, at reglen om takstoplysningsfaciliteter i telelovens § 33, stk. 1-2, som er udmøntet i den gældende udbudsbekendtgørelse § 9, går videre end de bagvedliggende EU-regler uden at der er påpeget særlige forbrugerbeskyttelseshensyn eller behov herfor.

TI skal derfor beklage, at udkastet til lovforslagsbemærkninger på side 46, 3. og 4. sidste afsnit detaljeret beskriver muligheden for en fastholdelse af de danske særregler om takstoplysningsfaciliteter og endda beskriver detaljeret andre former for takstoplysningsfaciliteter end den i dag kendte. En sådan regel vil gå lagt videre end EU-kravene, der ikke stiller krav om en takstoplysningsfacilitet, der dækker alle numre.

TI er opmærksom på reglen i artikel 21, stk. 3, litra a i forsyningspligt-direktivet og den tilhørende betragtning 32 i direktiv 2009/126/EF om takstoplysning for numre og tjenester, hvor der gælder særlige prisvilkår, som IT- og Telestyrelsen ifølge lovforslagsbemærkningerne lægger op til at implementere i dansk ret med den foreslåede § 4, stk. 5. Efter TI's opfattelse omfatter EU-reglen kun eventuelle særlige tjenestekategorier med særlige prisvilkår – fx service900-tjenester, og dertil kommer, at EU-reglen ikke indeholder et direkte krav om tilrådighedsstillelse af en takstoplysningsfacilitet.

Den gældende regel om takstoplysningsfaciliteter i telelovens § 33 er fastsat som en skærpet dansk særregel i 2000 med udgangspunkt i den daværende forventede

indførelse af krav om krydsportering, jf. lovforslagsbemærkningerne fra 2000 (L248, side 84 og 94).

TI finder ikke, at der er grundlag for opretholdelse af krav om takstoplysningsfaciliteter for kald til almindelige telefonnumre, og der opfordres derfor til, at lovforslagsbemærkningerne om den hidtidige § 33 og takstoplysningsfaciliteterne udgår eller erstattes af en kortfattet omtale af muligheden for – indenfor rammerne af EU-reglerne – eventuelt at fastsætte krav om takstoplysning for tjenestekategorier med særlige prisvilkår, hvor taksering er højere end udbyderens normale listepreiser.

Hvis den danske særregel om generelle takstoplysningsfaciliteter imidlertid foreslås opretholdt, opfordrer TI til, at der i lighed med de gældende regler angives i lovforslagsbemærkningerne, at der ved fastsættelse af regler om takstoplysningsfaciliteter vil være tale om danske særregler, der går videre end EU's krav.

TI opfordrer endvidere til, at der i lovforslagsbemærkningerne gives en detaljeret begrundelse, hvorfor sådanne regler findes nødvendige, og hvem der i givet fald har påpeget særlige forbrugerbeskyttelseshensyn, jf. udkastet til lovforslagsbemærkninger på side 45 (andet afsnit i de indledende bemærkninger til den foreslåede § 4). TI vedlægger i den forbindelse kopi af TI's udtalelse til IT- og Telestyrelsen fra 23. april 2007, hvori der redegøres for, at branchen ikke mener, at der er behov for eller grundlag for at opretholde danske særregler om takstoplysningsfacilitet.

IV Service 900 nævnet

Telekommunikationsindustrien er imødekommende over for deregulering af service 900-området samt nedlæggelse af Service 900-Nævnet.

Det er nemlig TI's vurdering, at branchen i dag selv på betryggende vis er i stand til at varetage forbrugerbeskyttelsen på området via en brancheaftale i samme stil som den brancheaftale, der allerede findes på området for mobile indholds- og betalingstjenester.

I den forbindelse kan TI oplyse, at der for øjeblikket arbejdes på en brancheaftale på service 900-området, der skaber den videst mulige harmonisering mellem de nuværende regler på service 900-området og reglerne vedrørende mobile indholds- og betalingstjenester, herunder beløbsgrænserne på SMS-området.

For så vidt angår spørgsmålet om håndtering af forbrugerklager, er det TI's forståelse af dereguleringen, at det er Forbrugerombudsmanden, som fører tilsyn med området på samme måde som ved mobile indholds- og betalingstjenester, og at konkrete forbrugerklager behandles i Forbrugerklagenævnet.

For at sikre overgangen fra den eksisterende regulering af Service 900 området til deregulering foreslår TI, at Videnskabsministeren gives bemyndigelse til at ophæve den eksisterende regulering, når branchen meddeler, at man har indgået en brancheaftale.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Ib M. Tolstrup'. The signature is fluid and cursive, with the first letters of the first and last names being capitalized and prominent.

Ib M. Tolstrup

Høringsvar nr. 3

DONA

IT- og Telestyrelsen
 Holsteinsgade 63
 2100 København Ø
 mk@itst.dk

Høringsvar vedr udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

Skal der fremover være lige adgang for alle til at publicere på nettet- eller skal nogen hjemmesider og andre netservices have forrang forandre, når de sendes gennem nettet til brugerne? Danish Online NewsAssociation (DONA) mener entydigt det første: friheden skal bevares.

Men vi er bange for, at teleloven i den udformning der er fremlagt, åbner op for det sidste.

Det er efter DONAs opfattelse således ikke nok, når der i §4 stk. 7 (det eneste sted i loven netneutraliteten berøres) fastsættes, at "IT-og Telestyrelsen kan fastsætte regler med henblik på at pålægge erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester at sikre slutbrugere adgang til information, videreformidling af information samt mulighed for at benytteapplikationer og tjenester efter eget valg."

Særligt ikke, når der i bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at muligheden for at fastsætte regler kun forventes anvendt, hvis teleudbydere ikke selv fastlægger "rimelige vilkår", uden at det i øvrigt fremgår, hvad der er "rimeligt". DONA mener, at loven i langt videre omfang burde knæsette den frie og lige adgang til at ytre sig frit på nettet.

Det er netop dette: friheden til og ligheden i adgangen til at udtrykke sig på nettet, der - efter DONAs opfattelse - er på spil. Det måske største demokratiske gode, som internettet har bragt med sig - eksplosionen i mulighederne for at komme til orde i et offentligt rum - er i fare for at blive begrænset.

I gamle dage skulle du for at komme til orde i en bredere offentlighed gennem nåleøjet hos redaktøren i et allerede etableret medie. Barriererne for at etablere sig som selvstændigt medie var dengang enorme. Hvor skulle man få sin egen trykpresse og avisbude, sendemaster og optageudstyr, fra?

Sådan er det ikke længere. I dag er det eneste der kræves for at oprette sin egen blog, hjemmeside eller netbaserede medie, således lidt computerudstyr, en netopkobling, en god ide og noget manpower.

Når det er på plads, er du på nettet – og har adgang til slutbrugernes computere på lige fod med alle andre.

Hvis en teleoperatør kan gøre forskel på, hvor hurtigt signalerne fra hjemmeside A og hjemmeside B farer gennem deres netværk, tages første skridt til at rulle denne udvikling tilbage.

Første skridt i retning mod et opdelt net, hvor medier og net-kommunikatører kan blive tvunget til betale ekstra for at komme på, på lige fod med ofte større, rigere og mere etablerede konkurrenter. Eller mod et net, hvor slutbrugerne låses inde i et tv-pakke lignende arrangement, så de, når de går på nettet, kun har adgang til de hjemmesider og services, der er omfattet af den pakke de har købt adgang til. Det er derfor netneutraliteten i lang højere grad bør sikres i den nye telelov.

DONA er en 10 år gammel forening for journalister og kommunikatører, der arbejder med onlinemedier. Det giver os en naturlig interesse i friheden til og mulighederne for at benytte nettet som kommunikationsplatform. Det er det, som vores medlemmer lever af.

Læs mere om DONA på dona.dk. Og ring eller skriv gerne hvis I har behov for uddybning eller yderligere information.

Med venlig hilsen

Kim Elmoose
Formand
DONA

Jon Lund
Bestyrelsesmedlem
DONA

Høringsvar nr. 4

Dansk Metal

DANSK METAL

IT- og Telestyrelsen
Att. Mette Lauridsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø
Mail: mla@itst.dk

DANSK METAL
Uddannelses- og IKT-sekretariatet
Nyropsgade 38
1780 København V
Tlf.: 3363 2000
Fax: 3363 2140
e-mail:
it@danskmetal.dk

København den 27. august 2010

Vort ref. nr.: TOA
(Anføres ved besvarelser)

Journal nr.: 11.5

Vedr.: Hørings svar – Udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og tjenester (teleloven)

Dansk Metal kvitterer for modtagelsen af høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og tjenester (teleloven) og har følgende bemærkninger til udkastet.

Overordnet mener Dansk Metal, at sigtet med den til enhver tid gældende telelov er at sikre vækst og beskæftigelse, medarbejderrettigheder og forbrugerrettigheder, og det er i dette lys, at høringssvaret skal læses.

Endvidere synes vi, at det er positivt for branchen som helhed, at teleloven med det fremlagte udkast har gennemgået et eftersyn, i stedet for blot at rette den nugældende telelov til ift. EU-direktivet.

Vi anerkender, at mange af de foreslåede ændringer af den gældende lov er direktivbestemte, men vil dog stadig pege på en række områder, hvor vi mener, at Danmark går videre end det nye EU-direktiv nødvendiggør.

Lovens formål

Formålet med loven er i vores optik med dette lovudkast – indsnævret fra tidligere – at have vægtet forbruger- og konkurrencehensyn til i højere grad at være industripolitik. Vi mener, at en betingelse for øget delegation til styrelsesniveau og mere fleksibilitet bør være en bredere beskrivelse af formålet med loven, som embedsværket kan støtte sig til, når loven skal fyldes ud. I denne forbindelse ser vi blandt andet følgende interesser som vigtige:

1. Sikre klar regulering for alle branchens aktører for at sikre investeringsniveauet og dermed skabe vækst og beskæftigelse.
2. Sikre at løn- og arbejdsvilkår ikke forringes for medarbejderne, der berøres i forbindelse med funktionel adskillelse.
3. Fremme netneutralitet.

4. Fremme interoperabilitet.
5. Sikre forsyningspligten – også på bredbånd men ikke kunne på hastighed men også på access til tjenester.
6. Sikre håndteringen af persondata i forhold til logning.

Dansk Metal mener derfor, at lovens § 1 skal udbygges med sætninger, der favner ovenstående 6 elementer.

I det følgende vil vi fremføre vores syn på forskellige delelementer i lovudkastet, som specifikt har Dansk Metals interesse.

Øget delegering af ansvar til IT- og Telestyrelsen

Dansk Metal kan ikke umiddelbart støtte den fremlagte model, hvor det indhold og omfang af de forpligtelser, der pålægges en udbyder med en stærk markedsposition, skrives ud af teleloven og i stedet baseres på konkrete markedsafgørelser truffet af IT- og Telestyrelsen (herefter: ITST).

Vi anerkender behovet for en højere fleksibilitet i forhold til forpligtelserne, der pålægges en udbyder med en stærk markedsposition, men frygter samtidig, at en for stor fleksibilitet vil skabe usikkerhed i telebranchen i al almindelighed og hos TDC i særdeleshed kan have en negativ afsmittende effekt på investeringsniveauet. En sådan udvikling er hverken til gavn for forbrugerne, udbydere eller de øvrige interessenter, herunder lovgiverne.

Vi mener, at der reguleringsmæssigt i lovgivningen som minimum må fastholdes en beskrivelse af de konditioner, som ITST skal drive arbejdet med at træffe konkrete markedsafgørelser ud fra, og i hvilket omfang teleforligskredsen skal høres om de konkrete markedsafgørelser, før disse meddeles til udbydere.

Udviklingen fra regulering til flere brancheaftaler

Dansk Metal noterer sig udviklingen i den nye telelov, hvor reguleringen på flere områder erstattes af brancheaftaler. Vi tvivler på, om branchen som helhed kan nå frem til brancheaftaler, der også i tilstrækkelig grad beskytter forbrugere og medarbejdere. Derfor mener vi, at sådanne brancheaftaler altid skal indgås med ITST for bordenden med det formål at sikre at den regulering, der i dag finder sted, ikke bevidst undermineres af branchen gennem løst formulerede brancheaftaler.

Priskontrol

Dansk Metal kan ikke umiddelbart støtte en afskaffelse af LRAIC-priskontrolmodellen ud fra udkastet. At teleloven alene skal fastlægge de

hensyn, som skal varetages, og de rammer som ITST skal agere inden for, når styrelsen anvender priskontrol, frygter vi igen vil skabe usikkerhed i branchen med manglende investeringslyst til følge.

Funktionel adskillelse

Funktionel adskillelse skal altid ses som en ganske indgribende foranstaltning ikke alene overfor en udbyder med en stærk markedsposition men også overfor dennes medarbejdere. Set i lyset af erfaringer med udbud i forbindelse med forsyningspligt blandt andet i forhold til 118 mener vi, at det i § 46 i teleloven skal indskrives, at lov om virksomhedsoverdragelse altid skal iagttages ved sager i forbindelse med funktionel adskillelse.

Særligt om forholdet til Konkurrencestyrelsen

Dansk Metal kan ikke støtte, at den nye telelov i mindre grad beskriver forholdet til Konkurrencestyrelsen medmindre hele ansvaret for konkurrenceforhold på It- og teleområdet overgår til ITST. I modsat fald vil en mindre omfattende beskrivelse af forholdet mellem ITST og Konkurrencestyrelsen kunne føre til at usikkerhed i telebranchen – igen med manglende investeringslyst til følge.

It-sikkerhed

Vi noterer med tilfredshed, at der med implementeringen af direktivet indføres en meddelelesespligt for udbydere til ITST og til den berørte abonnent i tilfælde af it-sikkerhedsbrud. Men for at skærpe udbydernes interesse for dette vigtige område, vil Dansk Metal også anbefale, at der indføres en pligt til at offentliggøre udbydernes it-sikkerhedsbrud dels på udbyderens egen hjemmeside og dels på ITST's hjemmeside.

Forsyningspligt

Den påtænkte revision på forsyningspligtområdet i forhold til at medtage bredbånd, noterer vi os med tilfredshed. Vi skal dog bemærke i forhold til, at hvis der indføres en forsyningspligt på bredbåndsområdet, er forsyningspligt i vores optik ikke kun et spørgsmål om en målsætning i forhold til hastigheder men også om adgang til tjenester og interoperabilitet mellem net, som borgerne løbende har behov for.

For at fremme udviklingen inden for området tror vi på, at den infrastrukturbaserede konkurrence skal fremmes. Dette mener Dansk Metal blandt andet kan gøres ved fra den offentlige sektor side at stimulere efterspørgslen, således at der skabes et kundegrundlag over hele landet, som igen kan

stimulere den infrastrukturbaserede konkurrence til gavn for udviklingen over mod højere båndbredde og flere nye tjenester. Eksempler på dette kunne være telemedicin, mere e-læring osv.

Dansk Metal har i den forbindelse foreslået at etablere en højhastighedsfond, som vi blandt andet foreslår finansieret via midler fra kommende frekvensauktioner. Den offentlige sektor bliver dermed motor for udviklingen ved at efterspørge ydelser, der fordrer adgang til høje båndbredder og tjenester. På denne måde tilskyndes der langt mere til at alle aktører på markedet, som investerer i infrastruktur, investerer i højhastighedsforbindelser.

Deling af infrastruktur

Dansk Metal mener, at man skal være varsom med overlade ansvaret til kommunerne i forhold til at kræve, at teleselskaber deler infrastruktur, da vi ikke mener, at kommunerne besidder den nødvendige ekspertise til at kunne foretage disse afgørelser. Endvidere er det vigtigt at slå fast, at en højteknologisk udvikling sommetider nødvendiggør, at en udbyder har eneretten til sin infrastruktur i en periode i forhold til, at udbyderen kan opnå en acceptabel forrentning af sin investering i infrastruktur. Derfor kan den foreslåede ændring i teleloven have en negativ indvirkning på investeringsniveauet, hvilket igen kan gå ud over vækst og beskæftigelse, som Dansk Metal ser som et af formålene med den nye telelov.

Med venlig hilsen

Torben Andresen Lindhardt

Høringsvar nr. 5

Teleklagenævnet

Teleklagenævnet

Kim Svendsen

Fra: Hanne Pedersen på vegne af I-MAR - enhedspostkasse
Sendt: 27. august 2010 12:34
Til: I-MAR - Jurateam
Emne: VS: Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
docId: <http://vtu.fsd.csc.dk/vtukoncp/DOK1493864>
SJ: -1

[tvf](#)
[/Hanne](#)

Fra: Helle Röd
Sendt: 27. august 2010 11:55
Til: I-MAR - enhedspostkasse
Emne: Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

På Teleklagenævnets vegne skal jeg oplyse, at nævnet ikke har bemærkninger til det fremsendte udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Med venlig hilsen

Helle Röd
Sekretariatsleder, cand. jur.
Telefon: 3392 9871
Mobil: 4081 8739
hro@vtu.dk

Sekretariatet for Teleklagenævnet
Bredgade 43
1260 København K
Telefon: 3392 9700
Telefax: 3392 9988
EAN nr. 5798000417052
sttpost@vtu.dk
www.teleklage.dk

Høringsvar nr. 6

Statens og Kommunernes Indkøbs
Service A/S

Kim Svendsen

Fra: Kristian Gaardsholt [kg@ski.dk]
Sendt: 17. august 2010 20:01
Til: Maria Schmidt Jensen; Mette Lauridsen
Emne: SV: Ny telelov - skift af teleoperatør - SIM-kort
Opfølgingsflag: Opfølgning
Forfalder senest: 26. august 2010 08:00
Flagstatus: Rød

Kære Mette og Maria,

Venligst jf. vore telefonsamtaler.

SKI er i gang med at forberede et genudbud for en rammeaftale for tele & data. Vores erfaring og kundegruppens repræsentanter siger flg.

Mobilitet – konkurrence: Det skal være let (Praktisk muligt) at skifte teleoperatør.

Jf. følgegruppens største anke for at skifte teleoperatør: "Det er besværligt"!

Fordi – især - at SIM kort til mobil telefoner skal udskiftes (gamle SIM kort skal returneres og ny teleoperatørs kort isættes terminal)

Det er en stor logistisk udfordring, ikke kun for mobil-terminaler (indsamle nuværende SIM kort og erstatte med nye) men også for de machine-to-machine terminaler (brønd aflæsninger etc.) som findes rundt omkring i perifære lokationer, som vinder stadig større omfang. Derfor er konkurrencen teleoperatørerne imellem ulig – læs: Dem som har kundemassen beholder kunderne.

Udkast til ny Telelov.

Indrømmer jeg kun har skimmet udkastet, Men, kapitel 7 siger at nummerportabilitet skal kunne gøres på én dag.

Ergo ønsker loven et konkurrencedygtigt marked – som jeg forstår udkastet.

Teknisk: Umiddelbart som jeg ser det - SIM kortet indeholder (også) et IMSI nummer (International Mobile Subscriber Identity) – heri indgår blandt andet landekode og mobile netværk (dvs. operatør) hvilket forklarer hvorfor SIM kortet (i dag) skal erstattes.

Høringsforslag.

IMSI nummeret ligger fast på SIM kort.

Men, tilknytningen til netværk/operatør er blot et nummer – altså et databaseopslag.

Altså kunne man/jeg forestille mig at operatørerne udveksle IMSI numre således at en udskiftning af SIM kort ikke var nødvendig.

Således skulle SIM kortet ikke udskiftes og skift af operatør ville principielt kunne gøres nemt for slutbrugeren.

Nummerportabilitet var et slagsmål – Men kunne lade sig gøre.

kravet i kapitel 7 realiserer sig ikke rigtigt uden overføring af IMSI nummer pgra af de praktiske omstændigheder.

Operatøren vil umiddelbart kunne opfylde lovteksten men businesscasen for at skifte operatør vil blive meget langvarig pgra. De praktiske logistiske udfordringer.

Mvh.

Kristian Gaardsholt
Chefkonsulent

Mobil 40 35 59 61
E-mail kg@ski.dk

Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S
Zeppelinerhallen · Islands Brygge 55 · 2300 København S
Telefon 33 42 70 00 · Fax 33 91 41 44 · www.ski.dk

Tilmeld dig SKI's elektroniske nyhedsbrev her

Fra: Maria Schmidt Jensen [mailto:msj@itst.dk]
Sendt: 17. august 2010 15:07
Til: Kristian Gaardsholt
Emne: SV: Ny telelov

Kære Kristian

Jeg har fået videresendt din mail fra min kollega, Mette, og har prøvet at ringe dig op - dog uden held.

Du er meget velkommen til at kontakte mig på nedenstående kontaktoplysninger.

Med venlig hilsen

Maria Schmidt Jensen
Specialkonsulent
Mobilkontoret
Direkte telefon: +45 7231 9443
E-mail: msj@itst.dk

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
DK-2100 København Ø
Telefon: +45 3545 0000
Fax: +45 3545 0010
E-mail: itst@itst.dk
www.itst.dk

Besøgsadresse:
Artillerivej 88
DK-2300 København S

30-08-2010

Fra: Kristian Gaardsholt [mailto:kg@ski.dk]

Sendt: 16. august 2010 14:50

Til: Mette Lauridsen

Emne: Ny telelov

Kære Mette,

Netop forsøgt at træffe dig.

Venligst kontakt mig om den ny telelov – specifikt mht. kapitel 7 og nummerportabilitet for terminaler med SIM kort idet jeg mener at afsnittet risikerer ikke at opnå den tilsigtede virkning – hvilket jeg tror jeg har en idé til.

Vi er p.t. i gang med de indledende øvelser ifbm. Et genudbud af rammeaftalen for Tele & Data.

Mvh.

Kristian Gaardsholt

Chefkonsulent

Mobil 40 35 59 61
E-mail kg@ski.dk

Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S
Zeppelinerhallen · Islands Brygge 55 · 2300 København S
Telefon 33 42 70 00 · Fax 33 91 41 44 · www.ski.dk

Tilmeld dig SKI's elektroniske nyhedsbrev [her](#)

Høringsvar nr. 7

Banedanmark

Kim Svendsen

Fra: Jette Plenge Jakobsen på vegne af I-MAR - enhedspostkasse

Sendt: 4. august 2010 12:58

Til: Mette Lauridsen; Christian Ougaard

Emne: VS: Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) - høringsfrist 30. AUGUST 2010 / 10-09420

Fra: Dir-sek [mailto:dir-sek@BANE.dk]

Sendt: 3. august 2010 07:57

Til: I-MAR - enhedspostkasse

Emne: SV: Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) - høringsfrist 30. AUGUST 2010 / 10-09420

Til IT- og Telestyrelsen

Banedanmark har ingen bemærkninger til udkastet

Med venlig hilsen

Kim Backmann Paulsen

Direktionsassistent

Banedanmark

Direktionssekretariatet

T: + 45 8234 5132 | M: +45 2616 4072

kbp@bane.dk

Fra: Mette Lauridsen [mailto:mlla@itst.dk]

Sendt: 2. juli 2010 14:53

Emne: Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) - høringsfrist 30. AUGUST 2010

Se vedlagte høringsmateriale.

Med venlig hilsen

Mette Lauridsen

Fuldmægtig

Markedskontoret

Direkte telefon: 3545 0262

E-mail: mlla@itst.dk

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

IT- og Telestyrelsen

Holsteinsgade 63

DK-2100 København Ø

Telefon: +45 3545 0000

Fax: +45 3545 0010

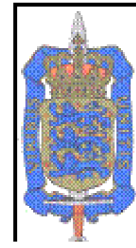
E-mail: itst@itst.dk

www.itst.dk

Høringsvar nr. 8

Forsvarsministeriet

FORSVARSKOMMANDOEN

FKO-PLI1

U

15.85.05

2010/003953 - 263351

2010-08-30

(Bedes anført ved henvendelser)

Til
IT- og Telestyrelsen

Eft.:
Forsvarsministeriet
Forsvarets Efterretningstjeneste
Beredskabsstyrelsen
Farvandsvæsenet
Forsvarets Materieltjeneste
Hærens Operative Kommando
Søværnets Operative Kommando
Flyvertaktisk Kommando

Emne:

Svar på høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

1. IT- og Telestyrelsen har på høringsportalens hjemmeside sendt udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i høring.
2. Forsvarskommandoen skal på Forsvarsministeriets vegne oplyse, at der ikke er bemærkninger til høringen.

E. b.

JESPER HAMMER
major
Informatikplanlægningssektionen

Postadresse
Postboks 2153
1016 København K

Besøgsadresse
Danneskiold-Samsøes Allé 1
1434 Kbh. K.

Telefon
45 67 45 67
Gennemvalg:
4567 3912

Telefax
45 89 07 48

Internet
www.forsvaret.dk
fko@mil.dk

Høringsvar nr. 9

Hi3G

IT-og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

Fremsendes pr e-mail til: mk@itst.dk

København 30. august 2010

Vedr: Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og – tjenester (teleloven)

Hi3G Denmark ApS (herefter "Hi3G") har ved e-mail af 2. juli 2010 modtaget IT- og Telestyrelsens høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og – tjenester (teleloven)

Hi3G har følgende bemærkninger til høringen.

§ 2 Udbyder begrebet:

§2 nr. 5: Slutbruger; Hi3G mener ikke det tydeligt fremgår at slutbruger både omfatter erhvervskunder og forbrugere. Forbrugere stiller ikke (i almindelighed) tjenester, på ikke kommercielt grundlag, til rådighed for andre og derfor synes disse ikke omfattet.

§4 Grundlæggende slutbrugerrettigheder:

§4 stk. 5: Hi3G mener ikke, at det fremgår tydeligt af bemærkninger til loven, hvornår denne bestemmelse kan gøres gældende. Bestemmelsen er fornuftig i forhold til de særlige forbrugerrettigheder, dog finder Hi3G det betænkeligt, såfremt man fra IT – og Telestyrelsens side kan pålægge operatørerne, at skulle offentliggøre kontraktens indhold med erhvervskunder. Således anbefaler Hi3G at bestemmelsen gøres mere tydelig i forhold til hvornår og hvordan bestemmelsen kan gøres gældende.

§8 Hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation, informationssikkerhed og behandling af personoplysninger hos udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller – tjenester, bistand til aflytning efter retsplejeloven m.v.:

§ 8 stk. 2 nr. 1 og 2: Hi3G ser umiddelbart disse bestemmelser som en yderligere skærpelse som pålægger teleoperatørerne krav som kan være økonomisk bebyrdende. Hi3G savner i lovbestemmelsen bemærkninger om, at IT og – Telestyrelsen redegøre for hvorledes dette krav i § 8 stk. 2 nr. 1 adskiller sig fra de bestemmelser der allerede er gældende i dag, således det tydeligt fremgår hvilke krav denne bestemmelse indeholder og hvilket overordnet formål bestemmelsen har, der kan retfærdiggøre at pålægge teleoperatørerne yderligere økonomiske byrder.

Med henvisning til bestemmelsens § 8 stk. 2 nr.2 vedr. den nye underretningspligt i tilfælde af brud på informationssikkerheden og brud på personsikkerheden synes Hi3G at bestemmelsen med nuværende formulering meget vidtrækkende. Hi3G ønsker at der på bekendtgørelses niveau i samarbejde med teleoperatørerne udarbejdes en klar definition af et "brud" samt "med væsentlige følger for driften", således bestemmelsen kan håndteres i praksis. Dernæst bør det i lovbestemmelsen implementeres at forpligtelsen kun er gældende såfremt bruddet ikke kan lukkes inden for rimelig tid og såfremt teleoperatøren er informeret om bruddet fordi "brud" ikke altid opdages af teleoperatøren, men af slutbrugeren.

Kapitel 7 Nummerportabilitet:

§ 26 vedr. nummerportering på en dag. Hi3G enig i denne nye bestemmelse og finder det hensigtsmæssig, at slutbrugere, både på privat og erhvervsmarkedet kan portere deres telefonnumre uafhængig af deres abonnementsaftaler og bindingsperioder. Hi3G mener, at denne bestemmelse vil skabe yderligere konkurrence på det danske telemarked. Hi3G har et par enkelte bemærkninger i forhold til overgangen fra nuværende system til den nye bestemmelse:

- Hi3G ønsker at teleoperatørerne ophører med at benytte nuværende papirflow, og implementere en simpel elektronisk accept.
- At teleoperatørerne har mulighed for, at nægte nummerportering af kunder som skylder pågældende teleselskab penge.
- At erhvervs kunder med over 200 numre, nummerporteres over et par dage med grupper af numre, således teleoperatøren har mulighed for at oprette kunden samtidig med at numrene porteres.
- At IT- og Telestyrelsen giver teleoperatørerne minimum 1 års implementeringsfrist, da den nye bestemmelse kræver meget IT udvikling og proces ændring, både internt og mellem operatørerne.

§ 26 stk. 4. Her ligger der op til, at der skal betales kompensation til slutbrugeren i forbindelse en forsinkelse af nummerporteringen, Hi3G finder det ikke hensigtsmæssigt, at dette specifikt reguleres i teleloven, men at dette bør følge af de almindelige aftaleretlige bestemmelser. Derfor anbefaler Hi3G at § 26 stk. 4 tages ud af teleloven.

§ 45 Forpligtelse om priskontrol:

§45 ligger den ny telelov op til, at IT- og Telestyrelsen i fremtiden fastsætter nærmere regler om hvilke priskontrolmetoder der kan finde anvendelse. Hi3G er bekymret for tidsperspektivet fra en markedsanalyse viser utilstrækkelig konkurrence, til at priskontrol metoden er udarbejdet, til at pris reguleringen kan gennemføres. Således anbefaler Hi3G at der indsættes frister for denne udarbejdelse.

Afsnit V, Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter:

§ 57 Hi3G mener, at der bør tilføjes en forpligtelse for Ministeren til at tilsikre, at teleoperatørerne kan indgå aftaler med kommunerne omkring mastepositioner, og at disse aftaler indeholder fornuftige vilkårs og prismæssige betingelser samtidig med at sagsbehandlingsprocessen fremskyndes.

§ 59 Hi3G er af den opfattelse, at den udvidede adgang for IT – og Telestyrelsens for adgang til oplysninger, vil give øget adgang til Hi3G's konkurrent følsomme information. Hi3G er af den opfattelse at yderligere adgang til konkurrent følsom information, også giver anledning til øget sårbarhed. Hi3G mener ikke, at det bør være muligt for offentligheden at udtrække og videre behandle information, som Hi3G videregiver som led i oplysningspligten.

Med venlig hilsen

Anne Louise Vogensen
Legal Counsel

Høringsvar nr. 10

FDIM

IT- og Telestyrelsen
Att.: Mette Lauridsen

30. august 2010

mk@itst.dk

mia@itst.dk

Høringssvar vedr. udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

Foreningen af Danske Interaktive Medier (FDIM) skal hermed kvittere for muligheden for at afgive høringssvar vedr. ovennævnte lovudkast.

FDIM repræsenterer knap 150 virksomheder (eksempelvis Berlingske Media, TV 2, JP/Politikens Hus, Eniro, Freeway og Jubii), der alle udbyder indholdstjenester via internet og mobilplatforme. Derfor hæfter FDIM sig særligt ved § 4 og specifikt ved stk. 4, 5 og 7, der omhandler begrebet netneutralitet. Altså spørgsmålet om, hvorvidt slutbrugere skal have lige adgang til alt indhold via telenettet og dermed også om det skal være muligt for netejere at indgå aftaler med udbydere, der betyder, at nogle udbyderes trafik prioriteres før andres i distributionen.

FDIM mener grundlæggende at adgangen til at hente indhold fra netbaserede udbydere skal være ens for alle slutbrugere. Det forhold at indholdsudbydere på internettet agerer globalt betyder at danske indholdsudbydere er i meget skarp konkurrence med store udenlandske udbydere med større finansiell styrke end de danske. Derfor er det vigtigt, at man som indholdsudbyder ikke med store økonomiske midler kan købe sig til, at få sin trafik prioriteret. Sker det er der risiko for, at man set fra dansk side risikerer, at adgangen til danske indholdsudbydere vil blive forringet.

I løbet af de sidste 15 år er der sket en voldsom udvikling af indholdstjenester på nettet. Den udvikling har blandt andet været drevet af nettets muligheder for at nå ud til alle forbrugere med alle typer indhold. Det har givet forbrugerne rige muligheder for at holde sig informeret, oplyst og underholdt på lige fod. Sættes der begrænsninger for indholdsudbydere i mulighederne for at få distribueret deres indhold, risikerer man at reducere tilskyndelsen til innovation og nytænkning. Derfor er det vigtigt at fastholde den frie adgang til nettet både for indholdsudbydere og forbrugere.

FDIM støtter derfor op om, at udviklingen løbende overvåges og at der sættes ind over for aftaler, der giver ulige konkurrence for indholdsudbydere.

FDIM står til rådighed for yderligere oplysninger.

Med venlig hilsen

Morten Helveg Petersen
Direktør

Høringsvar nr. 11

Datatilsynet

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø

Sendt til: mk@itst.dk

30. august 2010

Vedrørende høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

Ved e-post af 2. juli 2010 har IT- og Telestyrelsen anmodet Datatilsynet om en udtalelse vedrørende ovennævnte forslag.

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

Det fremgår af følgebrevet, at udkastet til ny telelov er udarbejdet som led i implementeringen af den nye teledirektivpakke, der blev vedtaget i november 2009, og som led i en generel revision af teleloven.

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

J.nr. 2010-112-0307
Sagsbehandler
Vita Horneman
Direkte 3319 3232

1. Indledningsvis bemærkes, at ifølge persondatalovens¹ § 2, stk. 1, går regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, forud for reglerne i lov om behandling af personoplysninger.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Ifølge bemærkningerne gælder dette dog ikke, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod direktivet om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår forholdet mellem persondataloven og teleloven lægger Datatilsynet til grund, at de generelle regler i persondataloven vil finde anvendelse på behandling af personoplysninger inden for telesektoren i det omfang, der er tale om et databeskyttelsesretligt spørgsmål, som ikke er reguleret i teleloven.

2. I forslaget lægges der op til, at det fortsat er IT- og Telestyrelsen der fører tilsyn med lovforslagets særregler om behandling af personoplysninger i telesektoren.

Datatilsynet skal pege på, at IT- og Telestyrelsen i forbindelse med førelsen af et sådant tilsyn samt behandling af klagesager vedrørende behandling af personoplysninger skal leve op til de krav, som er indeholdt i § 28 i direktivet om

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

behandling af personoplysninger, herunder bl.a. kravet om at der skal være tale om en uafhængig tilsynsmyndighed.

Det bemærkes herved, at Datatilsynet er kommet med lignende tilkendegivelser ved høringer over tidligere lovforslag på teleområdet.

3. Datatilsynet skal henlede opmærksomheden på persondatalovens § 57. Det fremgår heraf, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, skal indhentes udtalelse fra Datatilsynet.

Med venlig hilsen

Lena Andersen
Kontorchef

Høringsvar nr. 12

TDC

Returadresse: Jura & Regulering, Teglholmsgade 1, 0900 København C, C104

Ministeriet for Videnskab Teknologi og Udvikling

v/ IT- og Telestyrelsen

Holsteinsgade 63

2100 København Ø

mk@itst.dk

30. august 2010

Høring over udkast til ny telelov

Ministeriet for Videnskab Teknologi og Udvikling sendte den 2. juli 2010 udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) i høring, hvilket giver TDC anledning til følgende bemærkninger.

Selskabets hørings svar er delt i 2 afsnit. I del 1 (dette dokument) fremhæves de mest væsentlige og helt principielle forhold, og i del 2 (vedlagte dokument) er selskabets bemærkning til de enkelte bestemmelser behandlet i kronologisk rækkefølge.

Del 1 – Principielle bemærkninger

Forudsigelighed

Der er tale om en fuldstændig gennemskrivning og forenkling af teleloven, som TDC overordnet hilser velkommen, da den gældende telelov som følge af mange ændringslove er usammenhængende og svært tilgængelig.

Den nye lov indebærer dog samtidig øgede beføjelser til Videnskabsministeriet og IT- og Telestyrelsen ved – i væsentlig videre omfang end i den gældende telelov - at overlade den konkrete fastlæggelse af reguleringen til bekendtgørelser og konkrete afgørelser.

Når lovforslaget på denne måde lægger op til, at loven skal være mere fleksibel giver det risiko for vilkårlighed og afgørelser truffet ud fra kortsigtede rimelighedsbetragtninger uden sammenhæng med de overordnede og langsigtede telepolitiske målsætninger. Eksempelvis vil en forkert eller uklar anvendelse af prisreguleringsmetoder kunne bremse udviklingen af moderne net og innovative tjenester, og dermed modarbejde den telepolitiske målsætning om, at de danske forbrugere skal have adgang til de bedste og mest moderne kommunikationsteknologier.

TDC A/S
Teglholmsgade 1
0900 København C
Tlf. 80 80 80 80

Jura & Regulering
Tele- og Konkurrenceret
Teglholmsgade 1
0900 København C
Tlf. 80 80 80 80
Fax 33 11 50 94

Internet:
www.tdc.dk
E-mail:
chfro@tdc.dk

TDC og den øvrige telebranche står fortsat overfor at skulle investere i betydeligt omfang i nye infrastrukturer i form af bl.a. fiber acces og mobile netværk. Men graden af disse investeringer afhænger af, om der er klare regulatoriske rammer, så man kan forudse vilkårene for det marked, der investeres i. Hvis der ikke er klare rammer risikeres det, at nye innovative investeringer forsinkes eller helt udebliver, hvilket vil hæmme den digitalisering af samfundet, som bl.a. Højhastighedskomiteen lagde meget vægt på for at understøtte vækstmulighederne i Danmark.

Branchen har således brug for stabile, klare og forudsigelige rammer, der kan fremme og opretholde et højt investeringsniveau i sektoren. TDC peger derfor i dette høringssvar på en række forhold, hvor der efter TDC's opfattelse er behov for en præcisering af loven.

Manglende sammenligning med gældende ret og manglende begrundelse for ændrede og nye regler

TDC finder, at det ville have været hensigtsmæssigt, hvis udkastet til lovforslag havde indeholdt en sammenligning i forhold til gældende regler, idet mere end halvdelen af de gældende bestemmelser videreføres i den nye lov. Der er således efter TDC's opfattelse ikke tale om en helt ny lov, men i betydeligt omfang tale om en ændring af den gældende lov.

For at give lovgiver – og udbydere – mulighed for at overskue det nye regelsæt i forhold til det gamle, opfordrer TDC til, at det endelige lovforslag udbygges med den sædvanlige sammenligning mellem gældende ret og forslaget til ændring af reglerne.

TDC bemærker i den forbindelse, at der i de videreførte bestemmelser i mange tilfælde er foretaget ændringer af bestemmelsernes ordlyd, som efter TDC's vurdering ikke er indholdsneutrale eller "redaktionel modernisering", sådan som det ellers anføres i pkt. 1.2.3. under de almindelige bemærkninger. Dertil kommer at der er tilføjet nye regler i lovforslaget – herunder via bemærkningerne til de enkelte bestemmelser – uden fremhævelse af, at der er tale om en ændring af gældende ret. Der findes i mange tilfælde ikke i lovforslagsbemærkningerne en særskilt begrundelse for disse ikke-indholdsneutrale ændringer og tilføjelser af nye regler, og dette er særdeles betænkeligt i forhold til både lovgivers og udbydernes mulighed for at overskue det nye regelsæt i forhold til det gamle.

Som eksempel på, at der foretages ikke-indholdsneutrale ændringer, kan nævnes at der lægges op til at ministeren med hjemmel i den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 1, kan fastsætte regler om forsyningspligt på bredbånd.

Som eksempel på, at der er tilføjet nye regler uden nærmere begrundelse, kan nævnes, at der i den foreslåede § 17 lægges op til markante ændringer i reglerne om underskudsfinansiering af forsyningspligten, herunder regler om, at underskud kun kan dækkes, hvis IT- og Telestyrelsen skønner, at vareta-

gelsen af forsyningspligten udgør "en urimelig byrde" for den udpegede forsyningspligtudbyder.

I eventuel mangel på en oversigt som foreslået, der viser ændringerne i loven i forhold til den gamle lov, må det kunne lægges til grund, at der alene er tilset indholdsmæssige ændringer i de bestemmelser, hvor det eksplicit er fremhævet i lovforslagsbemærkningerne.

Der henvises i øvrigt til selskabets supplerende bemærkninger i del 2 til dette høringssvar.

Lovens formål (§ 1)

Alle detaljer i den gældende lovs formålsbestemmelser udgår af den nye lov. Dette gælder ikke blot de generelle formålsbestemmelser i den gældende lovs § 1, men også for de specifikke formålsbestemmelser – fx formålsbestemmelsen om forsyningspligtreglerne i den gældende lovs § 16, stk. 1.

Lovforslagsbemærkningerne til § 1 uddyber ikke formålet med loven men henviser blot til den telepolitiske aftale fra 1999.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at begrundelse for at afkorte formålsbestemmelsen er, at de midler eller metoder, der skal sikre opfyldelse af lovens formål, fremgår af de enkelte bestemmelser. TDC kan dog konstatere, at der på en række områder, herunder den sektorspecifikke konkurrenceregulering i lovens afsnit IV, ikke er anført nogen overordnede rammer for IT- og Telestyrelsens myndighedsudøvelse.

Med henvisning til behovet for forudsigelighed i reguleringen, finder TDC det særdeles betænkeligt at lade detaljerne i lovens formålsbestemmelser helt udgå. TDC opfordre derfor til, at formålsbestemmelserne udbygges således, at det er klart hvilke regulatoriske indgreb, der kan forventes.

Som minimum bør hovedformålsbestemmelserne fra § 1, stk. 1 og 3, i den gældende lov gentages.

Ligeledes bør Rammedirektivets artikel 8 (5, litra e) og Adgangsdirektivets artikel 2.9 gentages, således at det klart fremgår, at udbydere, der investere i ny og forbedret infrastruktur, skal sikres en rimelig forrentning, og at der tages behørigt hensyn til de risici, som de investerende virksomheder tager.

Lovens overordnede formål er endvidere – uden nærmere begrundelse - ændret fra "... fremme ... et velfungerende, konkurrencebaseret marked ...", jf. gældende § 1, stk. 1, nr. 1 til "... fremme et velfungerende og innovationspræget marked ...", jf. forslaget § 1. TDC er tilhænger af, at reguleringen fremmer et innovationspræget markedet, men det er uklart, om der med ændringen er tiltænkt et indholdsmæssigt skifte i forhold til den gældende regulering.

Priskontrolmetode (§ 45)

I modsætning til den udtømmende liste af priskontrolmetoder, som fremgår af den gældende lov, vil den nye lov medføre, at det fremover er IT- og Telestyrelsen, der konkret fastlægger, hvilke metoder eller eventuelt kombinationer heraf der skal finde anvendelse over for SMP udbyderen.

Det fremgår dog også af lovbemærkningerne, at udgangspunktet for, hvilke prisberegningsmetoder der skal finde anvendelse, er de metoder, der er beskrevet i den gældende lov og dennes forarbejder. Det må imidlertid følge af den påtænkte lovændring, at IT- og Telestyrelsen skal stilles mere frit til at vælge andre metoder, herunder metoder, som ikke hidtil har kunnet finde anvendelse.

På dette punkt savner bestemmelsen nogle klare og entydige kriterier for hvornår og under hvilke forudsætninger, IT- og Telestyrelsen kan anvende andre metoder.

For at sikre en effektiv og holdbar konkurrence, hvor der tilskyndes til investering i nye netværk, herunder investering i konkurrerende netværk (fiber og mobilbredbånd), er det helt afgørende, at prisreguleringen som udgangspunkt baserer sig på SMP udbyderens LRAIC omkostninger. Til støtte herfor peger EU Kommissionen på LRAIC som den relevante metode til priskontrol, jf. Kommissionens udtalelse overfor den Østrigske teledirektion¹ samt Kommissionens henstilling om terminering, C(2009) 3359.² Hvis der anvendes andre metoder, som medfører fastsættelse af maksimalpriser under LRAIC niveau, vil det betyde, at selskaber, der investere i nye netværk, ikke kan forvente, at få forrentet deres investering, hvilket vil standse eller forsinke investeringer i nye innovative net og tjenester.

Med den foreslåede bestemmelse er der ikke nogen sikkerhed for, at LRAIC fremover vil være den foretrukne model, og en sådan manglende forudsigelighed kan i sig selv være skadelig for fremtidige investeringer.

¹ Der henvises til SG-Greffe(2010) D/8552 hvoraf fremgår: *The Commission stresses that charges for access lines should, in principle, be calculated according to a cost-orientation methodology and note that RTR proposed a hybrid approach applying a "retail-minus" correction to the general requirement of cost-orientation. This appears to lead to charges significantly below the level of a cost-oriented charge following a FL-LRAIC method which could negatively affect investment by alternative operators in their own infrastructure and may, at the same time, impede the ability of the incumbent operator to maintain and potentially upgrade its access network*

² Ud over Kommissionens praksis i relation til den sektorspecifikke konkurrenceregulering er det generelt Kommissionens og EU Domstolens praksis på konkurrencerettens område, at en dominerende udbyders prisadfærd skal vurderes i forhold til den dominerende udbyders egne LRAIC omkostninger, jf. bl.a. "Guidance on the Commission's enforcement priorities in applying Article 82 of the EC Treaty to abusive exclusionary conduct by dominant undertakings" (2009/C 45/02)

Det bør derfor fremgå af lovbemærkningerne til § 45, at;

- (i) LRAIC i overensstemmelse med den politiske principaftale af 8. september 1999 som alt overvejende hovedregel skal avendes ved prisregulering af netadgang og samtrafik;
- (ii) LRAIC metoden kan fraviges, hvis afgørende forhold taler for at anvende de andre metoder, der er beskrevet i den gældende lov og dennes forarbejder, eller metoder der følger af praksis fra medlemsstaterne herunder anbefalinger og henstillinger fra EU Kommissionen;
- (iii) IT- og Telestyrelsen kan anvende andre metoder end de i punkt (i) og (ii) nævnte metoder - herunder en kombination af metoder - hvis der er tale om helt ekstraordinære tilfælde. Sådanne tilfælde bør afgrænses til helt særlige danske forhold. I den forbindelse bør der tages hensyn til om andre udbydere i medlemsstaterne, herunder særligt i nabolandene, udbyder sammenlignelig netadgang eller samtrafik. Udbydes der sammenlignelig netadgang eller samtrafik er der ikke tale om ekstraordinære tilfælde, og IT- og Telestyrelsen bør derfor afstå fra at anvende andre priskontrolmetoder end de ovenfor anførte.

Derudover bør det tydeligere fremgå af bemærkningerne, at priskontrol skal afspejle hensyn til fremme af investeringer i næste generations net, jf. det overfor anførte til § 1.

Der henvises i øvrigt til selskabets supplerende bemærkninger til § 45, jf. del 2 til dette høringssvar.

Klageadgang (§ 75)

Med IT- og Telestyrelsens øgede skønsbeføjelse og den heri indbyggede risiko for uforudsigelighed i reguleringen finder TDC, at det er af retssikkerhedsmæssige grunde er nødvendigt, at der via klagesystemet sikres effektiv og fuld kontrol med styrelsens myndighedsudøvelse. Dette er særlig påkrævet når styrelsen, jf. lovforslaget § 76, ikke er underlagt instruks fra Videnskabsministeriet og den heri indbyggede politiske kontrol.

TDC foreslår derfor, at det præciseres i lovbemærkningerne, at Teleklagenævnet i videre omfang end tilfældet er i dag skal efterprøve den afvejning af hensyn, som IT- og Telestyrelsen skal iagttage ved udøvelse af de tillagte skønsbeføjelser.

I forbindelse med modernisering af klageadgangen og med henblik på at effektivisere klageprocessen finder TDC desuden, at der i lighed med andre klagenævne, der behandler sager om udøvelse af erhvervsvirksomhed (eksempelvis Konkurrenceankenævnet og Erhvervsankenævnet), gives adgang for mundtlig forhandling for Teleklagenævnet. Det er TDC's erfaring fra Konkurrenceankenævnet, at den sagsforberedende del af processen er mere effektiv

og vil kunne medføre hurtigere behandling, da der ikke i samme omfang - som det kendes i dag ved klager indbragt for Teleklagenævnet - er behov for flere skriftlige indlæg fra parterne. Derudover vil en parts fremlæggelse af komplicerede erhvervsmæssige og tekniske forhold ofte bedre kunne fremlægges ved mundtlig forhandling end på skriftligt grundlag.

Opretholdelse af netinfrastruktur (§ 41, stk. 1, nr. 3)

Bestemmelsen viderefører den gældende bestemmelse om, at IT- og Telestyrelsen kan pålægge forpligtelse om, at SMP-udbyderen skal opretholde adgang til faciliteter, der tidligere er givet adgang til.

Der er kun få lovbemærkninger til bestemmelsen, og disse bidrager ikke nærmere til fortolkning af bestemmelsens rækkevidde. Bestemmelsen kan derfor efter sin ordlyd være meget byrdefuld, hvis TDC i unødigt omfang forpligtes til at opretholde forældet teknologi.

TDC har bl.a. erfaret, at den gældende bestemmelse, har givet anledning til en række problemstillinger på marked 4, hvor TDC ønsker at ændre nettets opbygning eller fjerne defekte, udslidte eller teknisk forældede netelementer.

Spørgsmålet om TDC's muligheder for at ændre eller afvikle netelementer må forventes at blive stadig mere aktuelt i de kommende år. I forbindelse med ombygning af fastnettet til næste generations netværk (NGA) vil en del kobberkabler blive overflødige, idet trafikken på disse strækninger fremadrettet går via fiber. Det betyder, at TDC kan blive tvunget til at opretholde og vedligeholde kobberkabler og centralbygninger, hvis der er udbydere, der fortsat anvender de pågældende kabler og bygninger. Tilsvarende spørgsmål opstår, når TDC's etablering af fremskudte indkoblingspunkter begrænser mulighederne for at betjene slutkunder fra bagvedliggende centraler via rå kobber.

Det er afgørende for TDC's udvikling af innovative net og tjenester, at TDC ikke fastholdes i at opretholde forældet teknologi. Hvis TDC fastholdes i forældet teknologi, vil det fjerne selskabets incitament til at investere i ny teknologi. Omvendt anerkender TDC, at der kan være hensyn at tage til konkurrenterne på markedet, som baserer deres udbud af tjenester på TDC's eksisterende netværk.

TDC er derfor også indstillet på, at overgang fra en eksisterende teknologi til ny og mere moderne teknologi skal ske på rimelige vilkår. I den forbindelse bør der lægges vægt på en passende overgangsperiode samt være incitament til at eksisterende udbydere på nettet hurtigst muligt overgår til anvendelse af ny og moderne teknologi. Dette opnås bl.a. ved, (i) at der gives adgang til den nye teknologi; (ii) at omkostningerne til at opretholde forældet teknologi pålægges de udbydere, som fortsat anvender det "gamle" net; og (iii) udbydere, der fortsat baserer deres udbud på den eksisterende teknologi, ik-

ke kompenseres for afbrydelse eller forringelse af eksisterende forbindelser som følge af implementering af næste generations netværk.³

Det bør derfor klart fremgå af lovbemærkningerne, at IT- og Telestyrelsens anvendelse af denne forpligtelse skal sikre rimelige overgangsvilkår, jf. ovenfor nævnte principper.

Forsyningspligt

Forsyningspligt på bredbånd

Det er flere steder i udkastet til lovforslaget anført, at der som noget nyt gives ministeren mulighed for via bekendtgørelse at indføre forsyningspligt på bredbånd, og at forsyningspligt på bredbånd understøttes af reglerne i forsyningspligtdirektivet.

TDC er *ikke* enig i at EU-reglerne indeholder regler om forsyningspligt på bredbånd, bl.a. fordi forsyningspligtdirektivet ingen steder omtaler forsyningspligt på bredbånd.

Det vil efter TDC's opfattelse være særdeles uhørt, hvis ministeren på egen hånd og med hjemmel i den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 1 kan fastsætte krav om forsyningspligt på bredbåndsydelser. Efter TDC's opfattelse kan fastsættelse af regler om forsyningspligt på bredbånd kun ske med direkte lovhjemmel eller eventuelt – hvis der på et tidspunkt stilles EU-krav om forsyningspligt på bredbånd – via ministerens udstedelse af bekendtgørelse herom med hjemmel i den foreslåede § 13, stk. 3.

Der henvises endvidere til TDC's bemærkninger i Del 2 til de foreslåede til § 13, stk. 2, nr. 1, § 13, stk. 3 og § 14, stk. 1, nr. 1.

Underskudsfinansiering – Maritime nød- og sikkerhedstjenester

Som TDC har fremført mange gange tidligere, finder TDC det urimeligt, at den danske forsyningspligtregulering omfatter maritime nød- og sikkerhedstjenester. Det er derfor med stor beklagelse, at TDC konstaterer, at der med lovforslagsbemærkningerne til den foreslåede § 13, stk. 3 lægges op til en videreførelse af reglerne på bekendtgørelsesniveau.

TDC finder det særligt urimeligt, at der fastsættes regler der indebærer, at maritime nød- og sikkerhedstjenester reelt skal sektorfinansieres, således at omkostningerne ved tilrådighedsstillelse af maritime nød- og sikkerhedstjenester – som er i størrelsesordenen 60 mio. kr. årligt – skal dækkes af de(n)

³ Der henvises til artikel af David Lewin m.fl. "Regulating next-generation fixed access to telecommunications services", kapitel 13, (se <http://www.emeraldinsight.com/journals.htm?articleid=1795320&show=html#b7>) samt EU Kommissionens udkast til NGA anbefaling (se http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecom/doc/library/public_consult/nga/dr_recomm_nga.pdf)

danske forsyningspligtudbydere) – p.t. TDC – uden reel mulighed for underskudsfinansiering.

I henhold til EU-regler (forsyningspligt-direktivet artikel 8.2, 12.1 samt 13.3) kan omkostninger ved forsyningspligt-ydelser, som ligger udover EU-kravene, ikke sektorfinansieres. Dette sker imidlertid alligevel i dansk lovgivning baseret på bestemmelsen om, at underskudsfinansiering opgøres samlet for alle forsyningspligt-pakkerne. TDC opfordrer til, at denne uhensigtsmæssighed enkelt fjernes ved, at underskudsfinansiering skal ske for hver pakke for sig.

Nummerportering (§ 26)

Det fremgår af § 26, at en slutbruger, der har anmodet om portering af abonnentnumre skal kunne få sin portering gennemført i løbet af én arbejdsdag efter, at anmodningen er kommet frem til den afgivende udbyder, og at slutbrugeren ikke skal afvente udløbet af en eventuel bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel, før porteringen effektueres.

Efter TDC's opfattelse er denne ændring hverken begrundet i forsyningspligt-direktivet artikel 30 eller i konkrete problemer på det danske telemarked. Derimod vil bestemmelsen medføre afholdelse af unødvendige udgifter til indretning af de administrative systemer og større teknisk beredskab hos udbydere. Bestemmelsen vil derudover medføre usikkerhed for forbrugere og i flere tilfælde være umulig at efterleve i forbindelse med portering af fastnet numre eller portering af numre for større erhvervs-kunder.

For en beskrivelse af de praktiske vanskeligheder henvises der til Telekommunikations Industriens høringssvar til den foreslåede § 26.

Direktivteksten i artikel 30 har følgende ordlyd (uddrag):

Abonnenter, der har indgået en aftale om portering af et nummer til en anden virksomhed, skal under alle omstændigheder have dette nummer aktiveret inden for en frist på én arbejdsdag.

Der er således ikke i direktivets ordlyd krav om, at aktiveringen skal ske inden for én arbejdsdag efter anmodningen er kommet frem, men derimod at porteringsprocessen ikke må medføre en deaktivering i mere end en arbejdsdag.

Denne fortolkning støttes endvidere af direktivets (2009/136) betragtning 47 (TDC's understregning):

Nummerportabilitet er en afgørende faktor, som letter forbrugernes valg og fremmer effektiv konkurrence på markeder for elektronisk kommunikation og bør derfor gennemføres med mindst mulig forsinkelse, således at nummeret aktiveres og bliver funktionelt inden for en frist på én arbejdsdag, og brugeren dermed ikke må undvære den pågældende tjeneste i mere end én arbejdsdag.

Direktivet fremhæver derudover, at nummerporteringsprocessen kan være afhængig af aftaleretlige forpligtelser (eksempelvis bestemmelser om opsigelse og opgørelse af abonnementsforhold), forudsat kunden ikke er uden telefonitjenesten i mere end én dag. Det fremgår således af artikel 30(4), 2. afsnit (TDC's understregning):

Uden at det berører første afsnit kan de kompetente nationale myndigheder fastlægge den globale proces for porteringen af numre under hensyntagen til de nationale bestemmelser om kontrakter, den tekniske gennemførlighed og behovet for at opretholde kontinuiteten i tjenesteydelsen til abonnenten. Den tid, tjenesteydelsen udebliver under porteringsprocessen, må under alle omstændigheder ikke udgøre mere end én arbejdsdag.

At den foreslåede bestemmelse går videre end direktivet understeges endvidere af ECC's rapport om nummerportabilitet⁴, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen i artikel 30 kan fortolkes forskelligt. Der er således ved den danske implementering tilsyneladende valgt en af de mest vidtgående fortolkninger, som vil medføre praktiske vanskeligheder for branchen uden at det nødvendigvis kommer forbrugerne til gavn.

En sådan vidtgående dansk særregulering er efter TDC's opfattelse ubegrundet og unødvendig, og kan ikke være begrundet i særlige danske forbrugerpolitiske hensyn, da branchen allerede efter gældende praksis har afstemt sådanne hensyn med Forbrugerombudsmanden.

Branchen har således aftalt med Forbrugerombudsmanden, hvordan nummerportering bør håndteres, jf. pkt. 7 i Forbrugerombudsmandens teleretningslinjer. Det fremgår bl.a. heraf følgende: "*En overflytning bør, uanset abonnementsstype, ske snarest muligt, dog under hensyntagen til evt. opsigelsesvarsel, bindingsperiode mv., og bør være effektueret senest 30 dage efter forbrugers eller det modtagende selskabs anmodning herom er kommet frem til det afgivende selskab.*" Der er derfor ikke grund til at stramme nummerporteringsreglerne på en måde, som går videre end direktivet.

TDC opfordrer på denne baggrund til, at den foreslåede § 26, stk. 1 og 2, affattes, så den svarer til den praksis, der gælder på det danske marked i dag, eller at der i stedet indsættes en hjemmelsbestemmelse til Videnskabsministeren til at udstede regler på området. Herved kan ministeriet afvente den afklarende fortolkning, der må forventes at komme på baggrund af ECC rapporten.

Den foreslåede § 26, stk. 3, indeholder et krav om, at kunden skal kunne frikøbe sig fra bindings- og opsigelsesperiode hos den afgivende operatør, hvilket heller ikke følger af direktivets artikel 30.

⁴ Draft ECC Report 155 June 2010

Kravet om, at kunden skal kunne frikøbe sig fra bindings- og opsigelsesperiode hos den afgivende operatør, vil medføre risiko for at kunden skal betale abonnementsafgift til både afgivende og modtagende operatør (dobbelbetaling). Forbrugerombudsmandens teleretningslinjer forholder sig til spørgsmålet om dobbeltbetaling på følgende måde (pkt. 7): "Det bør ... sikres, at forbrugeren ikke i en overgangsperiode risikerer, at blive bundet af aftaler i to forskellige selskaber, medmindre kunden udtrykkeligt ønsker dette".

Såfremt den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 3, opretholdes, foreslår TDC, at det afspejles i lovforslagsbemærkningerne, at frikøb og den deraf følgende kun kan ske efter kundens udtrykkelige ønske eller samtykke.

--oOo--

Såfremt dette hørings svar skulle give anledning til spørgsmål, står TDC selvfølgelig til rådighed for en nærmere uddybning af selskabets bemærkninger. Eventuelle spørgsmål kan i den anledning rettes til Afdelingschef Christian Fröhlich, på chfro@tdc.dk eller telefon 66 63 76 17.

Venlig hilsen

Christian Fröhlich
Afdelingschef

30. august 2010

Høring over udkast til ny telelov

Del 2 – TDC's bemærkninger til de enkelte bestemmelser mv.

I forlængelse af TDC's overordnede bemærkninger som fremgår af selskabets høringssvar (del 1), har TDC følgende særskilte bemærkninger. Gennemgangen er foretaget kronologisk i forhold til de enkelte bestemmelser, på nær bemærkningerne til lovens tilsynsbestemmelser, som er anført under de indledende generelle bemærkninger.

TDC høringssvar omfatter følgende:

A. Generelt – manglende sammenligning og begrundelse	1
B. Formål og anvendelsesområde (§ 1 m.m.)	2
C. Tilsyn – generelt (§§ 19, 31 og 51 m.fl.).....	3
D. Definitioner (§ 2)	4
E. Slutbrugerforhold (§§ 3-8)	7
F. Reglerne om bistand til politiet (§§ 9-12)	13
G. Reglerne om forsyningspligt (§§ 13-18).....	14
H. NP-regler (§ 25-28)	30
I. Sektorspecifik konkurrenceregulering (§§ 32-56)	30
J. Samhusning og fællesudnyttelse af faciliteter (§§ 57-59)	39
K. Stedbestemmelse og dirigering af alarmopkald (§ 60).....	40
L. Delegation (§ 65)	41
M. Klageadgang (§§ 75-77)	42
N. Tvangsbøder og strafbestemmelser (§§ 78-80).....	43

A. Generelt – manglende sammenligning og begrundelse

Indholdsmæssig videreførelse og tidligere lovforslagsbemærkninger

Det anføres i bemærkningerne til en lang række bestemmelser i lovforslaget – formentlig mere end halvdelen – at der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af gældende ret. I bemærkningerne gentages herefter en stor del – men ikke alle – tidligere lovforslagsbemærkninger. Det må derfor efter TDC's opfattelse lægges til grund, at tidligere lovforslagsbemærkninger, som ikke er

TDC A/S
Hovedkontoret
Teglholmegade 1
0900 København C
Tlf. 80 80 80 80

Jura og Regulering
Teleret og Konkurrenceret, HSJT
Teglholmegade 1
0900 København C
Tlf. 66 63 76 82
Fax 33 11 50 94

Internet:
www.tdc.dk
E-mail:
mholm@tdc.dk

gentaget i lovforslaget, kan indgå ved den fremtidige fortolkning af bestemmelser, som er anført at være en indholdsmæssig videreførelse.

Delvis indholdsmæssig videreførelse og tidligere lovforslagsbemærkninger

I forhold til de bestemmelser, som ifølge lovforslagsbemærkninger kun indebærer en "delvis indholdsmæssig videreførelse" – herunder bl.a. forsyningspligtreglerne – anmodes Videnskabsministeriet om en præcis afklaring af, hvilke regler der ikke videreføres. Videnskabsministeriet anmodes i den forbindelse om at oplyse, om det kan lægges til grund, at tidligere lovforslagsbemærkninger, som ikke er gentaget i lovforslaget, kan indgå ved den fremtidige fortolkning af bestemmelserne.

Hvis der på trods af, at der står at bestemmelsen indeholder en "delvis indholdsmæssig videreførelse" gennemføres en egentlig ændring af gældende ret henstiller TDC, at Videnskabsministeriet tilføjer til lovforslagsbemærkningerne, at der foreslås en ny regel, og herunder beskriver ændringen.

Der henvises i øvrigt til TDC's bemærkninger i høringssvaret del 1 om manglende sammenligning med gældende ret og manglende begrundelse for ændrede og nye regler.

Ad bemærkningerne punkt 4.1.3 – Brancheregulering af Service 900-området

TDC kan tilslutte sig, at området overgår til brancheregulering. Der henvises i øvrigt til TI's høringssvar. TDC tilslutter sig fuldt ud TI's høringssvar og de deri anførte bemærkninger.

TDC skal der ud over opfordre til, at begreberne "overtakserede tjenester" og/eller "informations- eller indholdstjenester med integreret taksering" som de anvendes i den gældende regulering anvendes i stedet for det mere negativt ladet "dyre informations- eller indholdstjenester", som fremgår af lovforslagets bemærkninger.

Ad Almindelige bemærkninger – overskrift

Øverste linje på side 30 med ordlyden "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser" hører muligvis til indholdsfortegnelsen på side 25. Hvis øverste linje derimod er overskrift, bør ordlyden ændres til "Almindelige bemærkninger".

B. Formål og anvendelsesområde (§ 1 m.m.)

Ad § 1 – lovens formål

Der henvises til TDC's bemærkninger i høringssvaret del 1.

Ad gældende lovs § 2 – lovens anvendelsesområde

I lovforslaget er den gældende § 2 om lovens anvendelsesområde udgået. Når pligtsubjekterne ikke længere opregnes i lovens indledende bestemmelser gøres det svært for de forpligtede at overskue, om de er omfattet af lovens bestemmelser. Det vil derfor efter TDC's opfattelse være hensigtsmæssigt og-

så at medtage opregningen af pligtsubjekter i en indledende bestemmelse svarende til den gældende lov.

C. Tilsyn – generelt (§§ 19, 31 og 51 m.fl.)

I de gældende tilsynsbestemmelser opremses detaljeret, hvilke bestemmelser i loven IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med og samtidig indgår det i ordlyden af de gældende regler, at IT- og Telestyrelsen træffer afgørelse vedrørende manglende overholdelse af de regler, som IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af, og at der i afgørelser kan indgå påbud.

I den nye lov er alle de (hidtil meget) detaljerede tilsynsbestemmelser udgået og erstattet af kortfattede generelle regler som sidste regel i hvert af lovens afsnit om, at IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af lovens regler samt regler og vilkår udstedt i medfør heraf.

Forvaltningslovens § 24 indeholder krav om, at "en begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler i henhold til hvilke afgørelsen er truffet". TDC har i en konkret sag oplevet, at IT- og Telestyrelsen træffer afgørelse med henvisning til styrelsens generelle tilsynsbestemmelse vedrørende forsyningspligtreglerne, og styrelsen ville ikke i den endelige afgørelse – på trods af TDC's anmodning herom – oplyse, hvilke(n) konkret(e) bestemmelse(r) afgørelsen er truffet i henhold til. IT- og Telestyrelsen fastholder i den konkrete sag således, at styrelsen kan træffe afgørelser med henvisning til en generel tilsynsbestemmelse. TDC er selvsagt ikke enig i, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse med henvisning til generelle tilsynsbestemmelser. Det er således afgørende for teleudbydere, at udbyderen kan forholde sig til, hvilke konkrete bestemmelser IT- og Telestyrelsen mener, at udbyderen ikke overholder, både af hensyn til at udbyderen i tilfælde af, at udbyderen har tilsidesat gældende ret kan rette ind på en måde, der er i overensstemmelse med reglerne, og af hensyn til at udbyderen kan vurdere grundlaget for en mulig klage over afgørelsen.

På denne baggrund finder TDC det betænkeligt, at styrelsen med udkastet til ny telelov lægger op til, at loven tilføjes en række generelle tilsynsregler, idet TDC må forvente, at styrelsen også fremover vil træffe afgørelser på teleområdet alene med henvisning til de generelle tilsynsbestemmelser og uden hjemmelshenvisning til hvilke materielle lovbestemmelser der anses overtrådt.

Hvis Videnskabsministeriet imidlertid kan afkræfte denne formodning, og præcisere at afgørelser truffet af IT- og Telestyrelsen, skal være baseret på materielle bestemmelser i teleloven og ikke alene kan begrundes med en af de generelle tilsynsbestemmelser, kan TDC tilslutte sig den forenkling, der ligger i forslaget.

Ad bemærkninger til § 19

Der mangler et "ikke" i 6. sidste linje på side 72.

D. Definitioner (§ 2)

Definition af udbyder og erhvervmæssig udbyder

Ad bemærkninger til § 2, nr. 1

I sidste afsnit af bemærkningerne til § 2, nr. 1, er der tilføjet ny tekst i forhold til de gældende regler om begrebet "kommercielt grundlag". Idet begrebet er særdeles centralt i forhold til vurderingen af om mindre udbydere er omfattet af udbyder-begrebet eller ej, foreslår TDC at afsnittet uddybes med bl.a. retningslinjer om at "gratis" tilrådighedsstillelse af tjenester også kan være (indirekte) kommerciel tilrådighedsstillelse – fx hvis en virksomhed som et direkte eller indirekte led i markedsføringen af virksomheden stiller internetadgang "gratis" til rådighed for virksomhedens kunder eller gæster. TDC foreslår, at afsnittet fx uddybes svarende til IT- og Telestyrelsens notat om "Hvornår er man udbyder?", som indtil for nylig har ligget på itst.dk i relation til logningsreglerne.

Ad bemærkninger til § 2, nr. 3

TDC forstår forslaget om sondring mellem erhvervmæssige udbydere og andre udbydere således, at formålet med sondringen er fremadrettet at lade hoteller, cafeer, campingpladser mv. slippe for at være omfattet af visse af telelovens regler, som hidtil har været gældende for enhver udbyder af net og tjenester til slutbrugere, herunder bl.a. regler, som har et forbrugerbeskyttende sigte. TDC foreslår, at lovforslagsbemærkningerne forholder sig til om boligforeninger og lignende, som udbyder telenet og -tjenester til foreningens medlemmer falder ind under begrebet "erhvervmæssige udbydere". Efter TDC's opfattelse bør dette være tilfældet, idet foreningerne ellers ikke vil være forpligtet til at tilbyde slutbrugere/foreningens medlemmer forbrugerbeskyttende foranstaltninger som fx saldokontrol og spærring. At sådanne slutbrugere hos foreninger hidtil har været beskyttet af reglerne om sikring af slutbrugeres rettigheder fremgår i dag af bemærkningerne til den gældende § 6 i teleloven, som definerer udbud af net og tjenester til slutbrugere, jf. herom nedenfor.

I andet afsnit af bemærkningerne til § 2, nr. 3 nævnes, at udbydere som ikke er erhvervmæssige, bl.a. vil være omfattet af reglerne i § 9 om logning. TDC foreslår, at regelen i § 3 om sikring af alarmkald også nævnes som en regel, der retter sig mod alle udbydere, herunder ikke-erhvervmæssige udbydere.

I samme afsnit – på side 40 øverst – foreslår TDC at begrebet "logge datatrafik i medfør af retsplejeloven" ændres til "logge teletrafik i medfør af retsplejeloven", idet begrebet "teletrafik" er det begreb, der indgår i retsplejelovens § 780, mens begrebet "datatrafik" ikke er fremtidssikret i forhold til eventuelle kommende ændringer i logningsbekendtgørelsen.

I sidste afsnit af bemærkninger til § 2, nr. 3 nævnes dagligvarebutikker, der "beslutter at sælge internetforbindelser". TDC bemærker hertil, at det er svært at forestille sig dette eksempel i praksis. Det foreslås derfor at eksemplet ændres til fx salg af telefonydelser.

Sondring mellem udbud til slutbrugere og udbud på en gros-niveau

Ad gældende § 6 – definition af udbud af net og tjenester til slutbrugere.

§ 6 i den gældende telelov om definition af udbud af net og tjenester til slutbrugere er udgået af den foreslåede nye lov.

TDC finder, at der uanset ovennævnte lempelse af forpligtelser, der retter sig mod hoteller, cafeer og campingpladser, fortsat er behov for at sondre mellem udbydere, der udbyder net og tjenester til slutbrugere (på detail-niveau), henholdsvis udbydere, der "kun" udbyder net og tjenester til andre udbydere (på engros-niveau). Hvis ikke en sådan sondring foretages vil kredsen af pligtsubjekter i forhold til regler, som i dag kun retter sig mod udbydere på detailniveau – fx reglerne om forbrugerbeskyttende sigte, jf. forslagets § 4 – blive udvidet til udbydere på engrosniveau, hvilket næppe er tilsigtet.

Definition af slutbruger

TDC foreslår, at det præciseres i lovforslagsbemærkningerne, at "slutbrugeren" er synonym med "kunden" (eller "abonnenten"), som er den fysiske eller juridiske person, der er juridisk part i aftalen mellem slutbrugeren og udbyderen, og som hæfter for betalingen af de ydelser, som leveres i henhold til abonnementsaftalen. Denne forståelse af begrebet "slutbruger" følger også modsætningsvis af udbudsbekendtgørelsens § 2, stk. 5, som definerer "brugeren" i modsætning til "slutbrugeren":

"Stk. 5. Ved bruger forstås en fysisk person, som anvender en offentlig tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste i privat eller forretningsmæssigt øjemed uden nødvendigvis at abonnere på den pågældende tjeneste".

Ad bemærkningerne til § 2, nr. 5:

I sidste afsnit af bemærkninger til § 2, nr. 5 fremgår, at udbydere af informations- og indholdstjenester anses for slutbrugere. I forhold til definitionen af "informations- og indholdstjenester" i lovforslagets § 2, nr. 7, forekommer det ikke rigtigt, at udbydere heraf er slutbrugere i telelovens forstand – dog med mindre der er tale om udbydere af service 900-tjenester, som er baseret på opkald via 8-cifrede telefonnumre. Det foreslås, at bemærkningerne præciseres på dette punkt.

I sidste afsnit af bemærkninger til § 2, nr. 5 fremgår, at "radio- og tv-virksomheder og andre virksomheder med særlige behov" er slutbrugere. Det er uklart, hvad der menes hermed, og TDC foreslår, at omtalen af radio- og tv-virksomheder helt udgår.

Definition af net, tjenester og NTP

Ad § 2, nr. 6 - net

Definitionen af net er i lovforslagsbemærkningerne uddybet med en række eksempler på telenet – dog ikke omtale af, at interne net ejet af slutbrugere også er omfattet af definitionen. Det foreslår, at lovforslagsbemærkningerne udvides med omtale af interne net.

Ad § 2, nr. 7 - tjenester

I forhold til den gældende definition af tjenester i telelovens § 3, stk. 2 er definitionen afkortet for så vidt angår omtalen af såvel "punkt-til-punkt-kommunikation" og "punkt-til-multipunkt-kommunikation". Det foreslås at disse begreber indsættes i bemærkningerne til den nye § 2, stk. 7.

Ad gældende § 3, stk. 3 - nettermineringspunkt

Den nuværende definition af nettermineringspunkt, jf. telelovens 3, stk. 3, er ikke videreført i lovforslaget. Begrebet nettermineringspunkt (NTP) er et centralt teleteknisk begreb, idet NTP definerer afslutnings- og afleveringspunktet for en udbyders levering af net og tjenester, og dermed grænseflade for kundens tilslutning til nettet og brug af tjenesten. NTP definerer således afgrænsningen af udbyderens tjenesteansvar. Dertil kommer, at begrebet indgår i definitionen af "elektronisk kommunikationstjeneste", jf. forslaget § 2, nr. 7, og i definitionen af "taletelefonitjeneste", jf. forslaget § 2, nr. 9. TDC finder det på den baggrund særdeles uhensigtsmæssigt, hvis definitionen af begrebet NTP udgår af telereglerne.

Definition af taletelefoni

Den nuværende definition af taletelefonitjeneste blev implementeret i den gældende telelov i 2005 (§ 6a). Det fremgår af det bagvedliggende lovforslag fra 2005 (L 97), at implementeringen primært skete af hensyn til at skabe en klar definition af taletelefoni til brug for fastsættelse af regler i udbudsbekendtgørelsen om sikring af adgang til at foretage alarmopkald 112 – regler som i Danmark retter sig mod alle udbydere af telefonitjenester og ikke kun mod offentlige udbydere af telefonitjenester.

Sandsynligvis ved en fejl blev ordlyden af selve lovbestemmelsen udformet, således, at "taletelefonitjeneste" blev defineret som "en offentlig" telefonitjeneste. Fejlen skyldtes formentlig bl.a., at forsyningspligtdirektivet kun omfatter regler om "offentligt tilgængelige telefonitjenester" (PATs). At der er tale om en fejl ses, dels af, at lovforslagsbemærkningerne til § 6a anfører, at sigtet med bestemmelsen er at skabe en klar definition af taletelefoni i teleloven bl.a. til brug for fastsættelsen af regler om alarmopkald på bekendtgørelsesniveau, dels af at definitionen pga den ordlyd ("offentlig") efterfølgende ikke er blevet brugt i fastsættelse af regler i udbudsbekendtgørelsen om sikring af adgang til at foretage alarmopkald 112.

Idet en EU-definition ikke nødvendigvis skal indskrives i dansk ret, foreslår TDC, at definitionen af taletelefonitjeneste i den foreslåede nye § 2, nr. 9 gø-

res neutral og tilpasses dansk ret – som for så vidt angår alarmopkald går videre end EU's krav. I definitionen bør begrebet "offentlig" således slettes to steder fra bestemmelsens ordlyd. Definitionen og begrebet "taletelefonitjeneste" vil herefter ved næstkommende ændring af udbudsbekendtgørelsen kunne benyttes til en væsentlig forbedring af læsbarheden af reglerne om alarmopkald i bekendtgørelsens kapitel 2.

For så vidt angår bemærkningen til § 2, nr. 9 om at den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 2 c i forsyningspligtdirektivet bemærkes, at direktivets definition af offentlig tilgængelig telefonitjeneste er ændret med direktiv 2009/136.

Definition af abonnentnumre

TDC foreslår definitionen i § 2, nr. 12 præciseret til fx: "Ethvert nummer i den samlede danske nummerplan, som IT- og Telestyrelsen kan tildele udbydere af taletelefonitjenester, og som udbyderen kan videretildele til en slutbruger med henblik på identifikation af kundens nettermineringspunkt".

E. Slutbrugerforhold (§§ 3-8)

Ad overskrift til kapitel 3

Overskriften til lovforslagets kapitel 3, "Forbrugerforhold mv." er misvisende, idet reglerne i kapitel 3 for en stor dels vedkommende som udgangspunkt gælder for alle slutkunder (både for forbrugere/privatkunder og for erhvervs-kunder) uden mulighed for fravigelse.

Ad bemærkningerne til § 3 – minimumskrav

Det bør i lighed med bemærkningerne til den gældende § 9 anføres i bemærkningerne til den foreslåede § 3, at hvad angår udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, vil kravene i § 3 alene rette sig mod udbydere af taletelefoner.

Ad § 4 – pligtsubjekt – udbydere, der udbyder tjenester til slutbrugere

Reglerne i hele § 4 retter sig mod erhvervsmæssige udbydere af offentlige net og tjenester, som med den foreslåede definition i § 2, nr. 2 omfatter både udbydere af tjenester til slutkunder og udbydere af tjenester til andre udbydere. Dette er en udvidelse i forhold til tidligere, som næppe er tilsigtet. Det foreslås derfor, at ordlyden ændres til fx "erhvervsmæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til slutbrugere".

Det bemærkes, at det efter TDC's opfattelse ikke er tilstrækkeligt til at fjerne tvivlen om pligtsubjektet, at der i visse af bestemmelserne i § 4 (stk. 1, 5 og 7) står, at reglen vedrører levering til slutbrugere. Således indgår det også i fx den foreslåede § 3, at bestemmelsen sigte er at sikre slutbrugere, men i § 3 er pligtsubjektet ikke desto mindre alle udbydere, herunder udbydere af tjenester til andre udbydere.

Ad indledende bemærkningerne til § 4

I første afsnit af de indledende bemærkninger til den foreslåede § 4 (og i første afsnit af bemærkningerne til § 4, stk. 2) bør det anføres, hvis bestemmelsen også skal være en videreførelse af den gældende lovs § 33 om takstoplysningsfaciliteter. Se dog TDC's henstilling nedenfor om, at § 33 ikke videreføres.

Det fremgår af 3. afsnit af de indledende bemærkninger til den foreslåede § 4, at bestemmelserne i stk. 5, 6 og 7 implementerer artikel 33, stk. 1 i forsyningspligtdirektivet (om nationale telemyndigheders høring af berørte parter). Dette ses ikke at være tilfældet. Af de særskilte bemærkninger til stk. 5, 6 og 7 fremgår i øvrigt, at de foreslåede bestemmelser implementerer en række andre EU-bestemmelser end artikel 33, stk. 1 i forsyningspligtdirektivet.

Det fremgår af udkastet til lovforslagsbemærkninger på side 48, at den foreslåede § 4 også implementerer en lang række EU-bestemmelser, som ikke er nævnt i de indledende bemærkninger til § 4. Det foreslås at disse EU-bestemmelser nævnes i de indledende bestemmelser eller alternativt, at omtalen af EU-bestemmelserne alle flyttes til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i § 4.

TDC anmoder om, at der i lighed med lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 10 (L248 fra 2000, side 61) medtages en afgrænsning i lovforslagsbemærkningerne til den foreslåede § 4, som præciserer, at regler fastsat i medfør af § 4 vil omfatte udbydere af alle former for tjenester, og at det er hensigten af differentiere reguleringen så regler fastsat i medfør af den foreslåede § 4 i vidt omfang kun vil finde anvendelse for udbud til forbrugere.

Ad indledende bemærkningerne til § 4 samt bemærkninger til § 4, stk. 2 – udtømmende liste over krav

TDC noterer med tilfredshed, at det fremgår af andet afsnit af de indledende til bemærkninger til § 4, at reglerne i bekendtgørelse udstedt med hjemmel i den foreslåede § 4 (udbudsbekendtgørelsen) som udgangspunkt ikke skal gå videre end de bagvedliggende EU-regler, og at danske regler kun vil blive fastsat, "hvor der er påpeget særlige forbrugerbeskyttelseshensyn". TDC underer sig i den forbindelse over, at udkastet til lovforslagsbemærkninger til den foreslåede § 4, stk. 2 anfører mindst to krav, som går videre end de bagvedliggende EU-regler (regler om takstoplysningsfacilitet og regler om intern undersøgelsesenhed), jf. nærmere herom nedenfor.

Det fremgår herefter på side 45 i 1. afsnit af bemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. 2, at bestemmelsen ikke angiver en udtømmende liste over forhold, der kan fastsættes regler om. TDC foreslår i den anledning, at det præciseres, at der alene vil blive fastsat regler som følge af EU-krav, medmindre andet er anført i lovforslagsbemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. 2. Lovforslagsbemærkningerne til den danske telelov har således traditionelt altid uddybet omfanget af eventuelle danske særregler, hvilket TDC fortsat fin-

der hensigtsmæssigt og rimeligt – bl.a. under hensyntagen til, at det ikke vil være rimeligt, hvis udbydere pålægges uforudsete omkostninger til tilrådhedsstillelse af funktioner og faciliteter, som ikke er et EU-krav.

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 – almennyttige oplysninger

Det fremgår på side 45 i 2. afsnit af bemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. 2, at bestemmelsen implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 21, stk. 4 (om pligt til at videreformidle almennyttige oplysninger), som er en ny EU-regel. Den nye regel er ikke nærmere uddybet eller forklaret i lovforslagsbemærkningerne. TDC foreslår, at henvisningen til den nye regel i artikel 21, stk. 4 uddybes nærmere – eventuel ved at resumere eller citere artikel 21, stk. 4.

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 – information om alarmnummer 112

Det fremgår på side 45 i 2. afsnit af bemærkninger til den foreslåede § 4, stk. 2, at bestemmelsen implementerer forsyningspligtdirektivets artikel 26, stk. 6 (vedrørende information om alarmnummer 112). Så vidt vides har bestemmelsen i artikel 26, stk. 6 (tidligere artikel 26, stk. 4) ikke hidtil været implementeret i dansk ret som et krav, der pålægges teleudbydere. Ordlyden af bestemmelsen i den foreslåede § 4, stk. 2 indikerer heller ikke, at der efter den foreslåede bestemmelse kan pålægges udbyderne informationspligt med hensyn til alarmnummer 112. Efter TDC's opfattelse er varetagelse af oplysning til borgerne om alarmnummer 112 en myndighedsopgave. TDC foreslår derfor, at henvisningen til artikel 26, stk. 6 slettes eller uddybes nærmere.

Ad § 4, stk. 2 – pligt til at oplyse om mulighederne for at beskytte personoplysninger

Den foreslåede § 4, stk. 2 indeholder efter sin ordlyd "pligt til at oplyse om mulighederne for at beskytte personoplysninger". Denne bestemmelse – som er ny i forhold til gældende ret – er ikke nærmere uddybet eller forklaret i udkastet til lovforslagsbemærkninger. TDC anmoder om en uddybning af pligtens omfang og baggrunden for reglen.

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 – kontrakt

Det fremgår af bemærkninger til den foreslåede § 4, stk. 2 (på side 46, 1. afsnit), at bestemmelsen vil give hjemmel til fastsættelse af regler om, at der som grundlag for ethvert kundeforhold skal foreligge en kontrakt. TDC foreslår, at der i lighed med lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 10, stk. 2, nr. 1 (L143 fra 2003, side 33-34) tilføjes præcisering af, at bestemmelsens formål er at sikre slutbrugerens ret til en kontrakt, men at der ikke teleretligt stilles krav om skriftlighed eller underskrift fra parterne; og at spørgsmålet om kontraktindgåelse er et spørgsmål om aftaleindgåelse, der som sådan vil være omfattet af den almindelige aftaleret, det vil sige aftaleloven og forbrugerftaleloven, herunder forbrugerftalelovens regler om fortrydelsesret.

TDC foreslår i øvrigt, at ordlyden af selve § 4, stk. 2 ændres fra "... bestemmelser om kontraktforhold, ..." til "... bestemmelser om slutbrugerens ret til en kontrakt, krav til indholdet af kontrakten, ...".

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 – binding – kun forbrugeraftaler

Det fremgår af bemærkninger til den foreslåede § 4, stk. 2 (på side 46, 1. afsnit), at bestemmelsen vil give hjemmel til fastsættelse af regler om maksimale bindingsperioder. TDC foreslår, at det i lighed med lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 10, stk. 2, nr. 1 (L 248 fra 2000, side 63, 1. spalte nederst) præciseres, at regler om maksimale bindingsperioder kun vil omfatte udbud til forbrugere.

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 – misligholdelse og afbrydelse

På side 46, 2. afsnit i bemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. gentages lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 10, stk. 2, nr. 3 om, at der vil kunne fastsættes regler om, at afbrydelse som følge af misligholdelse kun må ske for den berørte (ikke-betalte) tjeneste og/eller abonnement. TDC er opmærksom på, at bestemmelsen implementerer EU-reglerne i forsyningspligtdirektivets artikel 10, stk. 2 (forsyningspligtområdet) og 29, stk. 1 (generelle krav), jf. direktivets bilag I, del A, litra e. Imidlertid beskytter reglen i realiteten dårlige betalere, og TDC foreslår derfor reglen ændres i overensstemmelse med det nedenfor anførte.

Reglen gælder i dag for udbud af alle telenet og tjenester, og uanset om kunden er forbruger eller erhvervsdrivende. TDC foreslår, at reglen fremadrettet indskrænkes til kun at gælde på forsyningspligtområdet, jf. minimumskravet herom i forsyningspligtdirektivets artikel 10, stk. 2. For tjenester udbudt udenfor forsyningspligten, stiller forsyningspligtdirektivets artikel 29, stk. 1, således ikke krav om fastsættelse af regler.

Såfremt der kan påvises særligere forbrugerbeskyttelseshensyn foreslår TDC alternativt, at reglen indskrænkes, så den fremadrettet kun gælder på forsyningspligtområdet samt for tjenester udbudt udenfor forsyningspligten, hvor kunden er forbruger. TDC bemærker i den forbindelse, at det særlige beskyttelseshensyn som påpeges på side 42 i 2. afsnit ("fastnetabonnementets karakter af en livline, herunder telefonens funktion som adgangsvej til en offentlige alarmtjeneste") med mobiltelefoniens store udbredelse i Danmark synes at være et stærkt forældet argument for at opretholde reglen og dermed beskytte dårlige betalere.

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 – funktioner og faciliteter – kun forbrugsafhængig debitering og kun forbrugeraftaler

På side 46 i 4. afsnit fremgår det af bemærkninger til den foreslåede § 4, stk. 2, hvilke funktioner og faciliteter det er hensigten at udstede regler om. TDC foreslår, at det i lighed med lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 10, stk. 2, nr. 3 (L 248 fra 2000, side 64, 1. spalte midtfor) præciseres, at kravet om tilrådighedsstillelse af de nævnte faciliteter alene vil komme til at

omfatte tjenester, hvori der indgår en forbrugsafhængig debitering, og alene vil omfatte udbud til forbrugere. TDC foreslår endvidere, at følgende tekst fra de gældende lovforslagsbemærkninger gentages:

“Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes specifikke krav til de enkelte funktioner og faciliteter. Det er dog hensigten, at kravene så vidt muligt vil blive udformet, så de åbner mulighed for en fleksibel opfyldelse. Der vil således ved udmøntningen af hjemlen primært blive taget udgangspunkt i det overordnede beskyttelsesformål ...”

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 – funktioner og faciliteter ud over EU-krav, herunder takstoplysningsfacilitet

Udkastet til lovforslagsbemærkninger på side 46, 3. sidste og 4. sidste afsnit beskriver detaljeret muligheden for en fastholdelse af de danske særregler om takstoplysningsfaciliteter, herunder andre former for takstoplysningsfaciliteter end den i dag kendte.

TDC finder ikke, at der er grundlag for opretholdelse af regler om takstoplysningsfaciliteter, som går videre end reglerne i de bagvedliggende EU-regler. TDC anmoder derfor om, at de nævnte afsnit udgår af lovforslagsbemærkningerne.

Der henvises i øvrigt til TI's hørings svar og det deri anførte om behovet for ophævelse af de danske særregler om takstoplysningsfaciliteter. TDC tilslutter sig fuldt ud TI's hørings svar og de deri anførte bemærkninger.

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 - regler om intern undersøgelsesenhed

Udkastet til lovforslagsbemærkninger på side 46, 2. sidste afsnit nævner også muligheden for en anden regel, som går videre end EU-kravene, nemlig muligheden for fastsættelse af regler om intern undersøgelsesenhed. TDC finder ikke, at der er grundlag for opretholdelse af de danske særregler om intern undersøgelsesenhed, som oprindeligt er fastsat med udgangspunkt i Telestyrelsens "regningsklageundersøgelse" i 1990'erne. Det bør være op til de enkelte selskaber selv at afgøre hvordan man vil organisere sig med henblik på at give kunderne den bedste kundeservice. TDC opfordrer derfor til, at disse lovforslagsbemærkninger udgår. Hvis den danske særregel om intern undersøgelsesenhed imidlertid foreslås opretholdt, henstiller TDC at det angives i lovforslagsbemærkningerne, at der ved fastsættelse af regler om intern undersøgelsesenhed vil være tale om danske særregler, der går videre end EU's krav, og at der i lovforslagsbemærkningerne gives en detaljeret begrundelse, hvorfor sådanne regler findes nødvendige, og hvem der i givet fald har påpeget særlige forbrugerbeskyttelseshensyn.

Ad bemærkninger til § 4, stk. 2 - regler om påklage af tvister

På side 47, 1. afsnit i bemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. 2 anføres, at der efter bestemmelsen – i lighed med gældende ret - kan fastsættes "regler om mulighed for at påklage tvister" om regningens størrelse (regningskla-

ger). TDC bemærker hertil, at teksten bør ændres, så det fremgår, at der alene er tale om fastsættelse af regler om pligt til at give klagevejledning. Grundlaget for opretholdelse af regler om muligheden for at påklage tvister (til IT- og Telestyrelsen), jf. den gældende § 10, stk. 2, nr. 5, litra d, synes således – efter etableringen af Teleankenævnet – ikke længere at være til stede.

Ad § 4, stk. 4-8 – bemyndigelse til IT- og Telestyrelsen

TDC anmoder om en nærmere begrundelse for hvorfor det er IT- og Telestyrelsen og ikke Videnskabsministeren, der skal fastsætte de nævnte regler om grundlæggende slutbrugerrettigheder.

Ad bemærkningerne til § 4, stk. 4 – kvalitetskrav

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. 4 (side 47), at den foreslåede bestemmelse er ny. TDC bemærker hertil, at den foreslåede bestemmelse i vidt omfang svarer til den gældende bestemmelse i telelovens § 10, stk. 2, nr. 4, 2. led. TDC anmoder i den forbindelse om, at det præciseres hvorvidt det er hensigten at foretage ændringer i reguleringen for så vidt angår kvalitetskrav, idet følgende lovforslagsbemærkninger til den gældende bestemmelse (L248 fra 2000 side 65, 1. spalte) ikke er gentaget i udkastet til ny telelov:

"... Det er fortsat Forskningsministeriets vurdering, at der ikke umiddelbart er behov for at udnytte hjemlen, idet det som udgangspunkt bør være en konkurrenceparameter blandt udbyderne, hvilket kvalitetsniveau slutbrugerne tilbydes hos de enkelte selskaber. Hvis markedsudviklingen giver anledning til markante, generelle kvalitetsforringelser m.h.t. det samlede udbud af offentlige telenet eller teletjenester til slutbrugere, vil det dog kunne blive relevant at fastsætte nærmere regler også på dette område."

Ad § 4, stk. 5 – oplysningsmæssige forpligtelser

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. 5 (side 47, 3. sidste afsnit), at den foreslåede bestemmelse er ny. TDC bemærker hertil, at 1. led af den foreslåede bestemmelse i vidt omfang svarer til den gældende bestemmelse i telelovens § 10, stk. 2, nr. 1 om bl.a. oplysningsmæssige forpligtelser, som er udmøntet i udbudsbekendtgørelsens § 11. TDC anmoder derfor om, at det præciseres, hvis sigtet med bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler om oplysningsmæssige forpligtelser suppleret med de nye krav i forsyningspligtdirektivet artikel 21, stk. 3.

Det foreslås, at ordlyden i bemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. 5 på side 47, 2. sidste afsnit ændres fra "eventuelle gebyrer ved opsigelse af en kontrakt" til "eventuelle gebyrer", jf. dialogen mellem TI og Videnskabsministeriet om gennemsigtighed på gebyrområdet.

Det ses, at bemærkningerne til den foreslåede § 4, stk. 5 på side 47, sidste afsnit er en delvis gengivelse af de nye bestemmelser i forsyningspligt-direktivet artikel 21, stk. 3, litra a og b. Ordlyden i udkastet til lovforslagsbemærkninger er dog ændret i forhold til direktivteksten, bl.a. for så vidt angår omtalen i udkastet til lovforslagsbemærkningerne af "lokaliseringstjenester mv." (litra b i direktivet omtaler "lokaliseringsoplysninger om den kaldende part"). Idet rækkevidden af 2. led i den foreslåede bestemmelse, hvorefter der kan fastsættes "regler om udbydernes oplysningspligt" er vanskelig af gennemskue, foreslår TDC, at sidste afsnit på side 47 slettes og erstattes af en simpel henvisning til indholdet af forsyningspligt-direktivets artikel 21, stk. 3.

Ad § 4, stk. 7 – netneutralitet

Da det på europæisk og globalt plan fortsat er uafklaret hvilke standarder og principper der skal anvendes i forhold til krav om netneutralitet er det TDC's opfattelse, at det på nuværende tidspunkt er for tidligt at fastsætte detaljerede bestemmelser i teleloven eller dens bemærkninger.

TDC kan derfor tilslutte sig, at lovforslaget alene indeholder en bemyndigelse til at IT- og Telestyrelsen på et senere tidspunkt kan fastsætte regler om netneutralitet på bekendtgørelsesniveau.

Ad bemærkninger til § 4, stk. 9

Ordlyden i linje 3 i bemærkningerne "... som nævnt i stk. 1 og stk. 4-8 ..." bør i overensstemmelse med ordlyden af selve § 4, stk. 9 ændres til "... som nævnt i stk. 1-8 ...".

F. Reglerne om bistand til politiet (§§ 9-12)

Ad § 9 – pligtsubjekt

Pligtsubjektet i bestemmelsen er ikke rettet i overensstemmelse med de nye definitioner. Idet bestemmelsen som hidtil kun skal rette sig mod udbydere af tjenester til slutbrugere og ikke til udbydere af tjenester til samtrafikkunder, foreslås det at ordlyden af bestemmelsen ændres til "Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til slutbrugere, skal ...".

Ad bemærkninger til § 9 – Bistand til politiet, herunder teleobservation og sortering af datastrøm

Den gældende regel i telelovens § 15 om teleobservation – og de dertil hørende lovforslagsbemærkninger – blev formuleret i al hast i marts 2006. Som følge har teksterne i lovforslagsbemærkningerne fra 2006 til den gældende § 15 (L 219 fra 2006) bidraget til en række usikkerheder. Udkastet til lovforslaget gentager en række af disse tekster fra lovforslaget fra 2006. TDC opfordrer til, at nævnte usikkerheder ikke fastholdes ved at gentage teksterne.

Der henvises i øvrigt til TI's høringsvar og det deri anførte om behovet for en række præciseringer. TDC tilslutter sig fuldt ud TI's høringsvar og de deri anførte bemærkninger.

G. Reglerne om forsyningspligt (§§ 13-18)

Generelt – manglende overblik over ændring af forsyningspligtreglerne

Ad overblik over materielle ændringer af forsyningspligtreglerne

Det fremgår af bemærkningerne til de foreslåede §§ 13-17, at der er tale om "indholdsmæssige videreførelser" eller "delvis indholdsmæssig videreførelse" af de gældende regler i telelovens §§ 16-20. Det er derimod i flere tilfælde ikke anført i lovforslagets bemærkninger til §§ 13-17, at der stilles forslag om ændring af gældende ret, herunder ikke hvilke egentlige ændringer, der foreslås, eller hvilke regler der foreslås ophævet. Heller ikke pkt. 4.14 i de almindelige bemærkninger angiver præcist, at der er tale om ændring af gældende ret på forsyningspligtområdet. På trods heraf indeholder de foreslåede bestemmelser en række ændringer af gældende ret, jf. nedenfor.

Dertil kommer, at de foreslåede regler om forsyningspligt på mange punkter er reduceret i deres ordlyd. Efter TDC's opfattelse er reglerne som følge heraf i flere tilfælde herved blevet upræcise. TDC anmoder om at bestemmelserne præciseres eller ændres tilbage til den nuværende ordlyd, medmindre der ønskes en ændring af bestemmelsernes indhold, eller medmindre der af logiske grunde ønskes en sammenskrivning af visse eksisterende bestemmelser. TDC redegør i gennemgangen nedenfor for, hvilke af de foreslåede bestemmelser der efter TDC's opfattelse bør præciseres eller ændres tilbage til den oprindelige ordlyd. Hvis der imidlertid i forbindelse med den foreslåede reduktion af reglernes ordlyd ønskes en egentlig indholdsmæssig ændring af reglerne om forsyningspligt, anmoder TDC om at dette anføres præcist i lovforslagsbemærkningerne, herunder med en nærmere beskrivelse af ændringen.

Samlet opfordrer TDC til, at det tydeligt angives i lovforslaget, hvilke ændringer på forsyningspligtområdet der i realiteten foreslås.

Ad pkt. 4.1.4 i de alm. bemærkninger - forholdet til TDC's eksisterende forsyningspligt

TDC anmoder om, at det anføres i lovforslaget – fx i pkt. 4.1.4 til de almindelige bemærkninger – om de foreslåede ændringer i forsyningspligtreglerne vil få betydning for TDC's eksisterende forsyningspligt.

Forsyningspligtydelser - § 13

Ad indledende bemærkninger til § 13

De fælles indledende bemærkninger til § 13 er blandet med bemærkninger til § 13, stk. 1 og 2, hvilket vanskeliggør læsningen.

Idet den foreslåede § 13, stk. 3 indeholder en ændring i forsyningspligtreglerne, jf. nedenfor, bør det fremhæves i de indledende bemærkninger, at der med den foreslåede § 13 sker en ændring af gældende ret.

Det fremgår af 1. afsnit i bemærkningerne, at den foreslåede § 13 er en delvis videreførelse af gældende lovs "§ 16 og § 17, stk. 1". Ordlyden bør ændres til "Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 16, stk. 1 og 5, og § 17, stk. 1, samt en delvis indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 16, stk. 2. Endvidere indeholder den foreslåede § 13, stk. 3, en ændring af gældende ret".

TDC bifalder, at reglerne om forsyningspligt på ISDN og faste kredsløb udgår.

Ad § 13, stk. 1 – Formålsbestemmelse

I forhold til den gældende § 16, stk. 1 er ordene i bestemmelsen om, at der er tale om en formålsbestemmelse, udgået. Den foreslåede § 13, stk. 1, indeholder herefter ikke en egentlig regel, men blot en slags konstatering, hvilket er lovteknisk usædvanligt. TDC foreslår derfor, at bestemmelsens oprindelige ordlyd videreføres, så det tydeligt fremgår, at der er tale om en formålsbestemmelse. TDC finder, at der er behov for en formålsbestemmelse, og foreslår, at bestemmelsen eventuelt udformes som en kombination af ordlyden af formålsbestemmelserne i den gældende § 1, stk. 1, nr. 2 og den gældende § 16, stk. 1:

"Bestemmelserne i kapitlet har til formål at sikre alle slutbrugere, der ønsker dette, adgang til en række forsyningspligtydelser, herunder adgang til visse grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester, på rimelige vilkår og til rimelige priser".

Ad bemærkninger til § 13, stk. 1 – formål og kvalitetskrav

Det fremgår af 4. afsnit i bemærkningerne til den foreslåede § 13, at "formålet med forsyningspligten er at sikre, at tjenester af høj kvalitet er offentligt tilgængelige, samt at tage højde for de tilfælde, hvor en slutbrugers behov ikke opfyldes tilfredsstillende af markedet". Formålsbeskrivelsen er ny i forhold til gældende ret, og det fremgår ikke af bemærkningerne, hvorfor formålsbeskrivelsen ændres, herunder ikke om der med bemærkningen om "høj kvalitet" er lagt op til en ændring i forhold til gældende ret.

TDC bemærker, at den citerede formulering stammer fra artikel 1 i forsyningspligtdirektivet, som efter TDC's opfattelse vedrører direktivets generelle bestemmelser om slutbrugerrettigheder og ikke direktivets bestemmelser om forsyningspligt. Derimod omhandler artikel 2 i forsyningspligtdirektivet bl.a. forsyningspligten. Følgende fremgår af artikel 2 (TDC's understregning):

"... For at sikre, at der stilles forsyningspligtydelser til rådighed på markeder med fri og åben konkurrence, fastlægger dette direktiv det minimum af tjenester af en bestemt kvalitet, hvortil alle slutbrugere under hensyn til særlige nationale forhold skal have adgang til en rimelig pris, uden at dette medfører konkurrenceforvridning. ..."

TDC mener på den baggrund ikke, at der er grundlag for at fremsætte forslag om, at formålet med forsyningspligtreglerne er at sikre tjenester af høj kvalitet (i modsætning til "bestemt kvalitet"). TDC opfordrer derfor til, at ordlyden i bemærkningerne på side 61, 4. afsnit, - i overensstemmelse med direktivteksten - ændres fra "... af høj kvalitet ..." til "... af en bestemt kvalitet ...".

Ad § 13, stk. 2 – udpegning

Den foreslåede regel sammenskriver to gældende regler: dels den gældende § 17, stk. 1 om udpegning af forsyningspligtudbydere (jf. forsyningspligt direktivets artikel 8), dels den gældende § 16, stk. 2, som oplister, hvilke forsyningspligt ydelser, der skal sikres adgang til (jf. forsyningspligt direktivets artikel 3-7).

Efter TDC's opfattelse bør de to regler fortsat være adskilte, for derved at sikre enkeltheden i reglerne, og for at sikre, at IT- og Telestyrelsen fremstår som pligtsubjektet i reglen om udpegning. Reglerne er desuden adskilte i forsyningspligt direktivet. Reglen om IT- og Telestyrelsens udpegning af forsyningspligtudbydere kunne i den forbindelse eventuelt indgå i en fælles paragraf med den foreslåede § 14, stk. 2 om IT- og Telestyrelsens fastsættelse af vilkår for varetagelse af forsyningspligten.

Det foreslås, at det under alle omstændigheder fremgår af bestemmelsen om IT- og Telestyrelsens udpegning af forsyningspligtudbydere, at udpegningen sker "... på grundlag af regler, fastsat i medfører af § 14, stk. 1, nr. 2".

Ad § 13, stk. 2 – fastlæggelse af forsyningspligt ydelser

I forhold til den gældende § 16, stk. 2 er begrebet "ydelser" (= forsyningspligt ydelser) udgået af bestemmelsen. Dette er u hensigtsmæssigt af følgende grunde: 1) Bestemmelsen har til formål at fastlægge hvilke forsyningspligt ydelser, der skal udbydes i Danmark, 2) Overskriften til kapitlet er "forsyningspligt ydelser", og 3) flere af kapitlets øvrige bestemmelser henviser tilbage til "forsyningspligt ydelser nævnt i § 13". Det foreslås derfor, at ordlyden af indledningen til § 13, stk. 2 afslutningsvis ændres til fx "... der forpligtes til at udbyde følgende forsyningspligt ydelser: "

Ad § 13, stk. 2, nr. 1 og 2 samt bemærkningerne hertil – adskillelse af adgang til net og adgang til telefoni

TDC er ikke enig i det anførte på side 62 i afsnit 2 til lovforslagsbemærkningerne til § 13, stk. 2, nr. 2 om, "at det skal være muligt for slutbrugeren at adskille sit abonnement på den ydelse, der er omfattet af nr. 1 [netadgangen] fra sit abonnement på den ydelse, der er omfattet af nr. 2 [taletelefonitjenesten]".

Det giver ikke mening, at adskille netadgang og taletalefoni i to forskellige forsyningspligt ydelser, som herefter ville kunne udbydes af to forskellige forsyningspligtudbydere. De to tjenester hører sammen, hvilket også ses af, at forsyningspligt direktivets krav om netadgang og taletalefoni indgår i én be-

stemmelse (artikel 4) lige som hver af direktivets andre krav om forsyningspligtigheder (nummeroplysningstjenester hhv. handicaptjenester).

De foreslåede bestemmelser i § 13, stk. 2, nr. 1 og 2 er baseret på den ændrede regel i forsyningspligtdirektivet artikel 4, som skelner mellem tilslutning til nettet og adgang til telefoni over nettet. Imidlertid omfatter forsyningspligtdirektivet ikke krav om levering af telefoni uden netadgang. Dette fremgår af direktivteksten i artikel 4, stk. 3 ("... levering af ... telefonitjeneste *over* den i stk. 1 omhandlede forbindelse ...") og også af teksten i den foreslåede § 13, stk. 2, nr. 2 ("Adgang til ... telefonitjeneste *over* det i nr. 1 anførte ... net"). Det bemærkes i den forbindelse, at hvis adskillelse skulle være mulig ville forsyningspligtudbydere på taletelefoni være nødsaget til at indgå aftale med netudbydere om samtrafikprodukter svarende til frit operatørvalg, hvilket ikke kan være tilsigtet.

For så vidt angår spørgsmålet om levering af netadgang uden telefoni, forudsætter TDC, at der heller ikke her er tilsigtet ændringer i gældende ret, der går videre end kundens mulighed for at indgå aftale med udbydere af telefoni via fast operatørvalg – inkl. mulighed for adgang til internettet via dial-up. Bortset fra frit operatørvalg understøttes levering af tjenester uden samtidig levering af netadgang således ikke af telemarkedets engrosprodukter. IT- og Telestyrelsen har desuden henvist til¹, at Kommissionen har specificeret (KOM (2007) 698 endelige, forslag til ændring af direktiv 2002/22/EF, mv., side 10), at der ikke er tilsigtet en realitetsændring af direktivet på dette punkt.

Det må derfor kunne lægges til grund, at forsyningspligten som nævnt i artikel 4 som hidtil kan opfyldes ved levering af netadgang inklusiv forbindelse til en telefonitjeneste.

TDC henstiller på denne baggrund, at det anførte på side 62 i afsnit 2 til lovforslagsbemærkningerne til § 13, stk. 2, nr. 2, slettes.

TDC foreslår endvidere at det overvejes, at slå § 13, stk. 2, nr. 1 og 2, sammen til én bestemmelse med følgende ordlyd: "Adgang til et offentligt elektronisk kommunikationsnet på et fast sted samt adgang til en offentlig taletelefonitjeneste over denne netadgang".

TDC forslår endvidere at afsnittene på side 62 i lovforslagsbemærkningerne til § 13, stk. 2, nr. 1 og nr. 2 – som også bør slås sammen – ændres tilbage til samme rækkefølge, som er benyttet i lovforslaget om den gældende telelov (L248 fra 2000), herunder således at afsnittet om teknologineutralitet kommer først.

¹ I IT- og Telestyrelsens afgørelse af 13. juli 2010 (side 7) om, at TDC's standardabonnementer på TDC's telefonitjeneste er omfattet af forsyningspligten.

Samlet finder TDC, at det bør kunne lægges til grund, at formuleringerne i den foreslåede § 13, stk. 2, nr. 1 og 2, vedrørende adskillelse af netadgang og adgang til telefoni ikke i praksis vil medføre nogen ændring i forhold til de gældende forsyningspligtregler. Videnskabsministeriet anmodes om at bekræfte dette.

Ad bemærkninger til § 13, stk. 2, nr. 1 og 2 - stand-alone datakommunikation

Teksten i 2. afsnit på side 62 indikerer, at forsyningspligten på netadgang skal kunne understøtte datakommunikation uden at kunden har et telefoniabonnement på linjen. Der er tale om gentagelse af et tekstafsnit fra lovforslaget om den gældende telelov (L248 fra 2000), som imidlertid er ændret en smule, så nævnte misforståelse kan opstå. Det følger af forsyningspligtdirektivet artikel 4, stk. 2, at "Tilslutningen skal kunne formidle tale-, telefax- og datakommunikation ...". TDC anmoder på den baggrund om, at teksten i 2. afsnit tilrettes, så det fremgår mere tydeligt, at kunden ikke har ret til netadgang og datakommunikation uden samtidig tegning af abonnement på telefoni. Teksten i 2. afsnit kan fx ændres til "For så vidt angår nævnte datakommunikation, er det udgangspunktet at netadgangen skal understøtte overførsel af datakommunikation ...".

TDC anmoder endvidere om, at 2. afsnit afsluttes med en tekst, som fortæller at forpligtelsen til understøttelse af datakommunikation i dag kan opfyldes via tilrådighedsstillelse af internetadgang via dial-up fra forsyningspligt kundens forbindelse til den offentlige taletelefonitjeneste.

Ad bemærkninger til § 13, stk. 2, nr. 1 og 2 – forsyningspligt på Bredbånd

I bemærkningerne til § 13, stk. 2, nr. 1, fremgår det i 3. afsnit på side 62, at ministeren med den foreslåede § 14, stk. 1, "som noget nyt ... kan specificere, at der indføres forsyningspligt på internetforbindelser med bredbåndshastigheder". TDC er *ikke* enig i at det kan være muligt for ministeren at fastsætte regler om forsyningspligt på bredbånd med hjemmel i den foreslåede § 14, stk. 1. Indførelse af regler om forsyningspligt på bredbånd kan efter TDC's opfattelse kun ske i henhold til særskilt lovhjemmel eller – i det omfang der stilles EU-krav om forsyningspligt på bredbånd – i henhold til regler udstedt i henhold til den foreslåede § 13, stk. 3. Se herom TDC's bemærkninger til de foreslåede § 13, stk. 3 og § 14, stk. 1, nr. 1. TDC anmoder derfor om, at 3. afsnit på side 62 slettes.

Ad bemærkningerne til § 13, stk. 2, nr. 4 – nummeroplysning

Det bør præciseres i bemærkningerne, at der er tale om forpligtelse til at udbyde en nummeroplysningstjeneste, der indeholder samtlige numre inden for den offentlige danske nummerplan, som er tildelt slutbrugere (landsdækkende nummeroplysningstjeneste).

Det bør – som i lovforslaget om den gældende telelov (L248 fra 2000) – præciseres at forsyningspligtudbyderens udbud af nummeroplysningstjenesten sker på basis af kortnummeret 118.

Ad § 13, stk. 3 – bemyndigelse til fastsættelse af regler om yderligere forsyningspligtydelser

På trods af at det indledningsvis i bemærkningerne til § 13 er anført, at bestemmelserne i den foreslåede § 13 er en delvis indholdsmæssig videreførelse af gældende ret, indeholder § 13, stk. 3 forslag om en markant ny regel, hvorefter ministeren bemyndiges til på bekendtgørelsesniveau at fastlægge, at forsyningspligten skal omfatte flere grundlæggende forsyningspligtydelser (hovedydelse) end dem, der er opført i § 13, stk. 2.

I dag fastsættes det via lov, hvilke hovedydelser, der er omfattet af forsyningspligten i Danmark, jf. telelovens § 16, stk. 2. Kun regler om det nærmere omfang af de enkelte forsyningspligtydelser (funktioner og faciliteter og andre tekniske forhold) fastsættes i dag af ministeren på bekendtgørelsesniveau.

TDC finder det særdeles betænkeligt, at ændre ved det gældende udgangspunkt om, at forsyningspligten fastsættes ved lov. Henset til at forsyningspligten er forbundet med betydelige omkostninger for de udbydere, der udpeges til at varetage forsyningspligten, bør det efter TDC's opfattelse fortsat være lovgiver, der fastsætter de overordnede regler om, hvilke hovedydelser, der er omfattet af forsyningspligten. Idet omfang der er tale om fremtidige EU-krav, kan TDC dog tilslutte sig, at ministeren gives hjemmel til at udstede regler om, at forsyningspligten skal omfatte andre ydelser end de i dag kendte.

TDC henstiller derfor, at den foreslåede § 13, stk. 3 præciseres i overensstemmelse med det anførte på side 63 i udkastet til lovforslagsbemærkninger (i 3. afsnit af bemærkningerne til stk. 3), så det fremgår direkte af lovteksten, at ministeren kun i det omfang, der stilles EU-krav herom, kan udstede regler om, at forsyningspligten skal omfatte andre hovedydelser end de i dag kendte.

TDC bemærker i denne forbindelse, at forsyningspligtdirektivet efter TDC's opfattelse *ikke* i dag indeholder regler om forsyningspligt på bredbånd. Se herom TDC's bemærkninger til den foreslåede 14, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen i den foreslåede § 13, stk. 3, vil derfor f.eks. kunne bruges, hvis forsyningspligtdirektivet på et tidspunkt udvider mængden af forsyningspligtydelser til også at omfatte bredbåndsydelser.

TDC bemærker endvidere, at det bør anføres i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.2 og i skemaet på side 35, at den foreslåede regel i § 13, stk. 3, kan få vidtgående økonomiske konsekvenser for udbydere, der pålægges at varetage forsyningspligten på eventuelle kommende og af EU krævede forsyningspligtydelser.

Hjemmelsbestemmelser - § 14

Ad indledende bemærkninger til § 14

Det fremgår af det indledende afsnit i bemærkningerne, at den foreslåede § 14 er en indholdsmæssig videreførelse af gældende lovs "§ 16, stk. 4-7, § 17 og § 18". Ordlyden bør ændres til "Den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 16, stk. 4, § 17, stk. 2-4 og § 18".

Ad § 14, stk. 1, nr. 1 – omfanget af forsyningspligtydelser mv.

Det fremgår af de indledende bemærkninger til den foreslåede § 14, at bestemmelsen indholdsmæssigt viderefører den gældende § 16, stk. 4. TDC forstår lovforslaget sådan, at den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 1, viderefører den gældende § 16, stk. 4. Imidlertid indeholder den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 1, kun en gengivelse af én ud af tre regler i den gældende § 16, stk. 4, nemlig reglen i den gældende § 16, stk. 4, nr. 2, om fastsættelse af nærmere regler om omfanget af forsyningspligtydelser. Den foreslåede nye § 14, stk. 1, nr. 1, er således markant reduceret i sin ordlyd, i forhold til den gældende § 16, stk. 4, som har følgende ordlyd:

"Stk. 4. Forskningsministeren fastsætter nærmere regler om,

- 1) hvilke ydelser der er omfattet af stk. 2, nr. 4,
- 2) omfanget af de i stk. 2 nævnte forsyningspligtydelser, herunder hvilke faciliteter og funktioner der er omfattet heraf, og
- 3) omfanget af leveringspligten, jf. stk. 3. "

Følgende fremgår af bemærkningerne til den gældende § 16, stk. 4:

"...

Bestemmelsen i stk. 4, nr. 1, udgør hjemmelsgrundlaget for den nærmere afgrænsning af, hvilke forsyningspligtydelser der skal stilles til rådighed for handicappede, idet dette ikke fremgår direkte af stk. 2, nr. 4.

Bestemmelsen i stk. 4, nr. 2, vil danne grundlag for en afgrænsning af, hvilke ydelser og faciliteter der skal indgå i de enkelte forsyningspligtydelser, jf. også ovenfor under bemærkningerne til stk. 2, nr. 1-6, om afgrænsningen heraf.

Grundlaget for den pågældende regulering vil, for så vidt angår de i stk. 2, nr. 1-3, nævnte forsyningspligtydelser, bl.a. være de krav, der følger af EU-reguleringen. ...

Forskningsministeren bemyndiges desuden til at fastsætte nærmere regler vedrørende den nærmere afgrænsning af leveringspligten, jf. stk. 4, nr. 3. Bestemmelsen vil bl.a. danne grundlag for fastsættelse af regler i lighed med dem, som følger af den gældende regulering vedrørende afgrænsningen af forsyningspligtskildepunkt [nu nettermi-neringspunkt] m.v.

I lighed med tidligere vil der desuden blive fastsat regler vedrørende levering af forsyningspligtydelser til tekniske installationer som for

eksempel vindmøller, parkeringsautomater, brøndanlæg, pumper, overvågnings- og registreringsanlæg eller lignende. Det er hensigten, at forsyningspligten fortsat skal omfatte en pligt til levering til disse installationer. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om, at udpegede forsyningspligtudbydere kan fastsætte særskilte omkostningsbaserede priser for etablering og drift i forbindelse med levering af forsyningspligtudbydere til sådanne tekniske installationer."

De fleste af disse gamle lovforslagsbemærkninger er gengivet i udkastet til lovforslag.

TDC mener, at der er markant forskel på de tre hjemler i den gældende § 16, stk. 4, jf. de citerede lovbemærkninger, og at det derfor vil gøre reglen i § 14, stk. 1, nr. 1, upræcis og i værste fald ændrer reglen indholdsmæssigt, hvis den i sin ordlyd reduceres til kun at omfatte den ene af de tre nuværende regler.

Reglen i den gældende § 16, stk. 4 sonderer således mellem 1) fastsættelse af krav om udbud af egentlige (grundlæggende) forsyningspligtudbydere på handicappområdet, 2) fastsættelse af det nærmere tekniske omfang af forsyningspligtudbydere, og 3) fastsættelse af regler om leveringspligtens omfang.

Særligt for så vidt angår regler om fastsættelse af "leveringspligtens omfang", bemærkes, at det er denne regel, der udgør hjemmelsgrundlaget for regler, vilkår og afgørelser om levering til tekniske installationer, levering til husbåde, levering af antal linjer pr. bolig og leveringens afslutningspunkt (NTP).

Regler om "omfanget af forsyningspligtudbydere" vedrører derimod spørgsmålet om det nærmere tekniske omfang af de grundlæggende forsyningspligtudbydere, herunder hvilke konkrete funktioner og faciliteter, forsyningspligtudbyderen er forpligtet til at levere til kunden – bl.a. mulighed for tonesignaler og nummervisning, jf. bilag 1, del B til forsyningspligtudbydere.

TDC anmoder på denne baggrund om, at ordlyden af den gældende § 16, stk. 4 opretholdes ved videreførelsen af bestemmelsen, og at bemærkningerne til den forslåede bestemmelse ændres tilbage til tekster svarende til lovforslaget fra 2000 (L 248).

Ad bemærkninger til § 14, stk. 1, nr. 1 – forsyningspligt, hvis der allerede findes en acceslinje

TDC ønsker, at reglen om omfanget af leveringspligten udnyttes til at fastsætte regler om, at forsyningspligtudbyderen ikke er forpligtet til at levere basal telefoni til slutkunder, som på samme adresse modtager levering af teleydelser fra andre udbydere, som for eksempel er baseret på rå kobber fra TDC's net. I sådanne tilfælde er det efter TDC's opfattelse "spild af samfundsressourcer", hvis TDC skal etablere ny acceslinje til kundens adresse med henblik på levering af forsyningspligtudbydere, når TDC's net i forvejen dækker

adressen, men aktuelt benyttes af en anden udbyder til levering til samme kunde. Også af denne grund ønsker TDC reglen om "omfanget af leveringspligten" opretholdt, og TDC anmoder om, at nævnte problemstilling omtales i lovforslagsbemærkningerne.

Ad bemærkninger til § 14, stk. 1, nr. 1 – forsyningspligtydelser (hovedydelse)

Det er anført i 1. afsnit i bemærkningerne til § 14, stk. 1, nr. 1, at "Den foreslåede bestemmelses stk. 1, nr. 1, udgør hjemmelsgrundlaget for den nærmere afgrænsning af, hvilke forsyningspligtydelser der skal stilles til rådighed for slutbrugere". TDC er ikke enig i det anførte, idet spørgsmålet om, hvilke forsyningspligtydelser, der skal stilles til rådighed, fastsættes ved lov, jf. den foreslåede § 13. Kun for så vidt angår handicapområdet har det hidtil været sådan, at ministeren har haft hjemmel til at fastsætte krav om forsyningspligtydelser på egen hånd. For så vidt angår alle andre forsyningspligtydelser har hjemlen til fastsættelse af krav på bekendtgørelsesniveau hidtil kun omfattet det nærmere tekniske omfang af den enkelte forsyningspligtydelse, jf. også ordlyden af den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 1.

Ad bemærkninger til § 14, stk. 1, nr. 1 – forsyningspligt på bredbånd

Det er på side 64 anført i 3. afsnit i bemærkningerne til § 14, stk. 1, nr. 1, "at forsyningspligt-direktivet som noget nyt giver mulighed for, at der kan indføres forsyningspligt på internet med bredbåndshastigheder som en del af forsyningspligt-direktivets ydelser". TDC er *ikke* enig i det anførte, idet forsyningspligt-direktivet ingen steder omtaler forsyningspligt på bredbånd, og idet ordlyden i artikel 4, stk. 2 om datakommunikationshastigheder er præcis den samme som hidtil, nemlig "... ved transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at give funktionel adgang til internettet, under hensyntagen til den fremherskende teknologi, der bruges af de fleste abonnenter, samt hvad der er teknologisk muligt". Artikel 4 i direktivet indeholder således ikke "som noget nyt" regler om forsyningspligt på bredbånd.

Det vil efter TDC's opfattelse være særdeles uhørt, hvis ministeren – eller IT- og Telestyrelsen, jf. den foreslåede § 65 om delegation – på egen hånd og med hjemmel i den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 1 kunne fastsætte krav om forsyningspligt på bredbåndsydelser. Hvis dette skulle være tilfældet opstår samtidig tvivl om, hvad forskellen på hjemmelsbestemmelserne i den foreslåede § 13, stk. 3 og den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 1, så i øvrigt skulle være.

Efter TDC's opfattelse kan fastsættelse af regler om forsyningspligt på bredbånd kun ske med direkte lovhjemmel eller – hvis der på et tidspunkt stilles EU-krav om forsyningspligt på bredbånd – via ministerens udstedelse af bekendtgørelse herom med hjemmel i den foreslåede § 13, stk. 3.

TDC anmoder på denne baggrund om, at det anførte på side 64 i 3. afsnit til bemærkningerne til § 14, stk. 1, nr. 1, ændres, så det svarer til – eller henviser til – det anførte på side 62 i 2. afsnit til bemærkningerne til § 13, stk. 2,

nr. 1, om, at netadgang som udgangspunkt skal understøtte overførsel af datakommunikation ved transmissionshastigheder, der er anvendelige for adgang til basale internettjenester. TDC bemærker, at direktivet krav om "funktionel adgang til internettet" i dag opfyldes via tilrådighedsstillelse af internetadgang via dial-up fra forsyningspligt kundens telefoniforbindelse.

Ad bemærkninger til § 14, stk. 1, nr. 2 – udpegning

Der bør indsættes "Til stk. 1, nr. 2" øverst på side 65.

Som anført i relation til bemærkningerne til den foreslåede § 13, stk. 2, nr. 1 og 2, er det TDC's opfattelse, at forsyningspligten på netadgang og forsyningspligten på telefoni ikke kan – eller skal – adskilles. Udpegningen af forsyningspligtudbydere bør derfor tage højde for dette.

Ad bemærkninger til § 14 og § 14, stk. 1, nr. 3 – rammer for vilkår og fastsættelse af vilkår

Der bør indsættes "Til stk. 1, nr. 3" nederst på side 65.

I første afsnit, sidste linje, bør "stk. 3" ændres til "stk. 2".

Det fremgår af de indledende bemærkninger til den foreslåede § 14, at der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af bl.a. den gældende § 17. Af lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 17, stk. 4 fra 2007 (L141) fremgår, at der er tale om en indholdsmæssig videreførelse af det hidtidige stk. 3, nr. 2-3. Af lovforslagsbemærkningerne til den oprindelige § 17, stk. 3, nr. 2-3 fra 2000 (L 248) fremgår følgende (vor fremhævelse):

"Til stk. 3, nr. 2

Der vil med hjemmel heri blive fastsat nærmere regler om Telestyrelsens fastsættelse af vilkår for de udpegede forsyningspligtudbydere. Det er hensigten at videreføre den gældende bekendtgørelsesregulering, hvorefter Telestyrelsen umiddelbart efter udpegningen af forsyningspligtudbydere - uanset om dette sker umiddelbart eller efter offentligt udbud - fastsætter nærmere vilkår for udøvelsen af forsyningspligten.

Det er ligeledes hensigten at videreføre den gældende bekendtgørelsesregulering, hvorefter Telestyrelsens fastsættelse af vilkår skal ske efter forhandling med og på grundlag af oplæg fra forsyningspligtudbyderen.

Udbydernes oplæg hertil vil have karakter af en selvangivelse, hvori angives, hvordan udbyderne påtænker at sikre forsyningspligten for de pågældende ydelser, og udbyderens »servicemål« for udbudet. Telestyrelsen vil som hidtil få hjemmel til at fastsætte vilkår for forsyningspligtudbyderens udbud og levering af de omfattede forsyningspligt ydelser, der går videre end tilbudt af forsyningspligtudbyderen (skærpede krav), på grundlag af de generelle regler om forsyningspligtens indhold, minimumskrav til kvalitet m.v., der fastsættes af

forskningsministeren med hjemmel i § 18. Bortset herfra vil Telestyrelsen ikke have mulighed for at fastsætte vilkår, der går videre end det af forsyningspligtudbyderen fremsatte tilbud."

Idet der er tale om en indholdsmæssig videreførelse, anmoder TDC om at ovennævnte lovforslagsbemærkninger gentages i bemærkningerne til den foreslåede nye § 14, stk. 1, nr. 3. TDC er opmærksom på, at styrelsen har gengivet en del af de citerede lovforslagsbemærkninger som bemærkninger til den foreslåede nye § 14, stk. 2. Den vigtige sætning om, at "*Bortset herfra vil Telestyrelsen ikke have mulighed for at fastsætte vilkår, der går videre end det af forsyningspligtudbyderen fremsatte tilbud*" er imidlertid ikke med i udkastet til lovforslag. TDC anmoder om at dette sikres.

Ad § 14, stk. 1, nr. 4, 2. punktum – fastsættelse af regler om indhold af kontrakter om levering af forsyningspligt ydelser

IT- og Telestyrelsen har oplyst, at reglerne i den nye telelov som udgangspunkt ikke skal gå videre end de bagvedliggende EU-regler.

Der findes ikke regler i forsyningspligt direktivet om, at der skal fastsættes særlige krav til indholdet af kontrakter om levering af forsyningspligt ydelser. Forsyningspligt direktivets regler i artikel 20 om krav til indhold af kontrakter er således generelle regler, som omfatter ethvert udbud af telenet og teletjenester.

TDC undrer sig derfor over, at den danske særregel om krav til indholdet af kontrakter om levering af forsyningspligt ydelser, som findes i den gældende § 18, stk. 2, foreslås videreført med den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, 2. punktum.

Efter TDC's opfattelse bør bestemmelsen i den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, 2. punktum, derfor udgå. Se også nedenfor om lovforslagets forslag til eksplícitte regler om kontraktvilkår i den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, 2. punktum, litra a og b. TDC anmoder om at der som minimum gives en nærmere begrundelse for forslaget om at videreføre den danske særregel.

For god ordens skyld bemærkes, at TDC er opmærksom på, at reglen i den gældende 18, stk. 1, som foreslås videreført med den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, 1. punktum udgør hjemmelsgrundlaget for implementeringen af artikel 10, stk. 1 i forsyningspligt direktivet om forbud mod bundtning af forsyningspligt ydelser og andre ydelser. TDC har derfor naturligvis ikke bemærkninger til implementering af reglen i den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, 1. punktum.

Ad § 14, stk. 1, nr. 4, litra a – kontraktvilkår om kompensation

Der findes ikke regler i forsyningspligt direktivet om, at der skal fastsættes særlige krav til indholdet af kontrakter om levering af forsyningspligt ydelser for så vidt angår kompensation og tilbagebetaling. Reglen i artikel 20, stk. 1, litra f, om kontraktvilkår vedrørende "eventuelle kompensations- og tilbage-

betalingsregler, såfremt tjenesternes kontraktfæstede kvalitetsniveau ikke opfyldes" er således en generel regel som omfatter ethvert udbud af teletjenester. Med udkastet til lovforslags foreslås de generelle regler i artikel 20 implementeret i dansk ret med den foreslåede § 4, stk. 2.

TDC er derfor uforstående overfor, hvorfor der med den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, litra a, stilles foreslag om en dansk særregel om kontraktvilkår for kompensation på forsyningspligtområdet. TDC opfordrer derfor til, at den foreslåede regel enten udgår, eller at der i lovforslagsbemærkningerne gives en detaljeret begrundelse for den danske særregel.

Det bemærkes i øvrigt, at ordlyden af bestemmelsen i den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, litra a, er ændret i forhold til den gældende § 18, stk. 2, nr. 1: Således henviser den foreslåede nye regel både til kvalitetskrav fastsat i medfør af den generelle slutbrugerregulering (den foreslåede § 4, stk. 4) og i medfør af forsyningspligtreguleringen (den foreslåede § 14, stk. 2). TDC anmoder om at ændringen forklares nærmere. TDC lægger til grund, at regler udstedt på forsyningspligtområdet ikke kan finde anvendelse i forhold til forsyningspligtudbyderes udbud af net og tjenester udenfor forsyningspligtområdet.

Ad § 14, stk. 1, nr. 4, litra b – kontraktvilkår om sikkerhedsstillelse

Den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, litra b, er en uændret videreførelse af den gældende danske særregel i § 18, stk. 2, nr. 2, som blev skrevet ind i teleloven i 2007 (lovforslag L141). Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skabes direkte lovhjemmel til, at TDC's abonnementsvilkår for forsyningspligtudbydere - hvis disse indeholder bestemmelser om sikkerhedsstillelse - skal opfylde visse krav (om at vilkår om sikkerhedsstillelse skal opregnes udtømmende).

Der findes ikke regler i forsyningspligtdirektivet om, at der skal fastsættes særlige krav til indholdet af kontraktvilkår om sikkerhedsstillelse. End ikke forsyningspligtdirektivets regler i artikel 20 om generelle krav til indhold af kontrakter indeholder sådanne regler.

Efter TDC's opfattelse er der ikke – og har aldrig været – behov for danske særregler om sikkerhedsstillelsesbestemmelserne i TDC's abonnementsvilkår for forsyningspligtudbydere. Af denne grund protesterede TDC også over, at lovændringen fra 2007 cementerede sikkerhedsstillelsesbestemmelserne med direkte lovtekst. Frem til 2006 indeholdt hverken lovteksten eller lovbemærkningerne omtale af sikkerhedsstillelsesbestemmelserne i TDC's abonnementsvilkår, men af historiske grunde var der fastsat danske særregler om kontraktvilkår om sikkerhedsstillelse på bekendtgørelsesniveau.

TDC anmoder på den baggrund om, at den danske særregel i den foreslåede § 14, stk. 1, nr. 4, litra b udgår af lovforslaget. Såfremt der efter myndighedernes opfattelse måtte være behov for fastsættelse af regler om krav til kon-

traktvilkår om sikkerhedsstillelse, vil dette kunne ske på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i den foreslåede § 18, stk. 1, nr. 4, 1. punktum, som efter sin ordlyd er generel.

For god ordens skyld bemærkes, at TDC naturligvis efter almindelige forbrugerretlige principper vil sikre slutkunderne rimelige vilkår, og at TDC kun vil stille krav om sikkerhedsstillelse, hvis TDC berettiget antager, at kundens betalingsforpligtelser ikke vil blive opfyldt.

Ad bemærkninger til § 14, stk. 1, nr. 4 – grundlæggende brugerrettigheder
Der bør indsættes "Til stk. 1, nr. 4" øverst på side 66.

I 2. afsnit, 1. linje af bemærkningerne til den foreslåede § 14, nr. 1. stk. 4 bør "nr. 4, litra b" ændres til "nr. 4, litra a og b".

I 4. afsnit, 1. linje af bemærkningerne til den foreslåede § 14, nr. 1. stk. 4 bør "nr. 4, litra a" ændres til "nr. 4, litra a og b".

Levering til alle, der anmoder om det - § 15

Ad bemærkninger til § 15

Det fremgår af det indledende afsnit i bemærkningerne, at den foreslåede § 15 er en videreførelse af gældende lovs "§ 16, stk. 4". Ordlyden bør ændres til "Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lovs § 16, stk. 3.

Af lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 16, stk. 3 fra 2000 (L 248) fremgår følgende (vor fremhævelse):

"Til stk. 3

Bestemmelsen er en udbygget videreførelse af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 4, i lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren. Bestemmelsen fastlægger, hvad forsyningspligt indebærer.

I forsyningspligtbegrebet ligger således først og fremmest en leveringspligt, der indebærer, at de ydelser, der er omfattet af forsyningspligten, skal stilles til rådighed for enhver bruger i Danmark, der anmoder herom. Der kan være force majeure lignende situationer, hvor opfyldelse af forsyningspligten ikke er mulig, herunder eksempelvis i situationer, hvor forsyningspligtudbyderens personale er omfattet af en arbejdskonflikt af et omfang, der i praksis gør det umuligt (teknisk og økonomisk) for forsyningspligtudbyderen at opfylde forsyningspligten ved brug af eget personale. Hvorvidt en sådan situation foreligger, vil afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag. Leveringspligten gælder endvidere alene inden for de rammer, der fremgår af regler og vilkår, der fastsættes for forsyningspligtudbyderen. Leveringspligten er således ikke i alle tilfælde ubetinget, idet for-

syningspligtudbyderen f.eks. i medfør af de nævnte vilkår eller regler eventuelt vil kunne stille krav om sikkerhedsstillelse m.v.

Leveringen skal desuden ske til forud fastsatte maksimalpriser, jf. § 19, og i overensstemmelse med regler og vilkår fastsat i medfør af § 16, stk. 4, § 17, stk. 2, og § 18". (vor fremhævelse)

Idet der er tale om en videreførelse af den gældende § 16, stk. 3, anmoder TDC om at ovennævnte lovforslagsbemærkninger gentages i bemærkningerne til den foreslåede nye § 14, stk. 1, nr. 3. TDC er opmærksom på, at langt de fleste af de citerede lovforslagsbemærkninger allerede er i gengivet i udkastet til lovforslag. Den vigtige sætning om, at "*Bestemmelsen fastlægger, hvad forsyningspligt indebærer*" er imidlertid ikke med i udkastet til lovforslag. TDC anmoder om at dette sikres.

I sidste afsnit af bemærkningerne til den foreslåede § 15, stk. 1, bør ordlyden ændres til "Den foreslåede § 15 indebærer, at tilfælde af en kundes gentagne eller grove misbrug af en abonnementsaftale om en forsyningspligtydelse med betydelig risiko for fremtidig misbrug af den pågældende forsyningspligt-ydelse kan begrænse leveringspligten for forsyningspligtudbyderen, f.eks. i tilfælde hvor forsyningspligt-ydelsen har været anvendt til omfattende chikane eller trusler. ..."

Maksimalprisregulering - § 16

Ad § 16, stk. 1, nr. 1

Ordlyden af den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 1 bør ændres til "1) Kravene til og beregning af maksimalpriser for forsyningspligt-ydelser nævnt i § 13, stk. 2, herunder ...".

Ad bemærkninger til § 16

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 16, at bestemmelsen implementerer forsyningspligt-direktivets artikel 10. Dette ses ikke at være tilfældet.

Ad bemærkninger til § 16, stk. 1, nr. 2 – ens listepriiser

Reglen om ens listepriiser landsdækkende er indført i dansk ret i forbindelse med ændringen i maksimalprisreguleringen i 2005, og reglen er i dag udmøntet i forsyningspligt-bekendtgørelsen § 25 om, at TDC overalt i Danmark skal opkræve samme oprettelsespris for oprettelse af abonnement på forsyningspligt-ydelser. Med IT- og Telestyrelsens afgørelse fra juli 2010 om, at alle standardabonnementer på TDC's telefonitjeneste (PSTN) er omfattet af forsyningspligten, forhindrer reglen TDC i at differentiere oprettelsesprisen for oprettelse af standardabonnement på TDC's PSTN-tjeneste, som kan ske uden anlæg (-> lav oprettelsespris), fra oprettelsesprisen for oprettelse af forsyningspligt-abonnement på TDC's PSTN-tjeneste, som kræver anlæg af netadgang (-> høj men rimelig oprettelsespris). TDC anmoder på den baggrund om, at reglen i den foreslåede § 16, stk. 1, nr. 2 udgår af lovforslaget, eller

alternativt udmøntes på en sådan måde, at nævnte prisdifferentiering ikke forhindres.

Ad bemærkninger til § 16, stk. 2

I 1. afsnit sidste linje, skal "stk. 3" formentlig ændres til "stk. 2".

Underskudsfinansiering af forsyningspligten – § 17

Ad § 17, stk. 1

På trods af, at det i lovforslagsbemærkningerne er anført, at der er tale om en indholdsmæssig videreførelse er reglerne om underskudsfinansiering, lægges der op til en markant ændring af bestemmelsen. Ændringerne er bl.a. følgende:

- De gældende regler, herunder reglerne i bilag 3 til forsyningspligtbekendtgørelsen, er baseret på opgørelse af "dokumenteret underskud ved udbud af forsyningspligttydelser", mens reglerne i de foreslåede nye regler er baseret på opgørelse af "dokumenterede nettoomkostninger".
- TDC's mulighed for at få dækket "dokumenterede nettoomkostninger" gøres betinget af, at varetagelsen af forsyningspligten efter IT- og Telestyrelsens skøn udgør en urimelig byrde for TDC.

Efter TDC's opfattelser er den foreslåede nye begrebsanvendelse ("nettoomkostninger") særdeles upræcis, og det er særdeles svært at gennemskue konsekvensen af den foreslåede ændring. TDC henstiller derfor, at det præciseres, hvordan omkostninger skal defineres. Der bør være tale om fuldt allokerede omkostninger, lige som det kendes fra de regulatoriske forretningsområderegnskaber, og som forsyningspligtregnskaberne tidligere har bygget på.

Med hensyn til bestemmelsen om, at underskudsfinansiering kun kan finde sted, hvis IT- og Telestyrelsen skønner, at forsyningspligten udgør en urimelig byrde for TDC, henstiller TDC at retningslinjerne for udøvelsen af dette skøn – som er anført i bemærkningerne til den foreslåede § 17, stk. 1, og som umiddelbart forekommer rimelige – gøres udtømmende.

TDC henstiller endvidere, at det præciseres, at underskudsfinansiering skal ske for hver pakke for sig. Derved undgås, at den foreslåede § 17 kommer i modstrid med reglerne i forsyningspligt direktivet (artikel 8.2, 12.1 og 13.3), hvorefter omkostninger ved forsyningspligttydelser, som ligger udover EU-kravene, ikke kan sektorfinansieres. Følgende fremgår således af betragtning 25 i direktiv 2002/22: "De enkelte medlemsstater har ret til at indføre særforanstaltninger (som ikke er omfattet af forsyningspligten) og finansiere dem i overensstemmelse med EF-lovgivningen, men de må ikke finansiere dem via bidrag fra markedsaktørerne". Der henvises endvidere til TDC's bemærkninger i høringssvaret del 1.

Ad bemærkningerne til § 17

Ifølge den foreslåede § 17, stk. 1, kan forsyningspligtudbydere få dækket "dokumenterede nettoomkostninger", som efterfølgende i bestemmelsen defi-

neres som følger: "*Nettoomkostninger beregnes som forsyningspligtudbydere-
rens samlede underskud ved tilvejebringelse og levering af samtlige ... forsy-
ningspligtgydelser ... med fradrag af værdien af forsyningspligtudbydere-
ns eventuelle immaterielle fordele ved at varetage forsyningspligten*".

I bemærkningerne til den foreslåede § 17 er nettoomkostninger imidlertid an-
derledes defineret: "*Ved nettoomkostningerne for varetagelse af forsynings-
pligten forstås forskellen mellem nettodriftsomkostninger inklusiv forsynings-
pligten og nettoomkostninger eksklusiv forsyningspligten, dog således at der
tages højde for eventuelle immaterielle fordele.*"

Endelig er begrebet defineret anderledes i de bagvedliggende EU-regler i for-
syningspligt-direktivets artikel 12-13 samt især bilag IV til direktivet: "*Netto-
omkostningerne ved forsyningspligten beregnes som forskellen mellem de
nettodriftsomkostninger, en udpeget virksomhed har med denne pligt, og de
nettodriftsomkostninger, den ville have haft uden denne pligt.*"

TDC anmoder om at der bringes overensstemmelse mellem definitionerne, så
tvivl om bestemmelsens indhold imødegås.

Ad bemærkningerne til § 17, stk. 3

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 17, stk. 3, at "*Immateri-
elle fordele forstås som den goodwill eller markedsføringsværdi, som forsy-
ningspligtudbyderen kan opnå ved at varetage forsyningspligten, herunder
den centrale markedsposition, som forsyningspligten afstedkommer*". TDC er
ikke enig i at varetagelsen af forsyningspligten indebærer hverken goodwill
eller markedsføringsværdi. TDC er heller ikke enig i, at forsyningspligten af-
stedkommer en central markedsposition.

TDC henstiller, at det i lovforslagsbemærkningerne præciseres nærmere,
hvordan "*immaterielle fordel*" skal gøre op.

Ad § 17, stk. 4 – medfinansiering af forsyningspligt

Formuleringen af den foreslåede § 17, stk. 4 indebærer, at udbydere af tjene-
ster, som udbydes i konkurrence med eventuelle nye forsyningspligtgydelser
fastlagt med hjemmel i § 13, stk. 3 – herunder bredbåndsudbydere, hvis der
fastsættes regler om forsyningspligt på bredbånd med hjemmel i § 13, stk. 3
– *ikke* vil blive forpligtet til medfinansiering. TDC finder ikke dette rimeligt.
Hvis forsyningspligten udvides til at omfatte bredbånd eller andre nye forsy-
ningspligtgydelser, bør pligten til medfinansiering også påhvile udbydere af
bredbånd.

TDC foreslår, at det præciseres i lovforslagsbemærkningerne til den foreslæ-
de § 17, stk. 4, at udbydere af enhver form for netadgang og/eller telefoni,
herunder mobiltelefoni, vil være omfattet af reglen om medfinansiering (tek-
nologineutralitet).

Ad udkastets § 17, stk. 5 og bemærkningerne hertil – TDC's mulighed for at udbyde abonnementer udenfor forsyningspligten

Det fremgår bemærkningerne at den foreslåede § 17, stk. 5 er en indholdsmæssig videreførelse af gældende ret. Den foreslåede § 17, stk. 5 svarer til den gældende § 20, stk. 5. Af lovforslagsbemærkningerne til den gældende § 20, stk. 5 fra 2000 (L 248) fremgår følgende:

"Til stk. 4-7

En afgørelse efter stk. 3 udløser en forpligtelse for udbydere som nævnt i stk. 4 og 5 til at medfinansiere det pågældende underskud. Særreglen i stk. 5 er begrundet i, at forsyningspligtselskabet, ud over forsyningspligtabonnementet, vil kunne tilbyde andre - og evt. billigere - former for telefoniabonnementer og lign. til visse kundegrupper på samme måde som andre markedsaktører.

Herved vil der kunne opstå den situation, at forsyningspligtabonnementet primært anvendes til levering af telefonydelser til kundegrupper, hvor leveringen medfører underskud.

Det understreges, at forsyningspligtselskabet i denne situation, på samme måde som andre markedsaktører, vil blive pålagt at bidrage til en eventuel medfinansiering af forsyningspligtabonnementerne, på grundlag af sin omsætning ved at udbyde andre former for telefoniabonnementer og lign. Herved undgås en mulig konkurrenceforvridning.

Stk. 4-5 angiver udtømmende, hvilke udbydere der kan blive pålagt at bidrage til finansieringen af forsyningspligten. (vor fremhævelse)

Idet der er tale om en videreførelse af den gældende § 20, stk. 5, henstiller TDC om at ovennævnte lovforslagsbemærkninger gentages i bemærkningerne til den foreslåede nye § 17, st. 5. TDC bemærker, at den vigtige sætning om, at *"der kunne opstå den situation, at forsyningspligtabonnementet primært anvendes til levering af telefonydelser til kundegrupper, hvor leveringen medfører underskud"*, er helt central i forbindelse med den verserende sag, hvor IT- og Telestyrelsen har truffet afgørelse om, at standardabonnementer på TDC's telefonitjeneste (PSTN) er omfattet af forsyningspligten. Afgørelsen er anket til Teleklagenævnet.

H. NP-regler (§ 25-28)

Der henvises til TDC's bemærkninger i høringssvaret del 1.

I. Sektorspecifik konkurrenceregulering (§§ 32-56)

Den nærmere beskrivelse af formål og rammerne for den sektorspecifikke regulering bør fremgå af bemærkningerne til indledningen af afsnit IV eller i det mindste i forbindelse med lovens overordnede formålsbestemmelse i § 1, jf. TDC's bemærkninger hertil i høringssvarets del 1.

Ad § 32, stk. 2 – interoperabilitet

Det fremgår, at bestemmelsen i forhold til gældende lov § 44 kan anvendes til at pålægge forpligtelser, der går videre end hvad der kan pålægges en SMP udbyder, eksempelvis pligt til at sikre interoperabilitet mellem tjenester. Det er uklart hvad der menes med "interoperabilitet" eller andre videregående forpligtelser. TDC anmoder derfor om, at det i lovbemærkningerne præciseres hvilke forpligtelser, der kan pålægges efter denne bestemmelse.

Ad § 33, stk 2, og § 41, stk 1, - tilbud om netadgang og samtrafik

Forpligtelse ændres fra en pligt til at "imødekomme rimelige anmodninger" til en pligt om aktivt at "tilbyde" aftaler om netadgang og samtrafik. Det er noget uklart hvad der egentligt i praksis ligger i forpligtelsen til (aktivt) at tilbyde netadgang, og om der er tiltænkt nogen ændring i forhold til den adfærd SMP udbyderen udøver i henhold til den gældende bestemmelse.

Efter branchemøde med IT- og Telestyrelsens den 16. august 2010, forstod TDC, at det er IT- og Telestyrelsen opfattelse, at bestemmelsen ikke medfører en yderligere aktiv forpligtelse i forhold til hvordan TDC i dag agerer . TDC forstår, at det er IT- og Telestyrelsens opfattelse, at forpligtelsen til aktivt at afgive et tilbud først indtræder - efter almindelige aftaleretlige principper - når en part fremsætter en anmodning til SMP-udbyderen om, at denne skal komme med et tilbud. Herefter er vil SMP udbyderen efter lovens § 33, stk. 2, være forpligtet til at fremsætte et tilbud, der overholder de (adgangs)forpligtelser, som SMP udbyderen er pålagt efter loven. TDC skal opfordre til, at dette præciseres i lovbemærkningerne.

Ad § 34 – hemmeligholdelse (vandtætte skotter)

Det fremgår af lovbemærkningerne, at der iht. den gældende retstilstand skal foretages aktive forholdsregler for at beskytte oplysninger mod at blive tilegnet af uvedkommende, og i den forbindelse fremhæves det, at en intern instruks ikke i sig selv kan være tilstrækkelig. Denne fortolkning synes ikke at kunne udledes af den bagvedliggende direktivtekst eller direktivets betragtninger. I sammenligning med andre områder med mere forretningskritiske og personfølsomme oplysninger – eksempelvis sundhedspersonales adgang til patientoplysninger, politifolks adgang til strafferegisteret og advokater og revisorers adgang til interne journalsystemer – er der ikke tilsvarende krav. På disse områder vil personale, som ikke har et lovligt formål med at tilegne sig oplysningerne alligevel kunne skaffe sig adgang til oplysningerne, men de vil handle i strid med ansættelsesretlige regler, hvilket anses som et tilstrækkeligt værn mod kompromittering af oplysningernes fortrolighed.

Det bør derfor også på teleområdet være muligt for udbyderne, at sikre sig ved at udstede instrukser til de medarbejdere, som ikke må tilegne sig fortrolige oplysninger. Udbyderne bør som udgangspunkt kunne opfylde forpligtelsen, hvis det kan dokumentere at sådanne instrukser er udstedt. Omvendt må det have formodningen imod sig, at udbyderen har overholdt forpligtel-

sen, hvis en medarbejder trods instruksen tilegner sig de fortrolige oplysninger.

Ad § 35 – teknisk regulering af netadgang

Det fremgår af bemærkningerne til § 35, at der ikke findes behov for at videreføre bestemmelserne i den gældende lovs § 50 om afbrydelse af samtrafik, idet det adgangen til afbrydelse hertil følger af "netadgangs- og samtrafikforpligtelsens natur" og at forholdet vil blive behandlet iht. IT- og Telestyrelsens tilsyn efter § 51.

TDC finder det betænkeligt, at det nu helt er udgået af loven under hvilke forhold SMP udbyderen kan foretage afbrydelse af igangværende netadgang og samtrafik. Det er uklart om den gældende retstilstand opretholdes eller om IT- og Telestyrelsen i kraft af den "frie" tilsynsbeføjelse i § 51 frit kan skønne, hvornår en afbrydelse er inden eller uden for de forpligtelser udbyderen er pålagt. TDC skal derfor opfordre til, at det præciseres, at der ikke i forhold til gældende ret er tiltænkt nogen indskrænkning i SMP udbyderens adgang til at afbryde netadgang og samtrafik.

§ 39, stk. 3, - Kollektiv dominans

For at præcisere bestemmelsen, så den svarer til EU praksis bør de foreslåede lovbemærkningerne i udkastet udgå og erstattes af bemærkninger, hvor der foretages en eksplicit henvisning til EU Kommissionens retningslinjer.

Efter TDC's umiddelbare vurdering synes IT- og Telestyrelsens anvendelse af begrebet 'adjacent marked' som en strammere fortolkning end der kan udledes af rammedirektivet, idet IT- og Telestyrelsen automatisk slutter fra 'adjacent' til konstatering af SMP status.

I den forbindelse bør følgende fra direktivet fremhæves i lovbemærkningerne:

"Når en virksomhed har en stærk markedsposition på et bestemt marked (det primære marked), kan den også betegnes som havende en stærk markedsposition på et nærtbeslægtet marked (det sekundære marked), hvis forbindelserne mellem de to markeder muliggør, at markedspositionen på det primære marked kan overføres til det sekundære marked og dermed yderligere styrker virksomhedens markedsposition. Derfor kan der for at forhindre en sådan overførsel tages afhjælpende foranstaltninger i anvendelse på det sekundære marked, jf. artikel 9, 10, 11 og 13 i direktiv 2002/19/EF (i det følgende benævnt »adgangsdirektivet«), og såfremt disse afhjælpende foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, kan der pålægges afhjælpende foranstaltninger i medfør af artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet).«"

“Det bør være klart, at den virksomhed, der har en stærk markedsposition på det primære marked, kun kan blive udpeget som værende i besiddelse af en stærk markedsposition på det sekundære marked, hvis forbindelserne mellem de to markeder er af en sådan beskaffenhed, at det er muligt at overføre den stærke markedsposition fra det primære til det sekundære marked, og hvis det sekundære marked er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i henstillingen om relevante produkt- og tjenestemarkeder”

I øvrigt er beskrivelsen af kollektiv dominans i bemærkningerne til § 39 uklar og TDC skal opfordre til, at bemærkningerne erstattes af en henvisning til rammedirektivets annex 2, hvor betingelserne for at fastlægge kollektiv dominans udmærket er stillet op.

§ 40, stk. 4 - Regulering af detailmarkeder

Efter den gældende lov er der - i lighed med forsyningspligt-direktivets artikel 17 – oplistet eksempler på hvilke forpligtelser, der kan pålægges i detailledet. De er nu fjernet og overladt til IT- og Telestyrelsens egen afgørelse. Ved angivelse af eksemplerne sættes der en ramme for hvilke forpligtelser det kan forventes IT- og Telestyrelsen vil pålægge. TDC skal opfordre til at bestemmelsen fortsat indeholder en liste svarende til forsyningspligt-direktivets bestemmelse, eller disse i de mindste gentages i lovens bemærkninger. For at sikre, at reguleringen af det danske marked ikke sker løsrevet fra andre markeder i EU bør det endvidere fremgå af bemærkningerne, at valg af andre forpligtelser end de anførte eksempler i forsyningspligt-direktivets artikel 17, i videst muligt omfang bør ske i overensstemmelse med guidelines og henstillinger fra EU Kommissionen eller efter konsultation hermed.

§ 40, stk. 5 – proportionalitet

Der bør være en henvisning til stk. 2, samtidig kan lovforslagets § 41, stk. 3, nr. 7 udgå, jf. TDC's bemærkninger hertil nedenfor. I den forbindelse bør lovbemærkningerne fra § 41, stk. 3, nr. 7, flyttes til denne § 40, stk. 5, da det er vigtigt, at det fremgår, at IT- og Telestyrelsen skal tage hensyn til konkurrencen på langt sigt, herunder afveje hensynet til en tjenestebaseret konkurrence over for en konkurrence, der er baseret på konkurrenternes egen infrastruktur. Dette hensyn skal ikke alene tages i valget af adgangsforpligtelse men særligt også i forhold til valget og graden af andre forpligtelser så som priskontrol, gennemsigtighed m.v.

Ad § 40, stk. 1 – Ingen udtømmende liste af forpligtelser

I forhold til den gældende § lov § 40 er der ikke længere tale om en udtømmende liste af forpligtelser, som IT- og Telestyrelsen kan pålægge.

For at sikre, at reguleringen af det danske marked ikke sker løsrevet fra andre markeder i EU bør det klart fremgå af bemærkningerne, at den konkrete

udmøntning af forpligtelserne (nr. 1-10) samt valg af andre forpligtelser end de anførte i videst muligt omfang skal ske i overensstemmelse med EU Kommissionens anbefalinger. Indtil sådanne foreligge bør IT- og Telestyrelsen afholde sig fra at pålægge videregående forpligtelse end der følger af gældende lov.

Ad § 40, stk. 1, - virtuel adgang

Det fremgår af lovforslaget og dets bemærkninger, at SMP udbyderen også kan pålægges pligt til at give adgang til virtuelle netelementer. Denne adgangsforsigtelse er ny i forhold til gældende regulering, og lovtekstens ordlyd "adgang til udbyderens faktiske eller virtuelle netelementer" giver anledning til tvivl om forpligtelsens indhold. Efter TDC's opfattelse synes bestemmelsen heller ikke at være en EU konform implementering.

Det fremgår af betragtning 60 til det reviderede Rammedirektiv (TDC's understregning):

Det er muligvis ikke økonomisk holdbart for nytilkomne at dække den etablerede udbyders accessnet helt eller delvis inden for et rimeligt tidsrum. I den forbindelse kan bemyndigelse til ubundet adgang til abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit hos udbydere, der har en stærk markedsposition, lette markedsadgangen og øge konkurrencen på detailmarkederne for bredbåndsadgang. I situationer, hvor ubundet adgang til abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit ikke er teknisk eller økonomisk gennemførlig, kan der gælde relevante forpligtelser til at udbyde ikke-fysisk eller virtuel netadgang med en tilsvarende funktionalitet.

TDC foreslår, at lovteksten ændres så den svarer til lovforslagsbemærkningerne og ovennævnte betragtning i rammedirektivet. Bestemmelsen bør derfor ændres til følgende ordlyd:

'udbydere med stærk markedsposition skal tilbyde faktisk eller virtuel netadgang til nærmere fastsatte dele af udbyderens netelementer'.

Der ud over bør det i lovbemærkningerne præciseres, at der ved virtuel adgang forstås, at der gives den adgangsberettigede adgang til tilsvarende funktionalitet og vilkår – ikke samme funktionalitet og vilkår. Hvis begrebet begrænses til kun at omfatte "samme" funktionalitet, vil det ikke omfatte virtuel adgang til abonnentledningsafsnit, som omhandlet i ovenstående direktivbetragtning.

Det bør endvidere fremhæves i bemærkningerne, at IT- og Telestyrelsen i de enkelte markedsafgørelser skal fastlægge det nærmere indhold af forpligtelsen til at give virtuel adgang på det enkelte marked, således at forpligtelsen får et konkret indhold, som SMP udbyderen kan rette sig efter.

Ad § 40, stk. 1 – afvisning af adgang

Det fremgår af lovbemærkningerne, at en anmodning om netadgang som udgangspunkt alene kan afvises, hvis adgangen ikke er tekniske mulig eller der er behov for bevarelse af netintegritet med videre.

Denne afgrænsning synes at være en indskrænkning i forhold til gældende ret. Der bør også henvises til de øvrige hensyn i lovforslaget § 41, stk. 3, samt det generelle proportionalitetsprincip i § 40, stk. 5, herunder, at der skal tages hensyn til de omkostninger udbyderen vil have til at stille den pågældende adgang til rådighed. Den gældende lovs henvisninger bør derfor gentages, så det fremgår, at der skal tages hensyn til, om det er praktisk muligt i forhold til den forhåndenværende kapacitet og hvor omfattende startinvesteringerne er i forhold til de risici der er forbundet med at give adgang.

Ad § 40, stk. 1, nr. 3 – opretholde adgang til netværk

Der henvises til selskabets bemærkninger til del 1.

Ad § 40, stk. 1, nr. 5 – fri adgang til grænseflader m.v.

Det er uklart hvad der skal forstås ved betegnelsen "fri" adgang.

Det kan forstås som om der skal give "gratis" adgang. Det fremgår dog af den engelske udgave af adgangsdirektivet, at der anvendes begrebet "open". TDC opfordrer derfor til, at der i stedet for anvendelsen af "fri" anvendes begrebet "åben" adgang.

Ad § 40, stk. 1, nr. 6 – samhusning

Det fremgår af bemærkningerne, at forpligtelsen principielt kan gælde for alle lokaliteter, som SMP udbyderen har adgang til og uanset om udbyderen selv ejer lokaliteten.

Det bør fremgå, at denne forpligtelse ikke giver den samhusningsberettigede adgang til lokaliteter, som SMP udbyderen ikke ejer og hvor SMP udbyderen ikke i kraft af sin egen aftale med ejeren må disponere over ejendommen til anden side.

Ad § 40, stk. 1, nr. 7 – interoperabilitet

Der henvises til bemærkningerne til § 32, stk. 2, nr. 2.

Ad § 40, stk. 1, nr. 10 – adgang til tilknyttede tjenester

Det fremgår af bemærkningerne, at forpligtelsen kan pålægges når det er af "betydning for en tredjemands effektive drift og planlægning," Det er uklart hvad der ligger heri og dermed hvad omfanget af denne bestemmelse er. TDC skal opfordre til, at det klargøres i bemærkningerne hvad hensigten er og hvilke rammer der er for anvendelse af bestemmelsen.

Ad § 40, stk. 3, nr. 7 – proportionalitet

Der henvises til selskabets bemærkninger til § 40, stk. 5.

§ 44 – regnskabsmæssig opsplitning

TDC kan tilsluttes sig, at de gældende forpligtelser vedrørende omkostningsregnskab og regnskabsmæssige opsplitning samles i en samlet bestemmelse under begrebet regnskabsmæssig opsplitning.

TDC kan dog konstatere, at der flere steder i lovteksten henvises til andre begreber typisk omkostningsregnskaber, selvom forpligtelsen nu betegnes under begrebet "regnskabsmæssige opsplitning". TDC går ud fra, at der menes det samme, hvorfor begrebsanvendelsen bør ensrettes. Hvis der ikke menes det samme, er der fortsat behov for en præcisering af indholdet af de anvendte begreber.

Det bør præciseres i bemærkningerne, at IT- og Telestyrelsen i videst muligt omfang skal tage udgangspunkt i EU Kommissionens henstilling om opsplitning af regnskaber og omkostningsregnskaber.

TDC finder det problematisk, at der lægges op til, at regnskaber skal kunne afkræves for detailtjenester, jf. følgende formulering: *"Regnskaber kan afkræves aflagt ikke kun for netadgang, men også for andre aktiviteter, der har relation til netadgang. En vertikalt integreret udbyder med stærk markedsposition kan således også skulle aflægge regnskaber for sit udbud af detailtjenester, i det omfang der i dette udbud anvendes reguleret netadgang."*

Det betyder i praksis, at TDC dermed indirekte bliver pålagt forpligtelse regnskabsmæssig opsplitning på markeder, hvor TDC ikke har SMP status eller ikke er pålagt forpligtelser. Det vil medføre betydelige omkostninger for TDC, hvis TDC skal foretage og vedligeholde en sådan "udvidet" forpligtelse til regnskabsmæssig opsplitning.

TDC finder følgende formuleringen i lovbemærkningerne uklar: "At der skal anvendes bestemte værdiansættelsesmetoder, herunder eksempelvis historiske eller aktuelle omkostninger." Der findes ikke nogen klar definition af "aktuelle omkostninger". Der bør i stedet henvises til LRAIC-metodiken, som er den formulering, der er anvendt i den nuværende bekendtgørelse nr. 374 om regnskabsregler.

I forbindelse med tilsyn med forpligtelsen om regnskabsmæssig opsplitning (og kontrol af omkostningsregnskaber) kan IT- og Telestyrelsen udpege en kompetent uafhængig instans, der skal bistå med at kontrollere, at omkostningsregnskaber er udfærdiget i overensstemmelse med den offentliggjorte beskrivelse. IT- og Telestyrelsen kan herunder kræve, at en udbyder med stærk markedsposition indhenter en erklæring fra en ekstern revisor om udbyderens regnskabsforhold.

TDC svært ved at se behovet for, at IT- og Telestyrelsen udpeger en kompetent uafhængig instans til kontrol af TDC's produktregnskaber. Den "service"

leveres i dag af det af TDC valgte revisionsfirma. TDC bør selv kunne vælge ekstern revision, som er underlagt almindelige revisionsregler, og IT- og Telestyrelsen har dermed ikke noget grundlag for, at afvise den foretagne revision.

Kravet om erklæring fra ekstern revisor er endvidere formuleret lidt uklart. Det bør præciseres, at revisionen alene skal vedrøre den årlige regnskabsmæssige opsplitning, mens løbende omkostningsdokumentationer, som udgangspunkt ikke skal revideres.

Priskontrol (§ 45)

Der henvises til selskabets bemærkninger til Del 1. Herudover har TDC følgende supplerende bemærkninger.

§ 45, stk. 2 – prisklemme

Bestemmelsens ordlyd om "opretholde en prisklemme til skade for slutbrugere" er gentagelse af den gældende § 51f, stk. 2. Hverken den foreslåede eller den gældende bestemmelse indeholder fortolkningsbidrag og TDC finder derfor, at det kan give anledning til tvivl om hvordan bestemmelsen skal anvendes i praksis.

TDC opfordre derfor til, at det af lovbemærkningerne fremgår, at IT- og Telestyrelsens undersøgelse af, om der opretholdes en prisklemme til skade for forbrugerne, skal ske med udgangspunkt i konkurrenceretlige principper og i overensstemmelse med henstillinger og vejledninger fra EU Kommissionen.

§ 45, stk. 3 og 4 - rimelig forrentning af den relevante investerede kapital og metoder til fremme af effektiviteten.

Ved valg af priskontrolmetoder er det afgørende at, der sikres SMP udbyderen en rimelig forretning af den investerede kapital, for at SMP udbyderen (og andre på markedet) fortsat har incitament til udbygge med moderne infrastruktur og metoderne må ikke indrettes så de hæmmer investeringen i moderne og effektive netværk. Der bør derfor i lovbemærkningerne til stk. 3 og 4 medtages følgende bemærkninger:

- (i) Der bør foretages en eksplicit henvisning til Kommissionens kommende henstilling om NGA.
- (ii) IT- og Telestyrelsen skal - ved anvendelse af priskontrolmetoder, hvor omkostninger for eksisterende netværkselementer erstattes med moderne netværkselementer - skal basere sit valg af moderne teknologi på realistiske og sandsynlige senarier frem for teoretiske betragtninger.
- (iii) IT- og Telestyrelsen skal ligeledes i prissætningen tage højde for, at der ved skifte fra en netværksteknologi til en anden vil være en overgangsperiode, hvor de to netværksteknologier vil eksistere side om side (eksempelvis kobber- og fiberkabler).

§ 45, stk. 6 og 7 – omkostningsregnskabssystemer

Det er uklart om der med bestemmelserne i er tiltænkt en ændring i forhold til gældende ret.

Det bør overvejes om bestemmelserne skal flyttes til § 44 om regnskabsmæssig opsplitning, jf. bemærkningerne ovenfor til § 44.

Rimelige anmodninger (§ 53)

Ved anvendelsen af "eller omfattet af § 33, stk 2." udvides § 53 (tidligere § 65) således at den forpligtende SMP udbyder også kan indbringe sager for IT- og Telestyrelsen efter § 53 om rimelige anmodninger.

Det bør præciseres i bemærkningerne, at der ved vurdering af en rimelig anmodning som en udbyder skal imødekomme skal lægges vægt på, om de af SMP udbyderen tilbudte vilkår er normalt forekommende i aftaler mellem parter på et konkurrencepræget marked. Er der tale om normal forekommende vilkår må der være en formodning for, at anmodningen om ændringen af aftalen ikke er rimelig.

Ad § 53, stk. 2 – frist regler for afgørelser om rimelige anmodninger

Den foreslåede bestemmelse synes ikke at være i overensstemmelse med ordlyden af af Rammedirektivets artikel 20(1), hvoraf det fremgår, at den nationale tilsynsmyndighed skal træffe sin afgørelse hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 4 måneder efter sagen er indbragt for IT- og Telestyrelsen bortset fra helt ekstraordinære tilfælde.

Efter den foreslåede bestemmelse, ses det ikke at være en betingelse at der skal være tale om helt ekstraordinære tilfælde for at IT- og Telestyrelsen kan overskride fristen på 4 måneder.

Bestemmelsen bør affattes så den ikke er i strid med direktivet.

§ 53, stk. 3 – alternativ bilæggelse – adgang til aktindsigt i sagen

Den nuværende bestemmelse i § 80 om undtagelse fra reglerne om aktindsigt er ikke gentaget i den nye lov. Det kan ikke udelukkes, at den alternative tvistbilæggelse vil ske ved direkte eller indirekte facilitering fra IT- og Telestyrelsens side, og da parterne i forbindelse med den alternative proces gerne skal stilles frit med henblik på at opnå en løsning, finder TDC at det vil være formålstjenligt, at oplysninger og dokumenter fra tvistbilæggelsen, som IT- og Telestyrelsen er i besiddelse af undtages reglerne om aktindsigt

§ 53, stk. 4 – genoptagelse af sager der har været i Teleklagenævnet

Den foreslåede bestemmelse, synes ikke at være i overensstemmelse med ordlyden af Rammedirektivets artikel 20(2), hvor det fremgår at afgørelsen i et hvert tilfælde skal være truffet senest 4 måneder efter den alternative tvistbilæggelse er afsluttet.

§ 54 – midlertidige afgørelser - hvis SMP udbyderen ikke oplyser sagen

Det bør præciseres, at IT- og Telestyrelsen ikke anvende bestemmelsen, i det omfang SMP udbyderen anmodes om at fremkomme med oplysninger eller materiale, som SMP udbyderen ikke har adgang til eller som det vil være uforholdsmæssigt at tilvejebringe.

§ 54 – midlertidige afgørelser - genoptagelse af sager

Ydelser der er underlagt historiske omkostningers metode prissættes på baggrund af SMP udbyderens egen omkostningsdokumentation og dermed uden en prisafgørelse fra IT- og Telestyrelsen. Hvis IT- og Telestyrelsen undtagelsesvis træffer en midlertidig afgørelse for en sådan ydelse som følge af mangelfuld dokumentation, vil det af en behørig begrundet afgørelse fremgå på hvilke punkter dokumentationen er mangelfuld. Hvis SMP udbyderen efterfølgende kan helbrede den mangelfulde dokumentation bør SMP udbyderen kunne ændre prisen så snart ny og tilstrækkelig omkostningsdokumentation foreligger uden at afvente en ny afgørelse fra IT- og Telestyrelsen. Det vil efter TDC opfattelse være urimeligt, at SMP udbyderen skal afvente op til 4 måneder eller evt. længere indtil IT- og Telestyrelsen truffet en ny afgørelse. Alternativt skal SMP udbyderen kunne kræve efterregulering tilbage til det tidspunkt, hvor den fuldstændige dokumentation blev fremlagt for IT- og Telestyrelsen.

J. Samhusning og fællesudnyttelse af faciliteter (§§ 57-59)

Ad § 57, stk. 2.

Det fremgår af bemærkningerne, at de hensyn som fremgår af loven ikke er udtømmende og at andre saglige hensyn kan inddrages.

TDC finder det betænkeligt, at det overlades til den enkelte myndighed at inddrage andre efter myndighedens skøn saglige hensyn. Det bør være nøje fastlagt i loven hvilke hensyn der kan lægges vægt på, og TDC finder at de allerede anførte hensyn (miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn) i forvejen er meget vidtgående og derfor ikke bør udvides til andre ikke nærmere definerede hensyn

§ 59 – indberetning af oplysninger

Det fremgår af i lovbemærkningerne, at visse oplysninger allerede indberettes til IT- og Telestyrelsens mastedatabase og Ledningsejerregistret (LER). Det bør præciseres, at der ved fastlæggelse af eventuelle yderligere oplysningsforpligtelser skal tage hensyn til de hermed forbundne omkostninger for ejerne. Forpligtelsens omfang bør endvidere afvejes i forhold til det begrænsede anvendelsesområde §§ 57 og 58 forventes at få.

En generel offentliggørelse af oplysninger, jf. 59 stk.1, kan være sikkerhedsmæssig problematisk i forbindelse med bl.a. TDC's forpligtigelser efter § 61 - om at sikre samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og i andre ekstraordinære situationer. Det bør fremgå, af bemærkning-

gerne, at ministeren skal tage højde herfor i forbindelse udstedelse af regler om offentliggørelse.

K. Stedbestemmelse og dirigering af alarmopkald (§ 60)

Ad bemærkningerne til § 60 – alle typer af taletelefoni

På side 121 i 4. afsnit af lovforslagsbemærkningerne til den foreslåede § 60 henvises til, at det primære pligtsubjekt er udbydere af taletelefonitjenester, jf. definitionen i den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 9. Der henvises til TDC's bemærkninger til § 2, stk. 1, nr. 9 ovenfor, hvoraf det fremgår at definitionen af taletelefonitjenester – formentlig ved en fejl – afgrænses til "offentlige" tjenester. Det anførte i udkastet til lovforslagsbemærkningerne til den foreslåede § 60 indskrænker derfor mængden af pligtsubjekter i forhold til de hidtidige regler om stedbestemmelse og dirigering af alarmopkald, idet de gældende regler omfatter alle typer af taletelefoni, som muliggør opkald til telefonnumre i den danske nummerplan, herunder tjenester, som ikke udbydes offentligt.

Ad bemærkningerne til § 60 – positionsoplysninger for mobiltjenester

På side 122 sidste afsnit, sidste linje anføres vedrørende positionsoplysninger for mobiltjenester, at bidrag til stedbestemmelse af alarmopkald kan være "afstandsmåling fra masten".

TDC bemærker hertil at afstandsmåling fra masten i forbindelse med stedbestemmelse af alarmopkald fra mobiltelefoner er et nyt krav i forhold til gældende ret, som ikke har været drøftet i branchen.

TDC foreslår derfor at sætningen slettes fra side 122. Der henvises i øvrigt til TI's høringssvar og de deri anførte bemærkninger, som TDC fuldt ud tilslutter sig.

Ad bemærkningerne til § 60 – teknisk umuligt at stille stedbestemmelseroplysninger til rådighed

På side 123 første afsnit, anføres at det er umuligt for gensælgere af telefoni-ydelser at bidrage til dirigering og stedbestemmelse af alarmkald. Det er ikke korrekt, idet gensælgerne via oplysninger fra gensælgerens leverandør af telefoni-ydelsen, har mulighed for at bidrage med de nævnte oplysninger i lige så høj grad som leverandøren. Der foreligger således ikke teknisk umulighed i gensalgssituationen. TDC finder det væsentligt at præcisere, at det er udbyderen selv (her gensælgeren), der er pligtsubjektet i forhold til reglerne i § 60, men at gensælgeren har mulighed for at outsource opgaven til sin leverandør.

På side 123, første afsnit anføres endvidere, at det er umuligt for net-uafhængige udbydere af IP-telefoni, at bidrage til dirigering og stedbestemmelse af alarmkald. Sådanne udbydere blev kaldt "nomadiske IP-telefonitjenester" i forbindelse med IT- og Telestyrelsens IP-telefoni undersøgelse i 2005, som lå til grund for ændringen af den gældende regel i telelovens § 85 om stedbestemmelse. Begrebet IP-telefonitjeneste med mulighed

for nomadisk anvendelse er således et kendt begreb i telebranchen, og TDC foreslår derfor, at begrebet anføres i en forklarende parentes efter omtalen af "net-uafhængige udbydere af IP-telefoni"

§ 62 – Sikkerhedsgodkendelse

Det fremgår, af bemærkningerne at bestemmelsen ikke er afgrænset til erhvervsmæssige udbydere. Det bør endvidere fremgå, at anmodning om sikkerhedsgodkendelse kan foretages af andre end erhvervsmæssige udbydere, forudsat anmodningen vedrører varetagelse af opgaver i forbindelse med beredskabet på it- og teleområdet.

For at lette administrationen hos udbydere bør IT- og Telestyrelsen også kunne foretage sikkerhedsgodkendelse af medarbejdere og samarbejdspartnere, der varetager andre opgaver for udbyderen og hvor offentlige myndigheder kræver sikkerhedsgodkendelse af den pågældende medarbejder. Dette gælder eksempelvis udbydernes bistand til politiet i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden eller ved levering af teleydelser til politiet og forsvaret.

L. Delegation (§ 65)

Den foreslåede regel om mulighed for delegation er fastsat uden nogen form for nærmere begrundelse. Det er derfor uklart i hvilket omfang bestemmelsen vil blive anvendt. TDC skal derfor opfordre til, at dette forhold nærmere beskrives i lovens bemærkninger.

TDC finder det betænkeligt, at opgaver som efter loven hører til ministerens kompetence og dermed Folketingets politiske kontrol kan delegeres til en styrelse, som efter lovforslagets § 66 på visse områder skal handle uafhængigt, herunder uafhængigt af ministerens kontrol og politisk indblanding. Der kan herved rejses tvivl om IT- og Telestyrelsen på den ene side kan agere upartisk i forhold til de opgaver der efter loven og direktiver skal ligge hos IT- og Telestyrelsen og på den anden side skal kunne varetage opgaver for ministeren og dermed være underlagt ministerens kontrol for så vidt angår de opgaver der efter loven er tillagt ministeren.

På den andens side bør der ikke kunne rejses tvivl om ministerens ansvar og muligheden for politisk kontrol over de opgaver der efter loven er tillagt ministeren. Det bør derfor i det mindste præciseres, at ministeren fortsat kan give IT- og Telestyrelsen tjenestebefaling og meddele dispensation i forhold til de opgaver styrelsen varetager i medfør af en delegation efter § 65.

TDC anmoder endvidere om en uddybning af, hvorfor det findes nødvendigt at fastsætte regler om delegation af telereguleringen til statslige myndigheder, der ikke henhører under Videnskabsministeriet.

§ 74 – offentliggørelse af oplysninger

Det fremgår af bemærkningerne, at oplysningerne kan stilles til rådighed for private som ønsker at skabe overskuelighed på telemarkedet. Denne mulighed fremgår dog ikke af lovteksten, men er alene nævnt som en intention i lovbemærkninger til § 74. TDC skal anmode Videnskabsministeriet om at redegøre for under hvilke (forvaltningsretlige) regler oplysningerne vil blive udleveret.

M. Klageadgang (§§ 75-77)

Der henvises til TDC's bemærkninger i høringssvaret del 1. Herudover har TDC følgende bemærkninger til §§ 75-77.

Ad § 75, stk. 3 og § 77, stk. 2 – berostillelse af tvangsbøder

Med den nye lov ophæves den gældende § 110, stk 4, om berostillelse af tvangsbøder, og samtidig foreslås som noget nyt i den nye lovs § 75, stk. 3, at IT- og Telestyrelsens afgørelser om pålæg af tvangsbøder efter § 78 med henblik på at gennemtvinge efterkommelse af styrelsens afgørelser, ikke kan ankes til Teleklagenævnet.

Henset til IT- og Telestyrelsen ofte langstrakte sagsbehandlingstid samt det forhold, at sagsbehandlingstiden ved Teleklagenævnet efter gældende lovs § 101, stk. 2 (ny lovs § 69, stk. 2) så vidt muligt skal foreligge senest 3 måneder efter udbyderens anke, finder TDC det urimeligt at ophæve den gældende reglen om mulighed for berostillelse af tvangsbøder.

Udbyderne bør under alle omstændigheder fortsat kunne indbringe det materielle forhold, som har givet anledning til IT- og Telestyrelsens afgørelse om tvangsbøder, og Teleklagenævnets formand bør fortsat kunne tage stilling til - i forbindelse med en afgørelse om opsættende virkning – om tvangsbøder tilsvarende tillægges opsættende virkning.

Hvis dette ikke er en mulighed risikerer TDC og andre udbydere at skulle betale tvangsbøder i en situation, hvor den handlepligt der ligger til grund for tvangsbøderne er sat i bero. Det bør derfor fremgå af lovteksten i § 77, stk. 2, eller af bemærkningerne hertil, at formanden for Teleklagenævnet fortsat kan sætte betaling af tvangsbøder i bero.

Det bør som minimum fremgå af lovforslagsbemærkningerne til den foreslåede nye § 75, stk. 3, at betalte tvangsbøder skal tilbagebetales til udbyderen, hvis udbyderen får medhold i ankesagen.

Ad bemærkninger til § 75

Henvisningen til gældende lovs § 87, stk. 4 må være forkert?

Ad bemærkninger til § 77

Der skal formentlig stå "§ 75, stk 3" i lovbemærkningerne 5. linje.

N. Tvangsbøder og strafbestemmelser (§§ 78-80)

ad bemærkninger til § 78

I forhold til bemærkningerne til den gældende § 111 er der tilføjet at en tvangsbøde kan forhøjes med 50 % ad gangen indtil den virker adfærdsregulerende "nok" til at afgørelsen efterkommes.

Denne nye regel sammenholdt med det forhold, at den gældende regel om mulighed for berostillelse af tvangsbøder ophæves, giver et samlet billede af at sanktionsbestemmelserne strammes. TDC anmoder om en nærmere begrundelse herfor.

Ad § 78, stk. 3 og 4:

Ordlyden af første linje i de to bestemmelser bør være ens.

Ad § 80, stk. 1, nr. 5:

Bestemmelsen vedrører bødestraf, hvis " *forsyningspligtudbyderen ... ikke overholder regler, vilkår og forpligtelser, som er nævnt i § 15 og 16, stk. 4, samt maksimalpriser fastsat i medfør af § 16, stk. 1-3*". Formuleringen af reglen virker upræcis, idet §§ 15 og 16 ikke indeholder "vilkår", og idet § 16, stk. 4 ikke indeholder nogen regler eller forpligtelser, som skal overholdes.

Ad § 80, stk. 3:

På trods af, at det anføres i forslagets bemærkninger til § 80, at den foreslåede bestemmelse er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 112, er den gældende bestemmelse § 112, stk. 1, nr. 5, om bødestraf til forsyningspligtudbydere, med forslaget opdelt i to bestemmelser: § 80, stk. 1, nr. 5, som omfatter direkte hjemmel til bødestraf, hvis forsyningspligtudbyderen ikke overholder de nævnte forsyningspligtregler, henholdsvis § 80, stk. 3, som indeholder ny hjemmel til fastsættelse af bødebestemmelser i forsyningspligtbekendtgørelsen. TDC anmoder om en nærmere begrundelse for den nye regel i § 80, stk. 3.

Høringsvar nr. 13

Aalborg Kommune

Kim Svendsen

Fra: Hanne Pedersen på vegne af I-MAR - enhedspostkasse
Sendt: 31. august 2010 09:08
Til: I-MAR - Jurateam; Jette Plenge Jakobsen; Helle Bøjen Larsen; Jesper Fejerskov; Tore Christensen; Karin Ingrid Kubista; Henriette Vignal-Schjøth; Jacob Voetmann
Emne: VS: Bemærkninger til høring af ny Telelov

tvf
/Hanne

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Peter Holmberg Jakobsen [mailto:phj@aalborg.dk]
Sendt: 30. august 2010 20:26
Til: I-MAR - enhedspostkasse
Cc: Finn Thomsen; Heinz Erik Kirk Behrendt; Preben Selgen Pedersen; Peter Holmberg Jakobsen
Emne: Bemærkninger til høring af ny Telelov

Hej Mette,

Håber ikke det er for sent - dagen er jo ikke slut endnu.

Under henvisning til vores tidligere samtale, fremsender jeg hermed mine bemærkninger på vegne af Aalborg Kommune i forbindelse med høring af den nye Telelov.

Jeg er teknisk ansvarlig for netværk, sikkerhed og tele i Aalborg Kommune, så mine bemærkninger skal ses ud fra en lav praktisk bruger betragtning.

1) Opdatering af 118 --> 112

Vi har en infrastruktur bestående af 700 fysiske adresser fordelt over 1100 km². Denne infrastruktur anvendes til bl.a. netværk og telefoni, hvor mere end 8000 telefoner kan ringe direkte ud og kan ringes til direkte. A-nummer visning er slået til så alle kan se vores udgående numre. Når en medarbejder så ringer til 112 opstår problemet, som det er i dag er databasen ved 118 ikke vedligeholdet - hvilket så igen betyder at 112 ikke kan vise de rigtige stedbestedelsesoplysninger for alarmopkaldet - hvilket igen kan have katastrofale følger for dirigering af udrukningskøretøjer. Jeg har talt med rigtig mange som kender dette problemet - dog uden at have nogen løsning.

Jeg har meget længe forsøgt at få lavet et automastik koncept, der gør at vi som storkunde overfor vores teleudbyder - Telenor - kan sende et komplet dataset, der indeholder stedbestedelsesoplysninger for alle numre i Aalborg kommune.

Selvom det allerede i den nuværende telelov er beskrevet, at den udbyder der router dine nummerserier (vi har 9931xxxx og 9982xxxx) skal modtage dine data uden beregning - er dette ikke lykkedes. Samtidig ville en manuel proces via selvbetjening på en hjemmeside eller via blanketter - være helt urealistisk.

Telestyrelsen lavede en ny lov som trådte i kraft den 1-8-2009, der definerer et XML filformat, som skulle erstatte det gamle CSV format til udveksling af data mellem den enkelte teleoperatør og 118.

I den forbindelse har jeg forslået Telenor, at man indfører et koncept, der at der gør at kunder kan aflevere deres eget dataset i samme format, og på baggrund af dette lave en automatisk opdatering i Telenors eget system. Denne proces kan sættes til at køre helt automatisk, hvor man starter med en fuldt dataset og f.eks en gang pr uge sender et dataset med ændringer. Dette er ifølge Telenor ikke noget man kan i dag, og ville kræve ændringer i deres systemer.

Dette var en meget lang indledning - men det skulle gerne give en beskrivelse af problemet. Den nuværende §30 bliver til §34 uændret - så kravet i den nye lov, om at man skulle kunne få sine egne data opdateret og egne data udleveret uden beregning vil stadig være gældende.

Det helt nye er, at der nu bliver tilføjet en §60, som skærper kravet om korrekte stedbestedelsesoplysninger overfor 112. Følgende er taget fra lovforslaget

"Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel for ministeren for videnskab, teknologi og udvikling til at fastsætte regler, der forpligter både udbydere og net-ejere til at sikre, at der foretages stedbestemmelse af alarmopkald (112). Forpligtelser fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse vil således også kunne omfatte eksempelvis slutbrugere (storkunder), som ejer interne net"

Ovenstående gør Aalborg Kommune som storkunde og ejer af internt net forpligtiget til at sikre sig korrekt stedbestemmelse af alarmopkald. Dette er helt i tråd med hvad jeg har prøvet længe, og jeg ville også teknisk være i stand til med en meget lille forsinkelse, at sige på hvilken adresse en given telefon befinder sig. Disse data kan indsamles og kan evt. danne grundlag for den tidligere omtalte XML fil - evt. udbygget med WEB service hos den enkelte teleoperatør.

Det giver følgende flow: Kunde --> teleoperatør --> 118 --> 112.

Problemet er jo bare at der ikke står nogle steder, hvorledes disse data kommer fra Aalborg Kommune og frem til den enkelte teleoperatør. For at dette nogensinde vil kunne fungere i praksis bliver IT- og Telestyrelsen nød til at definere hvorledes denne udveksling kan ske automatisk.

2) Skift af mobil operatør

I forbindelse med mit arbejde som medlem af følgegruppen for SKI 2.08 (Tele & Datakommunikation) har vi diskuteret et meget interessant emne vedr. skift af mobiloperatør. I dag er prisen for trafik og abonnement så langt nede, at det ikke kan betale sig at skifte fra en mobiloperatør til en anden, hvis man kigger på den samlede omkostning, der er forbundet med at skulle f.eks. indsamle og udskifte 5.000 SIM kort. Det koster i følgende vores egne forsøg mellem 300 og 500 kr. at skifte et SIM kort, dette beløb kan ikke tjenes ind igen og derfor ville et skift ikke være interessant.

Jeg kan se at den nye telelov vil indføre 1-dags operatør skift, efter at de nødvendige papirer er modtaget. Dette er sådan set udmærket (vil dog gerne se det udført i praksis), men det løser bare ikke problemet med udskiftning af SIM kort.

En nærliggende tanke ville være anvendelse af netværks uafhængige SIM kort.

Dog er der, som jeg ser det, et meget stor probleme med netværks uafhængige SIM kort, og det er IMSI (International Mobile Subscriber Identity) numret, som er opbygget med

- * Mobile Country Code (MCC)
- * Mobile Network Code (MNC)
- * Mobile Subscriber Identity Number (MSIN)

IMSI er gemt på SIM kortet og indeholder lande kode (MCC) og en netværks kode (MNC) dvs operatør - dvs. at et SIM kort kun kan bruges på et netværk.

Dette design er helt sikket med til at forhindre mange i at skifte og derved forhindre en reel konkurrence. Prøv lige at tænke tanken at næste gange teleaftalen skal i udbud via FM, og der viser sige at TDC er billigere end Telenor (FM kigger jo aldrig på TCO - kun kost), hvad det ville betyde af arbejde og kost at skifte alle SIM kort på samtlige mobiltelefoner i staten.

Om der findes en løsning på ovenstående vides ikke - men det er dog forunderligt at man er bundet på den måde - det ville jo svare til at jeg skulle have nye kobberkabler hvis jeg ville flytte min ADSL fra TDC til Telenor.

Hvis der noget i ønsker uddybet må i endelig ringe eller skrive.

Med venlig hilsen

Peter Jakobsen
Aalborg Kommune, IT-Centret
Danmarksgade 17 A
9000 Aalborg
Tlf.: 99 31 79 31

Høringsvar nr. 14

Forbrugerrådet

FORBRUGERRÅDET

30-08-2010

Dok. 104967/MSA

Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

Udkastet til ny telelov udsendes i en situation, hvor den danske forbrugerbeskyttelse på teleområdet i praksis er under et kraftigt pres. Dette falder sammen med en vedvarende mistillid til branchen fra forbrugernes side.

Samtidig er der især på den faste infrastruktur sket fundamentale forringelser for så vidt angår konkurrence. Inden for mindst et væsentligt markedsområde er alle faste infrastrukturer således samlet på én hånd.

Det undrer på den baggrund, at to formål med den hidtidige telelov, nemlig styrkelse af konkurrencen og beskyttelse af forbrugerne er flyttet ned i bemærkningerne.

Forbrugerrådet foreslår, at det tydeliggøres i lovforslaget, at en fastholdelse og forbedring af forbrugerbeskyttelsen vil være et centralt mål på teleområdet.

Revideret udbyderbegreb (§2 bem. side 30 og 39-40)

I det omfang det reviderede udbyderbegreb vil kunne forringe forbrugerbeskyttelsen hos forbrugere, der benytter den nye type udbydere, bør det gøres til et krav, forbrugerne på forhånd informeres herom.

Netneutralitet (§4)

I lovudkastet foreslås, at det som udgangspunkt er teleselskaberne selv, der skal sikre netneutraliteten ved at fastsætte rimelige vilkår for anvendelse af offentlige kommunikationsnet og herunder sikre forbrugerbeskyttelse. IT- og Telestyrelsen forventes kun at gribe ind og fastsætte regler, hvis de retningslinier selskaberne har fastlagt, konstateres ikke at kunne sikre forbrugerne adgang til det frie internet.

Med baggrund i de hidtidige drøftelser i Danmark af sikringen af netneutralitet finder Forbrugerrådet, at der er behov for, at sådanne retningslinier skal indeholde helt klare betingelser for et frit og ikke manipuleret internet. Disse bør bl.a. indebære en ret for forbrugeren til at vide, hvilke trafikstyringsmetoder en internetudbyder benytter.

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København KTlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

Dels bør IT- og Telestyrelsen deltage i udarbejdelsen af retningslinierne fra starten og være garant for, at der effektivt kan sanktioneres, hvis de overtrædes. Dels bør retningslinierne løbende opdateres, når nye eksempler på måder at administrere trafikken på internettet tages i brug, herunder i udlandet. De deltagende selskaber bør forpligte sig til at følge retningslinierne, ikke kun at indgå i en diskussion af mulige overtrædelser.

Bindingsperioder (§5, bem. side 48-49)

Lovudkastet lægger op til en videreførelse af den særregel, der tillader IT- og Telestyrelsen at åbne op for længere bindinger af forbrugerne, end de seks måneder, der er standard i resten af samfundet. Længere bindingsperioder mindsker forbrugernes valgfrihed og overvælter samtidig risikoen ved nye investeringer på forbrugerne fra selskaberne. Hvis jeg som forbruger køber en af de nye terminaler i et nyt net (LTE f.eks.), og så oplever – hvad der ikke er usædvanligt – at enten terminalen, nettet eller kundeservicen ikke lever op til forventningerne, betyder forlænget binding, at jeg i ekstra 6 måneder skal enten trækkes med en tjeneste jeg ikke vil have, eller skal betale en frisættelsesafgift, der er uden nytte for mig.

Forlænget binding af forbrugerne nedsætter dermed også selskabernes incitament til at yde en bedre service end konkurrenterne. En forlænget bindingsperiode vil også stå i kontrast til formålet med den kortere porteringsperiode indeholdt i lovudkastet. Heraf fremgår (nederst side 77): *”Slutbrugere skal på baggrund af velinformerede valg kunne skifte udbydere, når det er i slutbrugernes interesse, således at de kan få fuldt udbytte af konkurrencen på markedet.”*

Det skal bemærkes, at konkurrence baseret på seks måneders binding har været fundamental for at opnå de gevinster for samfundet i form af lavere priser og større udbredelse, som karakteriserer både mobil og bredbåndsmarkedet i Danmark.

Forbrugerrådet foreslår, at hjemlen til at udvide bindingen ud over de seks måneder, tages ud af teleloven.

Sikkerhedsbrud (§8, bem. Side 30 og 51)

Ministeren gives i lovudkastet hjemmel til at udstede nærmere regler for at udmønte rammedirektivets og e-databeskyttelsesdirektivets ændrede bestemmelser om informationssikkerhed og udvidet underretningspligt ved sikkerhedsbrud. Det fremgår endvidere, at der kan fastsættes regler om, at IT- og Telestyrelsen kan underrette offentligheden, eller kræve at udbyderen gør det, hvis IT- og Telestyrelsen godtgør, at der er i offentlighedens interesse, at et brud på sikkerheden offentliggøres.

Forbrugerne bør til alle tider kende sikkerhedsniveauet for deres kommunikation. For at sikre dette, samt for at styrke persondatabeskyttelsen generelt og for samtidig at øge teleselskabernes incitament til at fastholde streng datadisciplin, bør bemærkningerne til loven præcisere, at brud på datasikkerheden som udgangspunkt

skal offentliggøres og meddeles den enkelte abonnent direkte. Kun hvor det ikke måtte være i offentlighedens interesse at et brud på sikkerheden offentliggøres, bør IT- og Telestyrelsen have hjemmel til at afvise dette.

Forsyningspligt (§13-15)

I de nye bestemmelser vedrørende forsyningspligt gives ministeren mulighed for at indsætte minimumskrav til den dataforbindelse, forbrugerne skal kunne købe indenfor forsyningspligten. For at sikre, at dette er en reel mulighed for forbrugerne og skabe gennemsigtighed om den reelle udbredelse af bredbånd til alle forbrugere, svarende til de stadigt voksende behov i informationssamfundet, foreslås en årlig evaluering og fastsættelse af det minimumskrav ministeren ville kunne stille til forsyningspligtudbyderen.

Forsyningspligtudbyderen bør forpligtes til årligt at redegøre for, i hvilket omfang muligheden for at nægte levering af en forsyningspligtgyldelse i medfør af den foreslåede §15 har været benyttet.

Nummerportering (§25-28, bem. side 77-79)

Den foreslåede implementering af hurtigere portering af numre giver forbrugeren fordele i forhold til de gældende regler, herunder adgang til kompensation for uretmæssige porteringer, og porteringer der ikke overholder lovbestemte frister. IT- og Telestyrelsen skal alene tilse, at udbydere sikrer forbrugerne adgang til kompensation, men ikke tilse om kompensationens størrelse er rimelig. Hvad der måtte være en rimelig kompensation i en sådan situation henvises til civilretten eller Teleankenævnet.

Forbrugerrådet foreslår, at der i lovforslaget fastsættes nærmere kriterier for metoden ved udregningen af kompensationens størrelse.

Service 900 (Bem. side 30)

Forbrugerrådet har sammen med Telekommunikationsindustrien fundet det ønskeligt, at der sker en opdatering af reglerne omkring udbuddet af overtakserede telefonitjenester (900-reguleringen). Forbrugerrådet finder, at en brancheaftale er en mulighed, hvis det sikres, at forbrugerbeskyttelsen – herunder dens håndhævelse - er mindst ligeså god eller bedre end under den gældende lovgivning. Dette bør afspejles i bemærkningerne.

Når der i bemærkningerne henvises til brancheaftalen om overtakserede sms, bør det anføres, at der skal tages behørigt hensyn til de erfaringer, der er høstet ved denne brancheaftale. Disse erfaringer er ikke kun positive, idet området er karakteriseret ved en høj andel af tjenester (25-30%), der ikke overholder den grundlæggende lovgivning på området. Samtidig har Forbrugerombudsmanden set sig nødsaget til i to omgange at forlange et tilsagn fra mobilsekskaberne om fortolkningen og håndhævelsen af reglerne på området.

Et nyt regelsæt eller en brancheaftale bør, for at kunne afløse 900-reguleringen, også sikre enkel og dækkende klageadgang for forbrugerne for både overtakserede sms og overtakserede telefonitjenester. Dette er ikke tilfældet i dag, hvor dele af klagerne over overtakserede sms-tjenester ikke kan behandles i Teleankenævnet, men henvises til Forbrugerklagenævnet. Hvis Service 900-Nævnet nedlægges vil der ligeledes være en lakune i klageadgangen over denne type tjenester.

Forbrugerrådet stiller sig til rådighed for uddybning af ovenstående, hvis ønskeligt.

Mette Boye
Afdelingschef

Martin Salamon
Chefkonsulent

Høringsvar nr. 15

Telia og Telenor

Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

IT- og Telestyrelsen (ITST) har den 2. juli 2010 udsendt udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) i høring.

Telenor og Telia anerkender ITSTs indsats og intention med at forenkle og fremtidssikre teleloven i forbindelse med implementeringen af 2009 Teledirektivpakken.

Overordnede bemærkninger til udkastet til ny telelov

Dette høringssvar præsenterer Telenors og Telias fælles holdning til det udsendte udkast til ny telelov samt på visse punkter også selskabernes holdning til den fremadrettede regulering af telemarkedet. Særligt præsenteres holdninger til hvorledes selskaberne anskuer reguleringen af bredbåndsmarkedet.

Overordnet betragtet finder Telenor og Telia, at der særligt på bredbåndsmarkedet er tale om presserende problemstillinger, der bør håndteres hurtigst muligt af både myndigheder og fra politisk hånd. I dag er det således reelt kun TDC, der kan drive en forretning på bredbåndsmarkedet i Danmark. Det skyldes ikke, at TDC er bedre og mere effektiv end de øvrige selskaber, men at reguleringen i dag giver ulige konkurrencevilkår. Den nuværende situation kræver en ændring af reguleringen, så alle selskaber har lige muligheder for at drive en forretning og bidrage til konkurrencen.

Udviklingen i konkurrencen på bredbåndsmarkedet går i den forkerte retning – og har gjort det i en længere periode. Den konkurrence, der opstod på fastnettet med liberaliseringen i slutningen af 1990'erne, er vendt, så der i dag ikke er nogen nævneværdig konkurrence til TDC. Den negative udvikling sker samtidig med, at de få tilbageværende konkurrenter til TDC ikke levnes reel mulighed for at forrente deres investeringer.

Den grundlæggende fejl er, at man har forsøgt at fremme etableringen af alternative infrastrukturer til kobberet ved gradvist at forringe forretningsmulighederne for de selskaber, der har brugt det eksisterende kobbernet. Det skyldes, at reguleringen har resulteret i stigende engrospriserne, mens detailpriserne konstant er faldet. Denne manglende sammenhæng mellem engrosprisreguleringen og udviklingen i detailpriserne på bredbåndsmarkedet er kostbar for TDCs konkurrenter og dermed også for konkurrencen generelt. Taberne er i sidste ende forbrugerne.

Et andet bevis på, at konkurrencen bevæger sig i den forkerte retning, er den igangværende infrastrukturkoncentration hos TDC. Sammenholdt med

konkurrenceudviklingen på DSL-markedet viser dette, at den nuværende regulering er stærkt hæmmende for konkurrencen på markedet. I bilag 1 til høringssvaret ser man i figur 1 og 2 udviklingen i TDCs markedsandel på bredbåndsmarkedet og den vækst, der har været på markedet siden 2000. TDC har i hele perioden haft en dominerende position på markedet – og har endda styrket denne position igennem det seneste år med en række opkøb. Den tredje figur viser, at Danmark er et af de EU-lande, hvor det tidligere monopol har den største dominans på bredbåndsmarkedet, kun overgået af Finland, Luxembourg og Cypern.

Hvis den fremtidige teleregulering i Danmark skal understøtte de ambitiøse mål om Danmark som højhastighedssamfund, er der således behov for helt nye rammer. Der er især behov for en væsentlig justering af det balancepunkt mellem tjenestebaseret og infrastrukturbaseret konkurrence, som ITST – uden held og med negative konsekvenser til følge – har søgt at ramme i den hidtidige prisregulering.

Telias og Telenors høringssvar adresserer nedenfor de enkelte foreslåede bestemmelser i ITSTs udkast, og giver i den forbindelse selskabernes bud på hvorledes ITST bør kunne adressere de problemer i telemarkedet, som endnu ikke er håndteret.

Derudover henvises til det høringssvar, som Telekommunikationsindustrien har afgivet og som Telenor og Telia i det hele kan tilslutte sig.

De væsentligste problemstillinger i Telias og Telenors høringssvar:

1) Fokus på tjenesteudbydernes konkurrencemargin

Der ønskes et øget fokus på tjenesteudbydernes konkurrencemargin. ITST har med udformningen af en ny telelov samt de efterfølgende udmøntninger heraf en god anledning til at få rettet op på de mangler der er i reguleringen idag. Prisreguleringen af adgangen til TDCs infrastruktur har således hidtil alene været baseret på engrosregulering uden at tage højde for udviklingen i detailpriserne. Engrospriserne har igennem en længere periode udviklet sig modsat detailpriserne på bredbåndsmarkedet. Det har undermineret lønsomheden for tjenesteudbydernes (TDCs konkurrenter) DSL-forretning. Det har derimod ikke haft nævneværdig betydning for infrastrukturejerens (TDCs) forretning, idet indtjeningen i TDC baseres på den interne og eksterne afsætning af engrosydelse. Mens TDCs konkurrenter betaler den pris, der er fastsat af ITST, så betaler TDC reelt kun de interne produktionsomkostninger. Det betyder, at TDCs konkurrenter har højere omkostninger og dermed også bliver presset betydeligt mere af de faldende detailpriser. Der skal derfor fremadrettet være et øget fokus på prisklemmer.

2) Behov for forudsigelighed i reguleringen

I den nuværende prisregulering kender man typisk kun prissætningen af de væsentligste engrosprodukter ét år frem – selvom priserne fastsættes af ITST og dermed kan fastsættes med en længere tidshorison. Det er især et problem i den anvendte LRAIC-prismodel, hvor priserne én gang årligt, sidst i kalenderåret, fastsættes for det kommende kalenderår. Dette set-up har den klare svaghed, at TDCs konkurrenter meget sent i et budgetår får kendskab til helt afgørende engrosvilkår i det kommende kalenderår. Det er uholdbart, idet selskaberne har behov for at kende de økonomiske rammer inden for den relevante planlægningshorison. Engrosomkostningerne udgør en betydelig del af

omkostningerne i et bredbåndsselskab. Budgetter og forretningsplaner er derfor ganske følsomme over for selv mindre ændringer i rammevilkårene. Det gør sig i særlig grad gældende for telebranchen, hvor priskonkurrencen er hård.

3) Fair prisregulering af TDCs nytilkøbte fibernetværk

ITST lægger op til at regulere TDCs fibernet med den samme prisreguleringsmodel, som anvendes på kobbernettet (LRAIC-modellen). Det vil imidlertid – uden en markant ændring af LRAIC-modellen – uundgåeligt føre til priser, der ligger betydeligt over de reelle omkostninger, som TDC har haft ved købet af fibernettet. Det skyldes, at prismodellen tager udgangspunkt i hypotetiske omkostninger, som man forventer en infrastrukturejer vil have ved etablering af et helt nyt fibernetværk. Modellen tager således slet ikke hensyn til, at DONG's udgifter ved at etablere fiberinfrastrukturen, herunder særligt graveomkostningerne, slet ikke er afspejlet i den lave pris som TDC købte fiberinfrastrukturen til. DONG tog tabet, og derfor vil det være helt urimeligt at lade tjenesteudbydere, og i sidste ende forbrugere, betale overpriser til TDC.

4) Behov for "Stand still" som regulatorisk supplement i værktøjskassen

Teleloven bør derfor indeholde en "stand still"-periode, som sikrer, at der skal være skabt lige adgang til engrosprodukter på rimelige vilkår, før TDC kan anvende disse engrosprodukter til at lancere nye produkter i detailmarkedet. Der skal i praksis være lige muligheder for tjenesteudbydere til at kunne levere de samme produkter på samme tid, som TDC's egne selskaber er i stand.

Et aktuelt eksempel, hvor et pålæg om "stand still" kunne have været gavnlige for konkurrencen er i relation til IPTV/triple-play i kobbernetværket, hvor TDC på halvandet år har haft stor succes og hentet 150.000 triple-play kunder ind i butikken samtidig med, at de reelt har hindret andre selskaber i at tilbyde landsdækkende IP-tv gennem urimelige priser og vilkår. Et andet aktuelt eksempel er, at TDC/YouSee efter købet af DONG's fibernet i Nordsjælland – og inden de regulatoriske rammer for andre selskabers anvendelse af fibernetværket er kommet på plads – er begyndt at tilbyde fibertjenester til deres kunder (YouSee-tv-pakker).

5) Behov for rimelig og effektiv regulering af adgang til nye infrastrukturer

De kommende år forventes en langsom, men sikker udvikling i retning af øget anvendelse af fiber, kabelnet og mobilt bredbånd. Den øgede brug af disse infrastrukturer vil især ske på bekostning af xDSL, der leveres via kobbernettet. Igennem længere tid har kun adgangen til kobbernettet været reguleret. Dette er ændret inden for det seneste år, hvor der er taget skridt til at regulere både TDCs kabel-TV-net og TDCs nytilkøbte fibernet. Der tegner sig imidlertid væsentlige mangler ved den begyndende regulering af de to "nye" infrastrukturer. Dette bør bekymre alle, der ønsker en sund og holdbar konkurrence.

På TDCs kabel-tv-net er det en helt afgørende barriere, at TDC kræver, at TDC selv skal levere et tv-produkt til en given kunde, før et andet selskab kan få lov til at levere bredbånd til kunden. Denne forudsætning er ødelæggende for mulighederne for at kunne anvende TDCs kabel-tv-net og dermed skabe en tiltrængt konkurrence på triple-play.

Fsva. reguleringen af fiber har ITST for nylig sendt et udkast til regulering af TDCs nytilkøbte fibernet i høring. Imidlertid vil de skitserede vilkår ikke sikre en reel åbning af TDCs fiberinfrastruktur. Et af problemerne er, at der med ITSTs tilgangsvinkel ikke åbnes op for, at flere udbydere kan få lov at levere forskellige tjenester til den enkelte fiberkunde. Med ITSTs udkast er der lagt op til, at hvis en kunde har valgt TDC som tv-udbyder, så må kunden ikke samtidig få Telenor eller Telia som bredbåndsudbyder. Da TDC er meget stærk på tv-markedet, er det oplagt, at denne dominerende position vil smitte uheldigt af på konkurrencen på bredbånd.

Telenors og Telias bemærkninger til de enkelte foreslåede bestemmelser

Lovforslaget rejser på en række områder problemstillinger samt åbner op for uklarheder, som kræver en nærmere analyse samt afklaring. Bl.a. kan det konstateres, at lovforslaget indeholder mange brede hjemler, hvor rækkevidden ikke er fyldestgørende beskrevet i de tilhørende lovbemærkninger. Dette gør retstilstanden særdeles uklar. Eksempler herpå er beskrevet nærmere nedenfor. ITST opfordres til at præcisere disse hjemler nærmere i lovbemærkningerne, for derved at undgå langstrakte klagesager over det faktiske indhold af bestemmelserne. Disse forhold gør det samtidig også problematisk på nuværende tidspunkt at kommentere tilbunds gående på alle detaljer i det fremsendte lovforslag. Telenor og Telia forbeholder sig derfor ret til at kommentere lovforslaget yderligere, når det fulde omfang af den nye telelov står mere klart.

Nedenfor er anført de emner, som på nuværende tidspunkt giver anledning til særlige kommentarer:

§§ 3-6 – Forbrugerforhold

Telenor og Telia har noteret sig indholdet af bestemmelserne.

Telenor og Telia er enige i dereguleringen af service 900-området og nedlæggelse af Service 900-Nævnet, herunder at området erstattes af en brancheaftale i samme stil, som den brancheaftale, der allerede findes på området for mobile indholds- og betalingstjenester. I den forbindelse er Telenor og Telia bekendt med, at der på brancheniveau netop arbejdes på en brancheaftale, som forventes færdiggjort inden for rimelig tid.

§ 4, stk. 7 – Netneutralitet

Telenor og Telia har noteret sig bestemmelsen og hjemlen til at fastsætte nærmere regler for sikring af netneutralitet.

Under henvisning til det udredningsarbejde og de drøftelser der gennem nogen tid har været mellem teleselskaberne og repræsentanter fra forbrugere og erhvervsmæssige brugere – og som har været drøftet i Teleforum under ITST – skal det bemærkes, at der ikke har været identificeret tilfælde, hvor udbydere begrænser adgangen til tjenester og/eller information mv. Samtidig har udbydere givet tilsagn om at efterleve de bærende principper for netneutralitet, således som de f.eks. også er udtrykt i andre lande.

Telenor og Telia tilslutter sig, at dette spørgsmål løses bedst ved brancheaftale i forståelse med de berørte brugere, men har fuld forståelse for at muligheden for at fastsætte nærmere regler indgår i loven.

§ 8 – Informationssikkerhed mv.

Telenor og Telia har forståelse for, at så abstrakt og generelt formulerede bestemmelser kræver udformning af detail-bestemmelser i form af bekendtgørelser. Selskaberne anerkender i denne forbindelse, at det er ITSTs erklærede mål, at de fornødne bekendtgørelser i videst muligt omfang udstedes ved lovens ikrafttræden. Selskaberne gør opmærksom på, at krav til it-systemudvikling og gennemgang af eksisterende forretningsgange og etablering af nye forretningsgange kan gøre det nødvendigt at sådanne bekendtgørelser ikke får ikrafttræden før tidligst 12 måneder efter deres udstedelse.

§ 14 - Forsyningspligt på bredbånd

Lovforslaget lægger op til en udvidelse af forsyningspligten, således at bredbånd på sigt vil kunne omfattes af forsyningspligtreguleringen. Samtidig giver lovforslaget ministeren mulighed for at specificere, hvilke hastigheder der er nødvendige for at give adgang til basale internettjenester. Lovbemærkningerne præciserer, at ministeren ved specifikation af sådanne hastigheder skal tage udgangspunkt i kriterier som fremherskende teknologier på markedet, teknologiske muligheder for udbud, samt at forsyningspligten skal have minimal påvirkning af konkurrencen og markedsudbuddet af internettjenester.

ITST pointerede på spørgemødet den 16. august 2010, at en evt. fremtidig udvidelse af forsyningspligtreguleringen til også at omfatte bredbånd ville afvente den igangværende EU-proces på området og lægge sig tæt op ad EU-reguleringen på dette punkt. Telenor og Telia støtter denne udmelding, men efterlyser samtidig også en klar politisk stillingtagen til, hvorvidt den danske regering evt. ønsker at udnytte den foreslåede hjemmel i forbindelse med udmøntningen af Regeringens erklærede mål om 100 Mbit til alle i 2020. Såfremt hjemlen om forsyningspligt på bredbånd herunder forpligtelsen om medfinansiering fra de øvrige operatører (se bemærkningerne nedenfor) vil blive udnyttet til at fremme Regeringens 2020 mål, vil dette indebære, at man dermed politisk har valgt at forlade princippet om markedsdrevet udvikling og i stedet vil gøre branchen ansvarlig for at finansiere den politiske vision. Dette kan Telenor og Telia ikke støtte.

§ 17 – Medfinansiering af forsyningspligten

I forbindelse med finansieringen af en evt. forsyningspligt på bredbånd efterlyses en klar stillingtagen til hvilke parter, der forventes at bidrage til sektorfinansieringen af dette produkt. Lovteksten og lovbemærkningerne er ikke helt præcise vedr. dette forhold, idet de foreslåede bestemmelser i § 17 kan tolkes som at det er fastnetudbydere, der er omfattet. På spørgemødet den 16. august 2010 redegjorde ITST for, at hensigten var at det var udbydere af bredbåndstjenester, som ville skulle bidrage til en evt. sektorfinansiering. ITST bør præcisere dette forhold yderligere i lovteksten. Samtidig bør styrelsen præcisere indholdet af ”anmeldelsespligten”, som nævnt i § 17, stk. 2, nr. 5.

Såfremt der skal ske en medfinansiering af en bredbånd forsyningstjeneste, bør dette samtidig indebære en betydelig nedsættelse af prisen for leje af access-strækninger hos den operatør, som udpeges til at være forsyningspligtudbyder på bredbånd. Dette forhold ses ikke beskrevet nærmere i lovbemærkningerne, hvorfor ITST opfordres til at tydeliggøre dette forhold i det endelige lovforslag.

Endelig fremgår det ikke klart af det fremsendte lovforslag, om bestemmelsen om forsyningspligt på bredbånd er teknologineutral. Om opfyldelsen sker via kobber, fiber eller anden teknologi kan således medføre store økonomiske forskelle både for forsyningspligtudbyderen og for de operatører, som evt. skal medfinansiere. Såfremt forsyningspligtudbyderen får valgfrihed til at vælge teknologi bør det sikres, at medfinansieringspligten begrænses til alene at vedrøre de omkostninger, som ville være forbundet med anvendelse af den billigst mulige løsning. De øvrige operatører bør således ikke forpligtes til at medfinansiere en løsning, som bygger på en teknologi, som er dyrere at implementere end hvad det reelle behov tilsiger.

Grundlæggende kan det konstateres, at en evt. pligt til at medfinansiere for bredbåndsudbydere indebærer en betydelig økonomisk byrde. Disse potentielle økonomiske konsekvenser ses imidlertid ikke nærmere beskrevet i lovbemærkningerne, hverken i lovbemærkningerne til § 17, eller i det specifikke afsnit om økonomiske konsekvenser i pkt. 5.2. Samtidig kræver en sådan potentiel økonomisk forpligtelse, at de berørte operatører skal orienteres i god tid, for derved at sikre forudsigelighed i reguleringen og i de forpligtelser, som en bredbåndsoperatør kan forvente at blive pålagt.

§ 26 – Nummerportabilitet

Helt overordnet baserer lovforslaget sig på den model, at brugere gives en adgang til at kræve nummerportering gennemført ”i løbet af én dag”, forstået således, at hvis det indebærer, at brugeren derved tilsidesætter den indgåede aftales tidsvilkår, så bliver han/hun forpligtet til at betale en erstatning svarende til den indtægt, den oprindelige operatør mister ved kontraktsafbrydelsen – samtidig med at den nye operatør selvfølgelig opkræver brugeren den sædvanlige betaling i perioden. Det er med andre ord lovfæstet dobbeltbetaling, der er konsekvensen af, at brugeren benytter sig af lovens adgang til at portere på 1 dag.

Telenor og Telia bemærker, at der reelt er tale om et indgreb i bestående aftaler, hvor tidsvilkårene kan have været afgørende for priser og vilkår i øvrigt. Der er tale om legaliseret kontraktbrud – men med fuld kompensation betalt af brugeren.

I lyset af at Telenor og Telia i de drøftelser, der gennem tiden har været om nummerportering stedse har hørt repræsentanter for Forbrugerrådet og Forbrugerombudsmanden understrege det meget væsentlige i, at udbydere i deres procedurer for nummerportering sikrer, at brugerne ikke kommer i en situation med betaling for samme periode til to udbydere, så må vi opfatte lovforslaget som et afgørende brud med det, der hidtil har været anset som god og hensigtsmæssig adfærd i forhold til brugerne. Vi frygter, at dette kan give anledning til megen kritik og frustration, når det opdages, at der med lovforslaget reelt ikke er sikret brugerne andet end retten til at betale dobbelt.

Telenor og Telia er forundret over lovforslagets formulering og kan ikke følge eller tiltræde argumentationen om, at denne formulering er en nødvendig følge af EU-reguleringen. Det er derimod opfattelsen, at EU-reguleringen skal sikre at der ikke lægges hindringer i vejen for porteringen – men respekterer nationale regler om opsigelsers længde indenfor visse grænser – og at brugeren ikke får lukket sin forbindelse i mere end et døgn. Til det er der at bemærke, at sådan har reglerne været i branchen længe. Faktisk er afbrydelsen af forbindelsen ved en portering noget, der måles i minutter og ikke i timer eller døgn.

I øvrigt henvises til det høringssvar, som Telekommunikationsindustrien har afgivet og som Telenor og Telia i det hele kan tilslutte sig.

§ 36 – Ex ante regulering

Lovforslaget er en videreførelse af den gældende ex ante regulering, hvorefter styrelsen som led i markedsundersøgelserne kan pålægge visse udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester fremadrettede forpligtelser. Den telespecifikke konkurrenceregulering skal ses i sammenhæng med den almindelige konkurrenceretlige regulering, som finder anvendelse i de tilfælde, hvor der ikke er sektorspecifik teleregulering, eller hvor denne er blevet ophævet, jf. lovbemærkningerne.

Telenor og Telia vil i den forbindelse rejse det spørgsmål, om der er et reguleringsmæssigt hul mellem telekonkurrencereguleringen og den almindelige konkurrenceregulering. Til illustration af dette forhold kan nævnes TDC/YouSees anvendelse af DONGs fibernet i Nordsjælland inden de regulatoriske rammer for andre udbydere anvendelse af samme fibernet var på plads. I denne forbindelse rejste Telia i foråret 2010 en sag vedr. TDCs misbrug af sin dominerende position på bredbåndsområdet. Efter Telias opfattelse valgte TDC således at tilgodese YouSee med en aftale om brug af det nyerehvervede DONG Fibers net samtidig med, at TDC holdt andre konkurrerende operatører hen ved at foregive, at der endnu ikke kunne indgås aftale, fordi selskabet ikke var klar med et aftaleudkast. ITST vurderede, at TDC ikke havde handlet i strid med telelovens ikke-diskriminationsbestemmelse, idet TDCs adgangsforsigtelse på engrosmarkedet for bredbåndstilslutninger på daværende tidspunkt ikke omfattede adgang til selskabets fibernet. Kort tid efter afgørelsen foreslog ITST, at TDC skulle pålægges forpligtelser på fiber. Telenor og Telia stiller i denne forbindelse spørgsmålet om ikke den almindelige konkurrencelovgivning i stedet skulle have været anvendt, trods det forhold, at ITST allerede havde truffet afgørelse i december 2009 om, at fiber var omfattet af marked 5, dog uden samtidig at pålægge TDC forpligtelser. Ellers vil konsekvensen være, at undladelser fra ITSTs side af at pålægge forpligtelser betyder, at der ikke eksisterer en konkurrenceretlig regulering af de pågældende forhold. Dette findes ikke i overensstemmelse med EU-reguleringen.

Denne sag illustrerer med tydelighed, at der er behov for en klar politisk udmelding om samspillet mellem den almindelige konkurrencelovgivning og den sektorspecifikke telelovgivning, herunder anvendelsen af en ex post konkurrenceretlig vurdering på en sag, hvor ITST har vurderet at det pågældende produkt er omfattet af en given markedsanalyse, men samtidig ikke finder der er behov for at pålægge SMP-udbyderen forpligtelser fremadrettet.

§ 41 – Netadgang skal være reel

Det bør præciseres i bestemmelsen eller i lovbemærkningerne, at der ikke i forbindelse med en SMP-udbyders udmøntning af en netadgangsforpligtelse må stilles krav eller fastsættes begrænsninger, der er egnet til helt eller delvist at begrænse en netadgangsberettiget fra at kunne levere tjenester i pågældende net, medmindre der er tale om at det ikke er teknisk gennemførligt.

Et eksempel herpå er TDCs udformning af adgangsforpligtelsen i forbindelse med reguleringen af TDCs kabel TV net. TDC har i vilkårene forudsat, at 3. parts adgang til at kunne levere bredbånd via kabel-tv-nettet alene vil kunne lade sig gøre, hvis TDC (ved YouSee) allerede har et eksisterende TV-kundeforhold til pågældende slutkunde. Eftersom netop TV-tjenester leveret via bredbånd er en af de tjenester, der er i aktuel vækst – og vil være det nogle år ud i fremtiden – vil en forudsætning om et allerede eksisterende kundeforhold til SMP-udbyderen være ødelæggende for de ambitioner og forhåbninger, der måtte have været om at kunne anvende TDCs kabel-tv-net, som platform for den tiltrængte konkurrence på triple-play. Der vil ikke med den beskrevne begrænsning være mulighed for at konkurrere med SMP-udbyderen TDC. Telenor og Telia er overbeviste om, at begrænsningen savner reel teknisk begrundelse og derfor alene er fastsat med henblik på at afskære konkurrencen fra at blive en realitet.

Det bør videre præciseres i bestemmelsen eller lovbemærkningerne, at der ikke i selve udformningen af en forpligtelse (dvs. i selve afgørelsen) må være indeholdt sådanne restriktioner i forbindelse med adgangen, at adgangen bliver helt eller delvist illusorisk og således ikke i praksis vil kunne løse den konkurrencemæssige udfordring, som netadgangsforpligtelsen var tiltænkt.

Et eksempel herpå findes i ITST's ”udkast til delafgørelse over for TDC vedrørende fiber på engrosmarkedet for bredbåndstilslutninger (marked 5)” (sendt i høring den 1. juli 2010), hvor adgangsforpligtelsen er udformet således, at der ikke åbnes op for, at flere udbydere kan få lov at levere forskellige tjenester til den enkelte fiberkunde. Da DONG ejede nettet, kunne en kunde f.eks. vælge udbyder A til leverance af tv, mens udbyder B kunne levere bredbånd. Dette fungerede godt for alle parter, idet den bedste bredbåndsudbyder ikke nødvendigvis samtidig leverede den bedste TV-tjeneste, og omvendt. Med ITSTs udkast er der imidlertid lagt op til, at hvis en kunde har valgt TDC som tv-udbyder, så må kunden ikke samtidig få Telenor eller Telia som bredbåndsudbyder. Da TDC/YouSee er meget stærk på tv-markedet, er det oplagt, at denne dominerende position vil smitte af på konkurrencen på bredbånd. Dette er ganske unødvendigt, eftersom der hverken er konkurrencemæssige, tekniske eller forbrugermæssige hensyn der taler for begrænsningen.

§ 41, stk. 1, nr. 6 - samhusning

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 41, stk. 1, nr. 6, at ”*Det er udbyderen med stærk markedsposition valg, hvordan samhusningen tilvejebringes. Det kan for eksempel ske i samme gadeskab, hvor der er placeret DSLAM-udstyr i et større gadeskab, hvor flere udbydere kan være til stede sammen, eller gennem etablering af et selvstændigt gadeskab med videre.*”

Efter Telenors og Telias vurdering bør det præciseres, at såfremt der er plads i et eksisterende gadeskab, teknikhus el.lign. er SMP-udbyderen forpligtet til at tilbyde plads heri fremfor at den samhusningsberettigede skal betale for selvstændigt gadeskab, teknikhus el.lign. Dette vil være den mest omkostningseffektive løsning for de involverede.

Det bør derudover præciseres, at såfremt der er tale om en ny-etablering af en fremskudt position i nettet, da skal SMP-udbyderen indtænke den samhusningsberettigedes behov for samhusning, såfremt disse har tilkendegivet interesse indenfor en vis periode efter den varsling, der gælder for SMP-udbyderen (aktuelt er TDC forpligtet til at varsle en ny fremskudt position minimum 6 måneder forud for planlagt etablering). Det forekommer i øvrigt ganske u hensigtsmæssigt, at flere udbydere uafhængigt af hinanden skal søge om byggetilladelse til flere gadeskabe på samme lokation, frem for så vidt muligt at nøjes med tilladelse til ét skab, der samtidig tilgodeser flere udbyderes behov.

§ 41 - SLA på IT støttesystemer

Der efterlyses en bestemmelse eller alternativt en bemærkning i lovbemærkningerne om, at SMP-udbyderen er forpligtet til at sikre en tilstrækkelig SLA på IT-støttesystemer, idet forpligtelsen om adgang ellers udvandes kraftigt.

§ 42 – Ikke-diskrimination

Telenor og Telia finder, at muligheden for ”stand still” bør implementeres i lovgivningen, så det ikke længere er muligt for SMP-udbyderen at tilbyde slutbrugertjenester uden at de øvrige operatører reelt har haft tilsvarende mulighed for at udbyde tilsvarende tjenester baseret på et tilsvarende engrosprodukt. Der skal således i praksis være lige muligheder for operatørerne til at kunne levere de samme produkter på samme tid, som SMP-udbyderens egne enheder/selskaber er i stand til at levere. En sådan mulighed for at pålægge SMP-udbyderen en ”stand still” periode eksisterer ikke i teleloven i dag, hvilket i visse tilfælde har haft store negative følger for konkurrencen på bredbåndsmarkedet.

Til illustration af problemstillingen kan der peges på den igangværende sag vedr. adgang til TDCs multicast produkt, med henblik på udbud af IP-TV via BSA. I denne aktuelle sag har TDC på 1½ år haft stor succes med salg af IP-tv-produkter samtidig med, at de reelt har hindret andre operatører i at tilbyde landsdækkende IP-TV. I mere end 1½ år har Telia forhandlet med TDC om priser og vilkår for TDCs multicast produkt. Efter afklaring af de tekniske forhold har forhandlingen af priser trukket i langdrag. I denne periode har Telia været afskåret fra at kunne levere landsdækkende IP-TV. Dette skyldes, at TDC har prissat produktet således, at det kræver en massiv kundebase førend prisen pr. kunde kommer ned i et rimeligt leje. Denne prismodel har været direkte årsag til, at TDC uden konkurrence har kunnet tiltrække hele markedet for IP-TV i de områder, hvor Telia ikke har egen infrastruktur.

En anden aktuel sag er TDC/YouSees anvendelse af DONGs fibernet i Nordsjælland inden de regulatoriske rammer for andre operatørers anvendelse af samme fibernet var på plads, jf. beskrivelsen af denne sag ovenfor.

Af tidligere eksempler kan nævnes den sene adgang til delt rå kobber, den sene adgang til et bærerlinieprodukt mhp. reelt at kunne udbyde en konkurrencedygtig VoIP-tjeneste samt den sene adgang til at kunne levere høje båndbredder via kobberet.

For at undgå lignende sager fremover, bør der derfor indføres en mulighed for at pålægge SMP-udbyderen en "stand still" periode indtil det er sikret, at der er lige adgang til engrosprodukter på rimelige vilkår. Det skal i den forbindelse bemærkes, at "stand still" i realiteten ikke er andet end et delelement af forpligtelsen om ikke at diskriminere og som sådan ikke behøver en specifik lovhjemmel andet end en bemærkning i lovbemærkningerne. Desuden er muligheden af at kunne pålægge en "stand still" periode en betydeligt mindre indgribende og bebyrdende foranstaltning end eksempelvis funktionel separation.

Det er væsentligt for Telenor og Telia at understrege, at selskabernes ønske om at der gøres brug af pålæg om "stand still" ikke drejer sig om et ønske om at sætte produktudviklingen i stå. Telenor og Telia anser imidlertid "truslen" om et stand still pålæg som en sikring af, at TDC har det fornødne – og i dag reelt manglende – incitament til at give tjenesteudbydere de samme vilkår, som TDC giver sig selv.

Telenor og Telia skal i øvrigt erindre om, at ITST allerede i 2003 havde intentioner om at lancere stand still som forpligtelse på udbydere med SMP. Dette skete i forbindelse med opfølgningen på en af ITST udarbejdet Telekonkurrenceredegørelse, hvori der netop var påpeget et behov for en sådan forpligtelse. ITST beskrev formålet med Telekonkurrenceredegørelsen på følgende vis: *"Formålet med redegørelsen er at undersøge, om de nuværende regulatoriske rammer er tilstrækkelige til at tilgodese de telepolitiske målsætninger. Redegørelsen skal identificere eventuelle barrierer for et velfungerende telemarked i Danmark med henblik på at få "lukket eventuelle huller" i telereguleringen."* Formålet var således ganske klart og fornuftigt, men dette til trods, så udgik ITSTs initiativ om "stand still" senere i den politiske proces.

ITST skrev i Telekonkurrenceredegørelsen følgende om behovet for en "stand still"-forpligtelse:

"Lige vilkår for "first mover-fordele"

Flere bidrag fra branchen har påpeget, at udbydere med en stærk markedsposition har mulighed for uretmæssigt at vinde markedsandele i forbindelse med udbud af nye produkter.

TDC's samtrafikprodukter udgør i vidt omfang grundlaget for andre udbyderes mulighed for at udbyde tjenester til slutbrugere. Der er derfor i loven krav om, at udbydere med en stærk markedsposition (primært TDC) på anmodning skal offentliggøre oplysninger om nye samtrafikprodukter. Samtidig med at nye samtrafikprodukter kommer på markedet, skal TDC offentliggøre oplysninger om vilkår, priser, tekniske forhold m.v. for disse produkter. Muligheden for at pålægge disse krav videreføres i forslaget til den nye lov. Parallelt hermed gælder lovens bestemmelser om ikke-diskrimination.

Der er derimod ikke noget generelt forbud mod, at TDC udbyder en ny tjeneste til slutbrugerne baseret på det nye samtrafikprodukt, inden konkurrenterne i praksis har samme muligheder for at anvende samtrafikproduktet til at lancere en tilsvarende tjeneste til slutbrugerne. Dette kan skabe et problem, idet konkurrenterne ikke nødvendigvis uden videre kan anvende det nye samtrafikprodukt. Dette kan skyldes manglende forhåndskendskab til det nye samtrafikprodukt eller mangel på procedurer m.v. for anvendelse af produktet.

Indtil konkurrenterne har samme muligheder for at udnytte det nye samtrafikprodukt, vil udbyderen med stærk markedsposition være alene på markedet og dermed kunne skaffe sig markante markedsandele.

Udbyderne investerer i udvikling og innovation bl.a. med henblik på at lancere nye tjenester på markedet. Det er ikke hensigten med telereguleringen at forhindre, at nogle udbydere opnår konkurrencemæssige fordele ved at udvikle nye tjenester og herved opnår mulighed for markedsfølsomt at udnytte de "first mover-fordele", der ligger i at have udviklet tjenesten. Dette er en naturlig konkurrenceparameter på et marked med konkurrence. "First mover-fordele" udgør derfor kun en konkurrencemæssig barriere, når TDC's konkurrenter ikke har fået tilbudt de samme muligheder som TDC for at udnytte de samtrafikprodukter, der udgør grundlaget for udbud af tjenester til slutbrugerne.

IT- og Telestyrelsen skal på den baggrund foreslå, at reglerne strammes op. Udbydere med stærk markedsposition kan pålægges en forpligtelse til at give konkurrerende udbydere et passende varsel om nye samtrafikprodukter under udvikling. I dag skal denne information kun gives på anmodning.

Som supplement hertil skal det foreslås, at IT- og Telestyrelsen gives mulighed for i konkrete tilfælde at pålægge udbydere med stærk markedsposition en "stand still-periode". I denne periode må TDC ikke anvende et nyt samtrafikprodukt til udbud af nye tjenester til slutbrugerne, før konkurrenterne har de samme muligheder som TDC for at udnytte samtrafikproduktet. Anvendelse af påbud om "stand still-periode" vil skulle afhænge af, om TDC har levet op til forpligtelsen om varsling og sikret lige vilkår for konkurrenterne ud fra princippet om ikke-diskrimination. Hvis TDC har levet op til disse forpligtelser, vil konkurrenternes manglende mulighed for at kunne anvende det nye samtrafikprodukt ikke kunne bebrejdes TDC og påbud om "stand still-perioden" vil ikke blive brugt.

Hvor der handles i strid med et påbud om "stand still", kan det tillige overvejes at indføre sanktionsmuligheder. Et påbud om en "stand still-periode" vil i forvejen kunne sanktioneres ved anvendelse af tvangsbøder. IT- og Telestyrelsen skal foreslå, at det overvejes, om der skal kunne sanktioneres bagudrettet ved anvendelse af bødestraf for særligt grove tilfælde."

Telenor og Telia ser mindst samme behov som i 2003 for at kunne gøre brug af et pålæg om en "stand still"-periode, hvorfor ITST opfordres til at gøre brug af nærværende anledning til at få lukket det "regulatoriske hul", som ITST allerede i 2003 påviste eksistensen af.

§ 43, stk. 2 – Forpligtelsen om transparens

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at *”Hvis en udbyder med stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse om ikke-diskrimination, jf. § 42, kan udbyderen pålægges at offentliggøre et standardtilbud, der skal være tilstrækkelig ubundet til at sikre, at andre udbydere ikke skal betale for faciliteter, som ikke er nødvendige for den ønskede netadgang, og som indeholder en beskrivelse af de udbudte tjenester, opgjort efter enkeltkomponenter, og de hertil knyttede vilkår og betingelser, herunder priser.”*

Telenor og Telia finder denne bestemmelse nødvendig for at undgå bundtning, men samtidig giver den formulerede bestemmelse selskaberne anledning til at rejse spørgsmålstejn ved om bestemmelsen er tilstrækkelig til at omfatte de bundles der allerede eksisterer i dag.

Dette gælder eksempelvis de vilkår, der gælder for adgang til TDC's fibernetværk fsva. den manglende adgang for slutkunderne til selv at vælge præcis hvilken udbyder kunderne ønsker til at levere bredbånd hhv. TV. Dette vilkår udgør efter Telenors og Telias vurdering reelt en bundtning, idet slutkunderne reelt vil skulle vælge den udbyder, der har den stærkeste bundle af TV, bredbånd og andre tillægsprodukter. Der er her tale om en bundtning, der har direkte effekt på slutkundernes valgmuligheder, samtidig med at der er tale om en konkurrenceforvridende effekt for de udbydere, der alene udbyder en mindre del af ”pakken”.

Også i relation til reguleringen af TDCs kabel-TV-net finder Telenor og Telia anledning til at påpege eksistensen af en bundtnings-problemstilling, idet kommende tjenesteudbydere på kabel-TV-nettet tvinges til at skulle aftage en forbindelse MED samtidig TV-leverance fra YouSee forinden bredbånd kan leveres. Dette opleves som en massivt konkurrenceforvridende bundtning, men spørgsmålet er om den er omfattet af ovenstående bestemmelse?

Telenor og Telia skal henstille til, at ITST sikrer, at også bundtning af de to ovenfor beskrevne slags bliver omfattet af den ny telelov.

§ 45 – Forpligtelse om priskontrol

Af lovbemærkningernes indledende afsnit fremgår det af pkt. 4.3.1.:

”Siden implementering af den første teledirektivpakke i 2003 har retspraksis fra EU-Domstolen tydeliggjort, at vurderingen af, hvilke forpligtelser der skal anvendes for at løse et konkret konkurrenceproblem, ikke kan fastlægges på forhånd i lovgivningen. Dette har konsekvenser for det nærmere omfang og indhold af de forpligtelser, som IT- og Telestyrelsen pålægger udbydere med stærk markedsposition. ”

Dette uddybes yderligere:

”Derfor foreslås det med lovforslaget, at fastsættelsen af det nærmere indhold og omfang af de forpligtelser, der pålægges en udbyder med stærk markedsposition, sker i de konkrete markedsafgørelser, som IT- og Telestyrelsen træffer. Efter de gældende

regler er indhold og omfang af forpligtelserne i højere grad fastsat i selve loven. Dette hindrer imidlertid, at Danmark vil kunne leve op til den fleksibilitet med hensyn til den nærmere udformning af forpligtelserne, som direktivet forudsætter. Blandt de ændringer, dette vil medføre i forhold til den gældende lov, kan nævnes, at loven ikke længere på forhånd udtømmende fastlægger de metoder til priskontrol, som skal anvendes ved regulering af udbydere med stærk markedsposition. I stedet foreslås det med lovforslaget, at loven indeholder en opregning af de hensyn, som skal varetages, og de rammer, som IT- og Telestyrelsen skal agere indenfor, når styrelsen anvender priskontrolforpligtelsen. De overordnede hensyn og rammer følger bestemmelserne i EU-teledirektivpakken. Også den måde, som en given priskontrolmetode, skal anvendes på, vil med lovforslaget blive overladt til IT- og Telestyrelsens afgørelse. Det indebærer blandt andet, at LRAIC-priskontrolmetoden ikke længere kan fastsættes som den foretrukne regulering i loven.”

Grundlæggende finder Telenor og Telia det positivt, at den fremtidige prisregulering kan tilpasses de faktiske markedsforhold og de konkrete konkurrencemæssige problemer. Men det fremgår ikke klart i det fremsendte udkast, hvornår en specifik metode vælges, herunder om det er muligt at ændre/tilpasse den valgte prismodel løbende, såfremt det konstateres, at den valgte model ikke løser det konstaterede konkurrencemæssige problem. Såfremt en ny metode først kan vælges i forbindelse med gennemførelsen af en ny markedsanalyse og – afgørelse, kan det dermed tage op til 3 år at få gennemført en nødvendig ændring af modelvalg. Dette findes ikke hensigtsmæssigt, specielt ikke for accessoriske tjenester. For at sikre konkurrencen på telemarkedet er det således nødvendigt, at ITST tillægges mulighed for løbende at ændre og/eller tilpasse den valgte prismodel.

Telenor og Telia skal appellere til, at ITST vil anvende den kommende øgede grad af priskontrol-”frihed” til at adressere nogle af de udfordringer, der i dag eksisterer som en klar konsekvens af de seneste mange års LRAIC-regime.

En af de største aktuelle udfordringer er den manglende lønsomhed som følge af den manglende sammenhæng mellem på den ene side engrospris-reguleringen og på den anden side de stærkt faldende detail-priser.

Prisreguleringen af adgangen til TDCs infrastruktur har hidtil været uden hensyntagen til udviklingen i detailpriserne. Engrospriserne har således igennem en længere periode udviklet sig modsat detailpriserne på bredbåndsmarkedet. Det har undermineret lønsomheden for tjenesteudbydernes (TDCs konkurrenter) DSL-forretning. Det har derimod ikke haft nævneværdig betydning for infrastrukturejerens (TDCs) forretning, idet indtjeningen i TDC baseres på den interne og eksterne afsætning af engrosydelse. Mens TDCs konkurrenter betaler den pris, der er fastsat af ITST, så betaler TDC reelt kun de interne produktionsomkostninger. Det betyder, at TDCs konkurrenter har højere omkostninger og dermed også bliver presset betydeligt mere af de faldende detailpriser.

§ 45 – Prisregulering af TDC’s nytilkøbte fibernetværk

Telenor og Telia finder det stærkt problematisk, at ITST i en nyligt offentliggjort delafgørelse har oplyst at man vil anvende LRAIC-modellen til regulering af priserne. Dermed er der en stor risiko for at der ikke tages hensyn til, at TDC har købt fibernettet

af DONG til en pris langt under de reelle omkostninger der må antages at have været afholdt i forbindelse med etablering af fibernetværket. DONG afskrev således en væsentlig andel af etableringsomkostningerne ifm salget. Med en traditionel anvendelse af LRAIC-modellen vil man imidlertid uundgåeligt ende op med overpriser til TDC, idet LRAIC-modellen tager sit afsæt i hypotetiske omkostninger, herunder de graveomkostninger og andre etableringsomkostninger som DONG allerede afskrev ifm salget og som derfor ikke var afspejlet i TDC's pris. Da prisen TDC har betalt for fibernettet er kendt, bør prisreguleringen naturligvis tage udgangspunkt i den kendte pris. Der bør derfor ske en betydelig justering af LRAIC-metoden, såfremt denne skal finde anvendelse på fiber-delen. Alene dermed kan det undgås, at TDC bliver kompenseret for omkostninger, som de reelt ikke har afholdt, og dermed opnår en overdækning samt en uretmæssig konkurrencemæssig fordel. ITSTs fokus bør derfor være at sikre, at priserne hurtigt kommer ned i et konkurrenceegnet niveau.

§ 45 – behov for fokus på prisklemme og en præcisering herom i bestemmelse samt lovbemærkninger

Det fremgår af den foreslåede bestemmelses stk. 2, at *"Forpligtelse som nævnt i stk. 1 kan pålægges, hvis en markedsanalyse viser, at en udbyder med stærk markedsposition som følge af utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne."*

Her omtales prisklemme som en problemstilling der skal adresseres, men i den forstand, at der kan pålægges en priskontrolforpligtelse, hvis der forud for regulering kan konstateres at en udbyder vil kunne opretholde unaturligt høje priser eller opretholde en prisklemme (til skade for forbrugerne). Det fremgår derimod ikke af bestemmelsen, eller af bemærkningerne i øvrigt, hvorledes ITST vil adressere udfordringer med prisklemmer, ligesom det heller ikke fremgår hvorledes prisklemmer skal adresseres når disse konstateres på markeder der allerede er underlagt regulering. Dette er et område, som efter Telenors og Telias opfattelse hidtil har været forsømt af ITST, hvorfor det er bemærkelsesværdigt hvor lidt dette væsentlige konkurrencetema er beskrevet og adresseret i det foreliggende lovudkast. Spørgsmålet er således hvordan ITST påtænker at adressere prisklemmer, når sådanne er konstateret efter ex-ante-regulering er pålagt en SMP-udbyder? Dertil kommer hvilke værktøjer og hvilket grundlag ITST vil anvende for at kunne føre tilsyn med om der er prisklemmer på et allerede reguleret marked?

Derudover undrer det at der alene omtales "prisklemmer til skade for forbrugeren". Efter Telenors og Telias vurdering må det først og fremmest dreje sig om at komme prisklemmer på engrosmarkedet til livs. Hvad er egentlig en oplevet prisklemme for forbrugeren? Umiddelbart ligger der i en prisklemme, at et detailpris-niveau er for lavt set i forhold til engrospris-niveau. På kort sigt må det således – alt andet lige - antages at en prisklemme giver slutbrugerne adgang til lavere priser, end hvis der ikke havde været tale om en prisklemme. Dette er således ikke umiddelbart til skade for forbrugeren på kort sigt. Den bagvedliggende konkurrence lider derimod under en prisklemme og først herigennem vil slutbrugerne på lidt længere sigt mærke konsekvenserne af prisklemmer og manglende konkurrence.

Lovbemærkningerne præciserer dog, at begrebet skal forstås i overensstemmelse med det almindelige konkurrenceretlige begreb. Telenor og Telia er enig heri. I

konkurrenceretten er margin squeeze en selvstændig form for misbrug af dominerende stilling. Det bærende element er, om adfærden hindrer konkurrencen og dermed kan komme slutbrugerne til skade. En henvisning i § 45, stk. 2 alene til slutbrugerne virker således indskrænkende i forhold til den konkurrenceretlige håndtering af denne form for misbrug. Telenor og Telia går ud fra, at dette ikke har været hensigten, hvorfor lovtæksten foreslås ændret med henblik på at afspejle dette forhold. Hvis ikke denne præcisering bliver foretaget, vil bestemmelsen kunne tolkes således, at det ikke er nødvendigt at adressere prisklemmer i situationer, hvor en prisklemme ikke umiddelbart kan konstateres at være til skade for slutbrugerne.

§ 45 – ITSTs kommende konkurrencemargin-model

I tråd med ovenstående, vedrørende behov for fokus på prisklemmer, finder Telenor og Telia det mærkværdigt at der ikke i lovudkastet er fundet anledning til at nævne den konkurrencemargin-model, som ITST har under udarbejdelse. Telenor og Telia imødeser således med stor forventning, at der med udformningen af en konkurrencemarginmodel vil blive sat fokus på konkurrencemarginer. Dette fokus kunne selskaberne som nævnt godt ønske var beskrevet i lovudkastet. En sådan model falder således på et tørt sted, efter prisreguleringen af adgangen til TDCs infrastruktur hidtil alene har været baseret på incitamentsfremmende engrosregulering uden den nødvendige sammenhæng med detail-prisudviklingen. Engros-priserne har set over en længere periode udviklet sig i opadgående retning mens detailpris-udviklingen derimod har bevæget sig hastigt nedad. Og alt tyder på at denne udvikling vil fortsætte og dermed presse tjenesteudbyderne yderligere.

Selskaberne forventer, at der med udformningen af prismodellen vil blive prisreguleret under hensyntagen til bl.a. detail-prisudviklingen samt det omkostningsniveau, en tjenesteudbyder må forventes at have.

Den model, der har været sendt i høring kræver dog en del tilpasninger. Blandt de helt nødvendige tilpasninger kan bl.a. nævnes, at produkter og priser fra TDC-ejede datterselskaber naturligvis også må indgå i analyserne. Den model, der blev sendt i høring, tog således ikke TDCs helejede datterselskaber med - hverken produktmæssigt eller markedsandelsmæssigt. Det betyder at f.eks. et 2 Mbit/s produkt fra TDCs "Fighting brands" Telmore eller Fullrate ikke indgik, og at de alternative operatørers markedsandel i modellen bliver al for stor i forhold til de faktiske markedsforhold.

Dertil kommer at modellen ikke lagde op til, at en ren BSA-udbyder også skal have en positiv indtjeningsmargin.

Et andet aspekt er, at der skal skabes klare retningslinier for, hvad der skal ske, hvis det med modellen kan konstateres at der er marginsqueeze i et eller flere af TDC's produkter. Modellen bør således være et levende værktøj, der kan bruges for at konstatere om konkurrencevilkårene er OK. Hvis ikke de er det, skal der være mulighed for sanktioner, som f.eks. får konkurrencevilkårene genoprettet samtidig med, at der skal være adfærdsregulerende foranstaltninger over for TDC.

§ 45 – Behov for sanktioneringsmulighed

Derudover efterlyses der en lovgivningsmæssig hjemmel i lovforslagets § 80 (bødestraf) hvorved ITST kan sanktionere en manglende overholdelse af forpligtelser omfattet af § 40, stk. 2, nr. 5 (priskontrol), f.eks. hvis de af styrelsen fastsatte priser ikke efterkommes. En sådan mulighed eksisterer ikke i dag, og dermed er det risikofrit for en SMP udbyder underlagt priskontrol at vælge at opkræve priser, som adskiller sig fra f.eks. de LRAIC-fastsatte priser.

Et eksempel er sagen om TDCs pris for ydelsen ”opsætning af nettermineringspunkt (NTP)”. I denne sag valgte TDC at opkræve et særligt ikke LRAIC-fastsat beløb for opsætning af NTP uagtet at LRAIC-afgørelsen indeholdt en anden prisregulering heraf. ITST traf efterfølgende afgørelse om, at LRAIC-afgørelsen var mangelfuld og fastsatte samtidig ved en tillægsafgørelse i april 2010 prisen fremadrettet for opsætning af NTP.

Uagtet at ITST således havde fastsat en forpligtelse til priskontrol over for TDC så undlod man at håndhæve sin afgørelse under henvisning til at beløbsberegningen var fejlbehæftet, og man undlod efterfølgende at fastsætte en korrekt pris for mellemprioden ligesom man undlod at forfølge TDC for åbenlyst at have taget for høje priser i mellemprioden.

Telenor og Telia finder det uacceptabelt, at en udbyder, der er pålagt en prisforpligtelse, således uden at informere engroskunder eller ITST risikofrit kan prissætte ydelser i direkte uoverensstemmelse med en prisafgørelse blot med henvisning til, at denne afgørelse findes fejlbehæftet. En sådan åbenlys overtrædelse af en LRAIC-afgørelse (uanset om denne er mangelfuld eller ej) bør således medføre direkte sanktioner overfor den pågældende part. Priser der afviger fra en prisafgørelse bør alene først kunne opkræves efter forudgående godkendelse og vurdering af styrelsen. Alternativt er prisforpligtelsen i princippet indholdsløs.

Et tilsvarende problem er håndteringen og sanktioneringen af margin squeeze. Det fremgår af § 45, stk. 2, at forpligtelsen om priskontrol kan pålægges en udbyder, der som følge af utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde en prisklemme. I den forbindelse er det nærliggende at sikre hjemmel for styrelsen til at sanktionere forekomsten af margin squeeze således at en udbyder med en stærk markedsposition ikke kan gøre dette risikofrit.

Telenor og Telia så derudover gerne, at der i lovudkastet var omtalt en proces samt sanktioneringsmuligheder i relation til den tidligere beskrevne konkurrencemarginmodel. Der må således ikke herske uklarhed om konsekvenserne for TDC når/hvis der konstateres en konkurrencemargin under et nærmere fastsat niveau.

§ 45 – Forudsigelighed i prisreguleringen ønskes

I den nuværende prisregulering kender man typisk kun prissætningen af de væsentligste engrosprodukter ét år frem – selvom priserne fastsættes af ITST og dermed kan fastsættes med en længere tidshorisont. Det er især et problem ved anvendelsen af LRAIC, hvor priserne én gang årligt, sidst i kalenderåret, fastsættes for det kommende kalenderår. Dette set-up har den klare svaghed, at TDC's konkurrenter meget sent i et budgetår får kendskab til helt afgørende engrosvilkår i det kommende kalenderår.

Det er uholdbart, idet selskaberne har behov for at kende de økonomiske rammer inden for den relevante planlægningshorisont. Engrosomkostningerne udgør en betydelig del af omkostningerne i et bredbåndsselskab. Budgetter og forretningsplaner er derfor ganske følsomme over for selv mindre ændringer i rammevilkårene. Det gør sig i særlig grad gældende for telebranchen, hvor priskonkurrencen er hård.

ITST bør derfor implementere en model, hvor ITST årligt fastsætter priser for de kommende tre år. Her bør priserne i år 1 og år 2 være endelige, mens priserne for år 3 er indikativ og vil kunne justeres efterfølgende, hvis nærmere beskrevne forudsætninger ændrer sig. Dvs. en slags ”rullende prisregulering”. Udbydere på markedet kender dermed niveauet de kommende år og ved samtidig, hvilke forudsætninger der i givet fald vil kunne give anledning til en senere justering.

§ 45, stk. 4 – ”Holdbar konkurrence”

Telenor og Telia har noteret, at det i denne bestemmelse fremhæves at en prismodel skal ”fremme effektivitet og sikre holdbar konkurrence”. Det er svært at være uenig i at der er tale om fornuftige principper at forfølge. Det fremstår imidlertid noget uklart, hvad der skal forstås ved ”holdbar konkurrence”. ITST bør præcisere dette begreb yderligere i lovbemærkningerne, idet der kan anlægges mange forskellige tolkninger af begrebet. Er der eksempelvis tale om holdbar konkurrence aktuelt på bredbåndsmarkedet? TDC har konsolideret selskabets position, som dominerende udbyder, og har ikke i nævneværdig grad tabt markedsandele siden liberaliseringen af kobberet for ca. 10 år siden. Dertil kommer at TDC er eneste selskab, der har en rentabel forretning på fastnettet. Engrospriserne stiger og detailpriserne falder. Er det holdbar konkurrence? En præcisering af begrebet vil sikre at ITST fremadrettet vil kunne føre bedre tilsyn med at målet nås.

§ 45, stk. 5 – Fordeling af omkostninger

Det er beskrevet i denne bestemmelse at der kan ske en fordeling af omkostningerne afhængig af om der er flere udbydere og/eller tjenester på den enkelte forbindelse. Det forekommer umiddelbart hensigtsmæssigt, men der udestår en række uklarheder.

Et eksempel på en sådan uklarhed er, hvorvidt en bredbåndsudbyder (der alene leverer bredbånd) på SMP-udbyderens fibernetværk, skal betale det samme for en fiberforbindelse som en udbyder der leverer flere tjenester, herunder TV, bredbånd, telefoni mv. Hvis det er tilfældet, så lukkes bredbåndsudbydere ude af konkurrencen, idet udbydere, der har mulighed for at levere de store pakke-løsninger vil være stillet betydeligt bedre i konkurrencen.

§ 46 – Funktionel adskillelse

I lovforslagets § 46 indføres en forpligtelse om funktionel adskillelse. Telenor og Telia støtter som udgangspunkt indførelsen af en sådan mulighed, såfremt de øvrige forpligtelser ikke viser sig effektive. Dog er det selskabernes klare opfattelse, at anvendelse og implementering af en sådan forpligtelse vil være en langsommelig proces som kan have potentielle alvorlige konsekvenser for konkurrencen. Der er derfor behov

for samtidig at anvende supplerede forpligtelser overfor SMP udbyderen indtil den funktionelle adskillelse er tilfredsstillende implementeret og fungerer efter hensigten.

§ 50 – Udbydere af kabel-tv

I lyset af at TV kan udbydes på flere forskellige medier, mangler lovforslaget umiddelbart en entydig definition af begrebet ”kabel-tv-net” og ”udbydere af kabel-tv” i relation til denne bestemmelse.

§ 57 - Samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter

Den nye bestemmelse om samhusning og fælles udnyttelse af faciliteter i § 57 findes meget bred og uklar. Bestemmelsen omfatter eksisterende og nye ”netelementer og tilhørende faciliteter”. I den forbindelse efterlyses en definition af begrebet ”netelementer”. ITST opfordres i den forbindelse til at indføre en begrænsning hvorefter det alene er de netelementer, der er inden for det fysiske net (OSI lag 1) der er omfattet af begrebet. Derimod bør elementer omfattet af OSI lag 2 og opefter ikke være omfattet af begrebet ”netelementer”. Samtidig ønsker Telenor og Telia ikke en forpligtelse til at dele brønde med andre selskaber, idet dette af operative hensyn ikke er hensigtsmæssigt.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at bestemmelsen ”*som udgangspunkt ville skulle angå de dele af elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, der ikke allerede er reguleret gennem masteloven*”. I den forbindelse efterlyses en forklaring af sprogbrugen ”som udgangspunkt”.

Det fremgår af bestemmelsen i § 57, stk. 3, nr. 2, at vej,- landzone-, bygnings- og fredningsmyndigheder – foruden at kunne stille krav til fælles udnyttelse af eksisterende netelementer og tilhørende faciliteter – også vil kunne stille krav om dimensioneringen og placeringen af nye netelementer og tilhørende faciliteter.

Det kan konstateres, at vej,- landzone-, bygnings- og fredningsmyndigheder med bestemmelsen reelt vil kunne overtage netplanlægningen i Danmark. Dette forhold findes ikke rimeligt, da disse myndigheder ikke besidder den viden der er nødvendig herfor. Samtidig vil dette indebære en potentiel risiko for, at en operatør ikke er garanteret det nødvendige afkast på en given investering.

Samtidig ses lovforslaget ikke at tage stilling til det tidsmæssige aspekt i hvorledes dialogen med de relevante myndigheder omkring dimensionering skal spille sammen med teleselskabernes aftalemæssige forpligtelser overfor de kunder, som er baggrunden for anmodningen om nyetablering eller ændring af eksisterende netelementer mv.

En langstrakt dialog med de relevante myndigheder omkring dimensionering kan således uden nærmere retningslinjer herfor, udgøre et betydeligt problem for den berørte operatør. Udnyttelse af hjemlen vedr. dimensioneringen af nye netelementer og tilhørende faciliteter bør derfor alene ske i overensstemmelse med nærmere lovfastsatte retningslinjer. Telenor og Telia skal i den forbindelse opfordre ITST til at præcisere lovbemærkningerne således at det sikres, at krav til overdimension bliver en spejling af mastelovens krav herom i § 8, hvorefter der skal eksistere konkrete anmodninger fra andre parter, såfremt krav om overdimensionering skal kunne finde sted. Dette kan samtidig - i forbindelse med konkrete anmodninger om fælles udnyttelse af eksisterende

netelementer - kobles med mulighed for de relevante myndigheder til at stille krav om udbygning af eksisterende netelementer og tilhørende faciliteter, såfremt denne udbygning modsvares af en omkostningsbestemt ekstrabetaling fra den operatør, som ønsker adgang til de eksisterende netelemeter.

Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne til stk. 3, at *”krav om samhusning eller fælles udnyttelse af netelementer eller tilhørende faciliteter vil være begrænset af, om en samhusning eller fælles udnyttelse vil være mulig i forhold til kapacitet samt eventuelle tekniske hindringer”*. Telia og Telenor finder det ikke rimeligt, at teleoperatørerne dermed skal indgå i dialog med de relevante myndigheder om hvad der vil være ”muligt” i forhold til de enkelte situationer. Selskaberne forudser, at dette vil forlænge sagsbehandlingstiderne betragteligt – tider som vi bl.a. kender det på masteområdet er urimeligt lange i forvejen.

Det kan konstateres, at pligtssubjektet i bestemmelsen er ”udbydere af elektroniske kommunikationsnet”. Telenor og Telia beder ITST tage stilling til i hvilket omfang bestemmelsen også omfatter udbydere af kabel-TV, idet disse har netelementer, som også vil være interessante i henseende til fællesudnyttelse. Derudover finder Telenor og Telia, at bestemmelsen også bør udvides til at omfatte forsyningsudbydere inden for bl.a. el og gas, idet fællesudnyttelse af bl.a. trækingskanaler, kabelkanaler og føringsveje (i bl.a. broer og underføringer og tracér i øvrigt) inden for disse områder også vil være relevante at fællesudnytte (derimod er fællesudnyttelse af brønde på gasområdet ikke interessant, grundet krav om sikkerhedsafstand). En sådan fælles udnyttelse har bl.a. været forsøgt på samgravningsområdet, men elselskaberne har ikke ønsket at deltage i dette arbejde. Telenor og Telia finder det således hverken proportionalt eller sagligt begrundet at undtage de relevante forsyningselskaber fra denne forpligtelse om fælles udnyttelse.

Der lægges i lovforslaget op til, at udgangspunktet for pris og aftalevilkår for fællesudnyttelsen vil være brancheaftaler, som kan erstattes af bekendtgørelse, såfremt en brancheaftale ikke indgås senest 2012. Telenor og Telia sætter i den forbindelse spørgsmålstegn ved, hvorvidt det er realistisk at tro, at en brancheaftale kan indgås. Særligt hvis kredsen af parter skal udvides til også at omfatte forsyningselskaber, forudses der vanskeligheder med at opnå enighed om en sådan brancheaftale, jf. at det ikke har været muligt i TI-regi at indgå en samgravningsaftale som også dækker en større kreds end medlemmerne af TI. Telenor og Telia skal derfor opfordre til, at de pris- og aftalemæssige aspekter i øvrigt afklares af ministeren.

Afslutningsvis skal Telenor og Telia henvise til Højhastighedskomiteens rapport fra januar 2010 med anbefaling i hoveddelens afsnit 3.7 og Del II afsnit 7 om graveadgang i landområder. Henset til rammedirektivets artikel 12, stk. 3 og betragtning 43 i ændringsdirektivet (2009/140/EU) skal selskaberne anmode om snarlig stillingtagen fra det vedkommende ressortministerium til anbefalingen.

§ 58 - Deling af ledningsnet i bygninger

Bestemmelsen omfatter fælles udnyttelse af ledningsnet i bygningerne. Fælles udnyttelse kan dog alene ske, hvis dette vil være berettiget ud fra hensyn til miljø, folkesundhed den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn, og når det ikke vil være rentabelt

eller praktisk gennemførligt at anlægge et nyt funktionelt tilsvarende ledningsnet.

Det kan konstateres, at pligtsubjektet i bestemmelsen er "ejere eller indehavere af råderetten til ledningsnet i bygninger". Telenor og Telia beder ITST tage stilling til i hvilket omfang bestemmelsen også omfatter udbydere af kabel-TV, idet disse har ledningsnet, som også vil være interessante at fælles udnytte. Herunder efterlyser Telenor og Telia en stillingtagen til hvorvidt elselskaberne er omfattet af bestemmelsen.

Telenor og Telia støtter principielt sikringen af en videre adgang til deling af ledningsnet i bygninger, idet dette vil forbedre konkurrencemulighederne på bredbåndsmarkedet. I den forbindelse henvises bl.a. til Højhastighedskomiteens anbefalinger om tomrør i nybyggerier og ved byggemodning, jf. Del II, afsnit 7.6.4. Anbefalinger som Telenor og Telia støtter.

ITST pointerede imidlertid på spørgemødet den 16. august 2010, at § 58 alene forventes anvendt i yderst begrænset omfang, hvilket findes beklageligt.

Endelig skal Telenor og Telia, i lyset af den evt. begrænsede anvendelse af bestemmelsen, opfordre ministeren til selv at udnytte hjemlen til at fastsætte nærmere vilkår for fællesudnyttelsen. Dette vil især også være hensigtsmæssigt, såfremt definitionen af "ejere eller indehavere af råderetten" omfatter en bredere kreds end de selskaber, som i dag er tilsluttet Telekommunikationsindustrien.

§ 59 - Indsamling af oplysninger

Omfanget af denne bestemmelse kan potentielt vise sig meget omfattende og vidtgående. Som bestemmelsen er formuleret, kan operatørerne således risikere at skulle indberette oplysninger om alle eksisterende netelementer herunder sikre, at disse oplysninger er offentligt tilgængelige. En så vidtgående bestemmelse ses ikke at modsvare behovet i §§ 57 og 58, jf. bl.a. den forventede begrænsede anvendelse af § 58.

Telenor og Telia skal derfor opfordre til, at det præciseres i bemærkningerne, at der i forbindelse med udmøntningen af hjemlen tages hensyn til det reelle behov for disse oplysninger opvejet overfor de administrative omkostninger, som det vil kræve for ejerne af de omfattede netelementer, ledningsnet mv. Særligt i relation til § 57 ønsker Telenor og Telia det præciseret, at bestemmelsen i givet fald alene gælder i forhold til netelementer omfattet af OSI modellens lag 1 (jf. bemærkningerne til § 57).

§ 60 - Stedbestemmelse

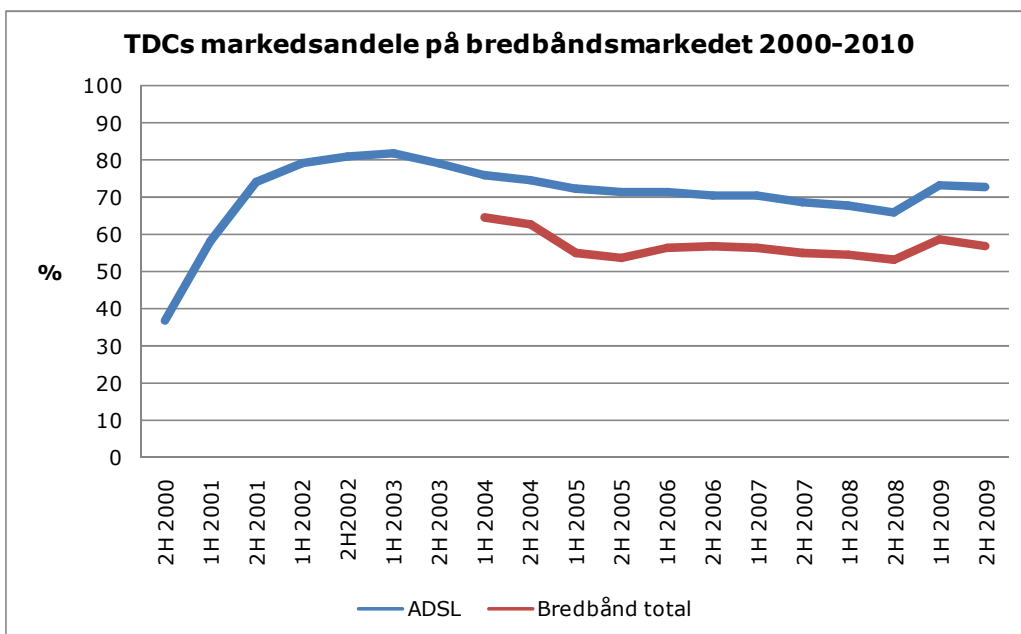
Bestemmelsen indeholder en hjemmel til at stille krav om at stille stedbestemelsesoplysninger til rådighed. Det fremgår af lovbemærkningerne, at bestemmelsen er skærpet. Telenor og Telia vil i den forbindelse sætte stor pris på styrelsens stillingtagen til, hvilke krav man forventer at stille til nomadiske VoIP tjenester. Forestiller man sig yderligere oplysninger, og i givet fald hvilke? Telia har noteret sig, at "net-uafhængige" udbydere af IP-telefoni (velsagtens Skype eller tilsvarende udbydere?) på sigt tænkes omfattet af forpligtelsen, når den nødvendige standardisering er tilvejebragt. Det vil tilsvarende - i mangel af standardisering - være

forbundet med ikke ubetydeligt udviklingsarbejde at levere stedbestemmelsesoplysninger. Telenor og Telia finder det i givet fald nødvendigt at myndighederne anerkender, at en løsning findes mellem berørte parter og interessenter og at der afsættes tilstrækkelig tid til sådan udvikling. Samtidig efterlyses en præcisering af i hvilket format stedbestemmelsesinformationen skal leveres i samt en præcisering af hvorvidt pligten i § 60 stk. 2 medfører yderligere krav til de stedbestemmelsesinformationer, som allerede leveres i dag.

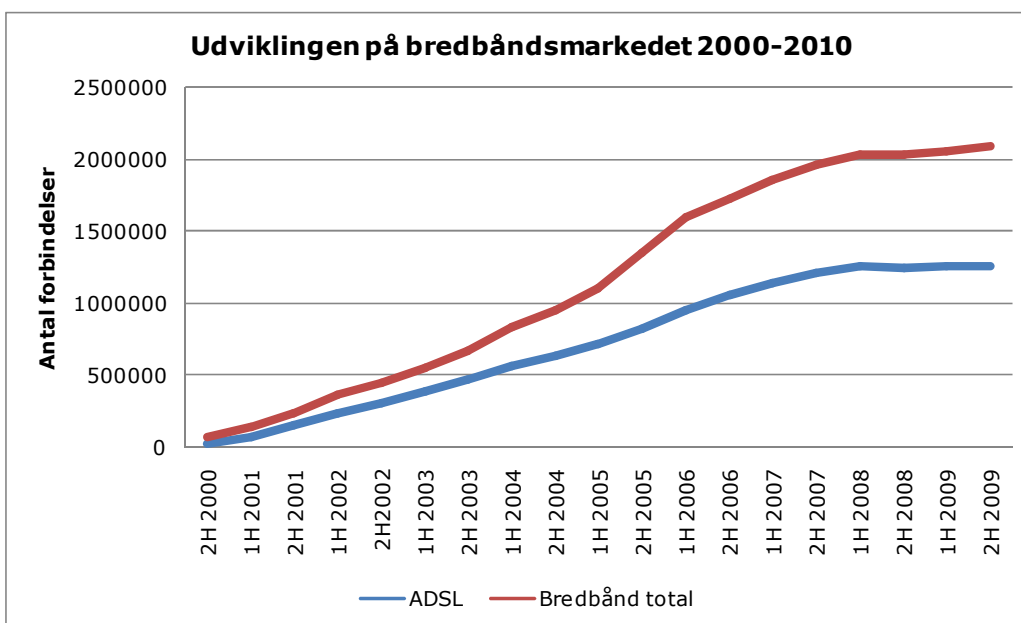
Bilag 1:

Udviklingen på det danske bredbåndsmarked 2000-2010

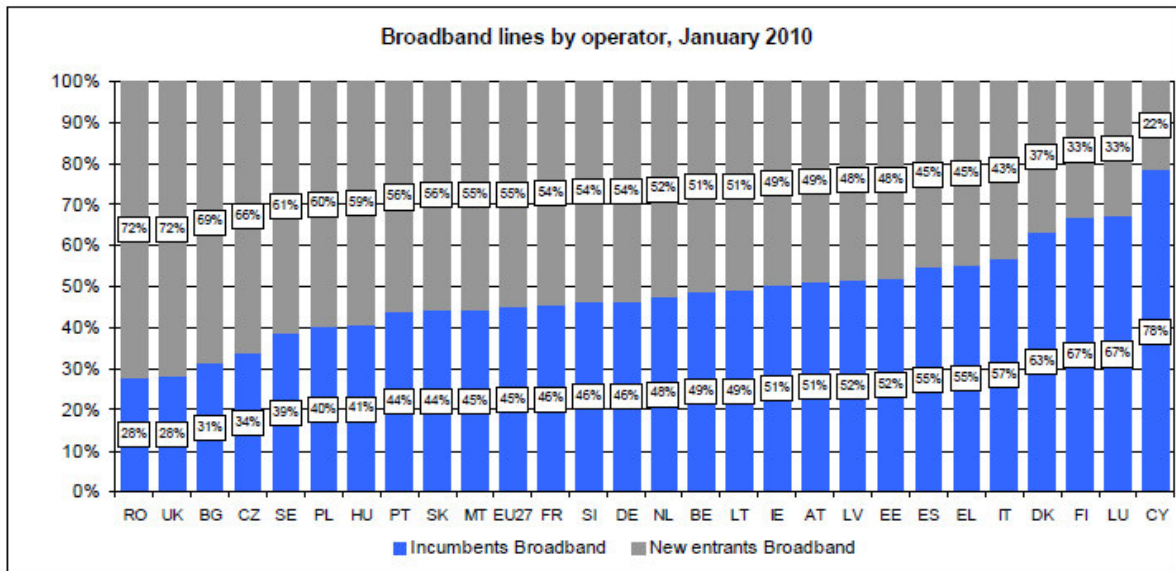
Nedenstående figurer viser udviklingen i TDCs markedsandel på bredbåndsmarkedet og den vækst, der har været på markedet siden 2000. TDC har i hele perioden haft en meget dominerende position på markedet – og har endda styrket denne position igennem det seneste år med en række opkøb. Den tredje figur viser, at Danmark er et af de EU-lande, hvor det tidligere monopol har den største dominans på bredbåndsmarkedet.

Kilde: IT- og Telestyrelsens telestatistik (<http://www.itst.dk/statistik/Telestatistik/halvarsstatistik>).

Kilde: IT- og Telestyrelsens telestatistik (<http://www.itst.dk/statistik/Telestatistik/halvarsstatistik>).

Kilde: EU-Kommissionens 15. implementeringsrapport
 (http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/doc/implementation_enforcement/annualreports/15threport/15report_part2.pdf).

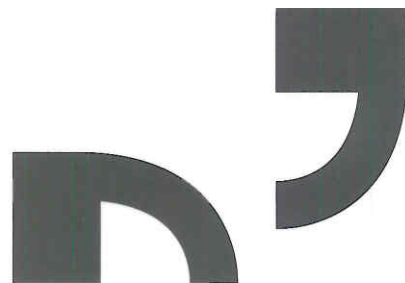
Høringssvar nr. 16

Dansk Journalistforbund

31 aug 10

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
2100 København Ø
Att.: Mette Lauridsen

Høringsvar fra Dansk Journalistforbund (DJ) vedr. udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

DJ har den grundholdning, at der skal være lige adgang for alle til at publicere på internettet, og at dette er et væsentligt aspekt i forhold til informationsfriheden herhjemme og globalt.

Det betyder, at mangfoldigheden på internettet ikke skal indskrænkes, og at det ikke skal være muligt at begrænse adgangen til publicering på internettet i forbindelse med omlægninger af strukturen for internettet eller ved andre forandringer i forhold til den lige adgang til at ytre sig eller opsøge information.

I lovudkastet nævnes den såkaldte netneutralitet, der netop skal regulere den ens adgang til at publicere på nettet kun et enkelt sted (§ 4, stykke 7).

IT- og Telestyrelsen kan fastsætte regler med henblik på at pålægge erhvervs-mæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller – tjenester at sikre slutbrugere adgang til information, videreformidling af information samt mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg.

Det er efter DJs mening ikke tilstrækkeligt, at der *kan* fastsættes regler, der sikrer borgerne (slutbrugerne) en fri adgang til information. Det må være et krav til alle telekommunikationsudbydere, at der ikke kan pålægges begrænsninger for borgere, der enten søger information på internettet eller selv producerer information, der publiceres på internettet.

Det er DJs holdning, at distributører af information på internettet ikke med en ny lov, må få magt over eller hjemmel til at fastsætte, hvilke afsendere eller typer af information, der skal have forrang frem for andre. Det må aldrig blive en kommerciel interessents opgave at skulle vælge, hvilke afsendere af information, der når visse modtagere før, hverken inden for eller udenfor landets grænser.

Netneutraliteten skal efter DJs mening bevares i uberørt form. I det hele taget er en ophævelse af dette princip et demokratisk skred og i modstrid mod hele den decentrale struktur på internettet. På internettet skal alle brugere have lige mulighed for at få adgang til al information, og denne transport af information til borgerne skal ikke differentieres på markedsvilkår.

Dansk Journalistforbund
medier & kommunikation

The Danish Union of Journalists

Gammel Strand 46
1202 København K
Danmark

+45 3342 8000
dj@journalistforbundet.dk
journalistforbundet.dk

Hvis der indskrænkes i adgangen til internettet, mistes ligheden i adgangen til at udtrykke sig på nettet, hvilket er den måske største demokratiske landvinding de digitale medier har ført med sig. Det at alle, uanset økonomisk formåen, i princippet har adgang til komme til orde i et offentligt rum eller at opsøge alverdens information, bør for alt i verden fastholdes som et demokratisk princip på internettet, og bør i øvrigt smitte af i andre af samfundets strukturer.

Venlig hilsen

Mogens Blicher Bjerregård

Formand for
Dansk Journalistforbund

Høringssvar nr. 17

Dansk Energi

Kim Svendsen

Fra: Helle Bøjen Larsen på vegne af I-MAR - enhedspostkasse
Sendt: 31. august 2010 12:47
Til: I-MAR - Jurateam; Jette Plenge Jakobsen; Charlotte Stausholm; Jesper Fejerskov; Tore Christensen; Jacob Voetmann
Emne: VS: Dansk Energi's bemærkninger til udkast til ny telelov
Prioritet: Høj
Vedhæftede filer: DE anbefalinger til fremme af fiberbaseret højhastighetsnet 30-08-10.pdf

Fra: Christian Berg [mailto:CHB@danskenergi.dk]
Sendt: 31. august 2010 12:17
Til: I-MAR - enhedspostkasse
Cc: Thomas Woldiderich; Morten Baadsgaard
Emne: Dansk Energi's bemærkninger til udkast til ny telelov
Prioritet: Høj

IT- og Telestyrelsen
Att.: Markedskontoret

Dansk Energis bemærkninger til udkast til ny telelov

Videnskabsministeriet har d. 2. juli 2010 sendt et udkast til ny telelov i høring, med svarfrist d. 30. august 2010. Dansk Energi skal beklage at bemærkningerne fremsendes med én dags forsinkelse.

Videnskabsministeriet har i høringsbrevet anført, at formålet med lovforslaget er, at implementere EU's Teledirektivpakke 2009, at forbedre og forenkle den gældende telelov, og, at fremtidssikre loven. Det anføres, at de fleste af bestemmelserne i det foreliggende lovforslag er indholdsmæssigt direktivbestemte.

Videnskabsministeriet har desuden anført i høringsbrevet, at den nye lov bygger i lighed med den gældende lov på teleforliget.

Teleforliget fra 1999 indeholder et langsigtet mål om, at der skal være

... sund konkurrence på hele telemarkedet og ægte valgfrihed for alle forbrugere.

Teleforliget indeholder følgende forudsætninger for målet:

1. *At der ikke på nogen del af markedet er tale om, at én udbyder har kontrollen over en afgørende flaske-hals-ressource, og dermed har mulighed for at hindre konkurrence.*
2. *At ingen dele af markedet er præget af de facto monopol- eller duopol-tendenser.*
3. *At der er en sund og effektiv konkurrence på alle dele af markedet og overfor alle brugergrupper*
4. *At der til stadighed er så lave og så få adgangsbarrierer som muligt for nye aktører, der ønsker at etablere sig på det danske telemarked*

Det langsigtede mål synes at være nået inden for mobiltelefoni og mobilt bredbånd. Flere infrastrukturudbydere, og endnu flere tjenesteudbydere, konkurrerer i dag om de samme kunder, på lige vilkår – overalt i landet.

Modsat er den infrastrukturbaserede konkurrence på kabelbaseret bredbånd og tv fortsat meget svag i Danmark – faktisk én af de svageste i hele OECD. Den tidligere monopoludbyder, nu TDC, ejer både fastnettet og store dele af kabel-tv nettet – de to primære bredbåndsinfrastrukturer. På disse net indtager TDC en dominerende stilling på såvel bredbånd som tv. Konkurrencen på kabelbaseret bredbånd og tv er blevet yderligere svækket efter TDC's opkøb af en række kommunalt ejede fællesantenneanlæg rundt om i landet, og senest, opkøbet af Dong Energys fibernet i København og Nordsjælland.

De alvorlige konkurrenceproblemer på kabelbaseret bredbånd og tv i Danmark er adresseret i IT- og Telestyrelsens seneste markedsundersøgelse af engrosmarkedet for bredbåndstilslutninger (marked 5) samt foreliggende udkast til delafgørelse over for TDC vedrørende fiber på engrosmarkedet for bredbåndstilslutninger.

Med energiselskabernes udrulning af fibernet skabes der mange steder i landet nu et reelt alternativ til TDC's infrastrukturer. Det fremmer konkurrencen på bredbånd og tv – i form af ægte valgfrihed, øget produkt- og tjenesteinnovation, højere hastigheder og lavere priser – til glæde for forbrugerne, erhvervslivet og samfundet.

Infrastrukturbaseret konkurrence har siden teleliberaliseringen i 1997 været et langsigtet mål for telereguleringen. Men for kabelbaseret bredbånd og tv er målsætningen først nu ved at blive realiseret – i takt med energiselskabernes udrulning af fibernet.

Den svage konkurrence på kabelbaseret bredbånd og tv har dog ikke kun "rodfæste" i telelovgivningen, herunder teleloven.

Energiselskaberne møder på deres vej flere adgangsbarrierer som har rodfæste i anden lovgivning end på teleområdet – herunder planloven, vejlovgivningen, skattelovgivningen samt markedsføringsloven. Dansk Energi har overfor IT- og Telestyrelsen for nyligt præsenteret 15 forslag til forbedring af rammevilkår for udrulning af fiberbaseret højhastighedsnet i Danmark. Flere af disse forslag har rodfæste i anden lovgivning end på teleområdet. De 15 forslag er vedlagt som bilag.

Dansk Energi har med afsæt overstående bemærkninger følgende konkrete bemærkninger til lovforslaget:

Lovforslaget § 13, stk. 4 om fleksibel anvendelse af forsyningspligtreguleringen

Dansk Energi er positivt indstillet på lovforslaget om fleksibel anvendelse af forsyningspligtreguleringen, så det bliver muligt løbende at kunne begrænse kravene til forsyningspligtens omfang, i takt med at teknologien og markedet udvikler sig.

Dansk Energi har for nyligt stillet forslag om en snarlig ophævelse af TDC's forsyningspligt på fastnet telefoni. Den markedsbaserede udvikling sikrer i dag basal telefoni til alle – baseret på en høj mobildækning, et landsdækkende WiMAX net, samt konkurrence mellem forskellige udbydere af kabelbaseret telefoni (kobber/fibernet). Bestemmelsen i lovforslaget kan hermed bane vejen for en snarlig ophævelse af TDC's forsyningspligt på fastnet telefoni som vil fremme en markedsbaseret

udvikling på teleområdet og skabe mere lige konkurrence på kabelbaseret bredbånd og tv.

Lovforslagets § 45 – Forpligtelse om priskontrol

Dansk Energi kan tilslutte sig formålet med ændringen i lovforslagets § 45 om priskontrol, som giver styrelsen mulighed for at anvende nye eller kombinerede priskontrolmetoder. Dansk Energi har noteret, at den foreslåede bestemmelse følger af reglerne i adgangsdirektivets artikel 13.

Dansk Energi antager, at IT- og Telestyrelsen vil anvende den større handlefrihed på anvendelse af priskontrolmetoder til at stimulere det økonomiske råderum til langsigtede investeringer i ny teleinfrastruktur. Det findes helt nødvendigt – af hensyn til at sikre en sund konkurrence på hele telemarkedet og ægte valgfrihed for alle forbrugere.

Lovforslagets § 46 – Forpligtelse om funktionel adskillelse

Dansk Energi har med stor interesse noteret, at der i den kommende, nye telelov lægges op til en udvidelse af de forpligtelser, som IT- og Telestyrelsen kan pålægge udbydere med stærk markedsposition (SMP).

Med den nye § 40, stk. 2, er der således nu muligt, under visse forudsætninger, at bruge funktionel adskillelse til at fremme konkurrencen på markedet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Funktionel adskillelse bevirker, at en SMP-udbyder adskiller sin infrastrukturel forretningsmæssigt og økonomisk fra tjenstedelen.

Siden begyndelsen på liberaliseringen af telemarkedet i 1990'erne og på trods af, at energiselskaberne siden 2005 har udrullet fibernet i Danmark, er der fortsat ingen udsigter til et reelt alternativ til TDC's landsdækkende net på den faste bredbåndsinfrastruktur, kobbernettet. TDC's position er på Sjælland seneste blevet bestyrket ved opkøbet af DONG Energy's fibernet.

Dette synspunkt er bl.a. blevet fremført af teleanalytiker Poul Ernst Jessen fra Danske Markets på "Tele 2010"-konferencen i marts 2010. Her konkluderer Poul Ernst Jessen, at TDC er unik i Europa, da ingen andre operatører har en så stærk markedsposition på hjemmemarkedet som tilfældet er med TDC.

I juni 2007 gennemførte IT- og Telestyrelsen et større "Strategisk eftersyn af telereguleringen", hvor én af konklusionerne blandt andet var:

"Et eventuelt krav om funktionel separation af en udbyder med stærk markedsposition kan være et effektivt middel til at løse konkurrenceproblemer på bredbåndsområdet og sikre lige adgang til anvendelse af teleinfrastrukturen."

"I forbindelse med revisionen af EU-teledirektiverne bør der derfor fra dansk side gås aktivt ind i drøftelserne om mulige fordele og ulemper ved, at funktionel separation eventuelt inkluderes i den samling af mulige forpligtelser, som på baggrund af en konkret vurdering af konkurrencesituationen og ud fra en proportionalitetsbetragtning kan pålægges udbydere med en stærk markedsposition"

På trods af, at funktionel adskillelse kan være administrativt byrdefuldt at pålægge en SMP-udbyder, så er der gode erfaringer at drage fra udlandet, hvor funktionel adskillelse allerede er

taget i brug.

I Storbritannien har den britiske regulator Ofcom i samarbejde med BT (British Telecom) gennemført en funktionel adskillelse af BT. Rent praktisk har BT oprettet en selvstændig enhed (Openreach) som opererer adskilt fra det øvrige BT og alene varetager infrastrukturen af BT's virksomhed.

BT valgte af frivillighedens vej at gennemføre en funktionel adskillelse i 2005, hvilket medførte et direkte fald i BT's markedsandele, mens det overordnede marked og konkurrencen blev markant stimuleret.

I Sverige, har TeliaSonera – som i det britiske tilfælde – frivilligt foretaget funktionel adskillelse i form af oprettelse af en selvstændig enhed for infrastruktur, kaldet Skanova Access, som er adskilt fra det øvrige TeliaSonera.

I modsætning til den danske telelov, fik den svenske teleregulator – PTS – allerede i midten af 2008 indføjet bestemmelser og bemyndigelse til at foretage funktionel adskillelse i Sverige. Beføjelsen fra PTS er dog endnu ikke anvendt, da den funktionelle adskillelse i TeliaSonera skete i januar 2008.

Dansk Energi vil, på baggrund af indførelse af muligheden for funktionel adskillelse i den nye telelov, eksperter vurdering af konkurrencesituationen i Danmark og erfaringerne fra udlandet, opfordre til, at der iværksættes en uvildig undersøgelse af de positive konsekvenser for konkurrencen på det danske telemarked ved funktionel adskillelse af TDC i Danmark.

Det bemærkes i den forbindelse, at § 46, stk. 1 henviser til et forkert stykke i § 40. Der skal således henvises til "§ 40, stk. 2, nr. 6" og ikke "§ 40, stk. 1, nr. 6".

Lovforslagets § 57 om fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet

Dansk Energi har svært ved at gennemskue den reelle betydning af lovforslagets § 57. Af den grund bedes IT- og Telestyrelsen enten præcisere bemærkningerne til paragraffen, dvs. gøre det klart, at der ikke er tale om regulering som kan bruges af regulator til at omgå reglerne om SMP-forpligtelser, og pålægge mindre udbydere tilsvarende forpligtelser om fx at stille tomrør til rådighed for andre, herunder SMP'en. IT- og Telestyrelsen bør opliste eksempler, hvor man kan tænke paragraffen anvendt.

Såfremt IT- og Telestyrelsen ikke præciserer hensigten med lovforslagets § 57, herunder oplister eksempler på brug af paragraffen, så anmoder Dansk Energi IT- og Telestyrelsen om, at indhente en udtalelse fra EU-Kommissionen, således at der ikke hersker en regulatorisk usikkerhed omkring rækkevidden af den pågældende paragraf.

Mvh

Dansk Energi
Christian Berg

Med venlig hilsen / Best regards

Christian Berg

Chefkonsulent, cand.merc.jur.
+45 35 300 411 | +45 22 750 411
Mail: chb@danskenergi.dk
Skype: christian.berg.skype

Dansk Energi
Rosenørns Allé 9
1970 Frederiksberg C
+45 35 300 400
www.danskenergi.dk

*15 forslag til forbedring af
rammevilkår for udrulning af
fiberbaseret højhastighedsnet
i Danmark*

Dansk Energi - august 2010
Version 2.0

De 15 forslag

1. Stimulér det økonomiske grundlag for langsigtede investeringer i ny højhastighedsinfrastruktur
2. Fjern tilslutningspligt til antenneforeninger
3. Regler om skattebegünstiget bredbånd bør ændres, så der sikres lige konkurrencevilkår
4. Skab større gennemsigtighed på bredbånd - det fremmer højere hastigheder og konkurrencen
5. Regeringen bør arbejde for en ophævelse af forsyningspligt på fastnet-telefoni, det skaber mere lige konkurrence på bredbånd og tv
6. Telestatistikken bør ændres, så den ikke giver TDC urimelige konkurrencefortrin
7. Statens indkøb af medarbejderbredbånd bør i højere grad tage sigte på at fremme højhastighed og konkurrence
8. Stimuler offentlig efterspørgsel på højhastighedstjenester

De 15 forslag

9. Vejledning om god bredbåndsskik i kommunerne
10. Regeringens bredbåndsstrategi bør inspireres af EU-Kommissionens digitale dagsorden
11. Vejledning for offentlig involvering i opbygning af højhastighedsnet i underforsynede områder (markedssvigt)
12. Dækningskrav på bredbånd i udkantsområder skal bygge på teknologi-neutralitet, så private investeringer i kabelbaseret højhastighedsinfrastruktur ikke fortrænges
13. Bedre graveadgang i landdistrikter
14. Større valgfrihed, lige konkurrencevilkår, på must-carry tv (DR, TV2)
15. Nedsæt en tværministeriel taskforce til fremme af højhastighed i alle sektorer

Forslag 1: Stimulér det økonomiske grundlag for langsigtede investeringer i ny højhastighedsinfrastruktur

Den infrastrukturbaserede konkurrence på bredbånd via kabler er meget svag i Danmark.

Den tidligere monopoludbyder, nu TDC, ejer fastnettet og store dele af kabel-tv nettet – de to primære bredbåndsinfrastrukturer. På disse net indtager TDC en dominerende stilling på bredbånd og tv.

Med energiselskabernes fibernet skabes der et reelt alternativ til TDC's infrastrukturer. Det fremmer konkurrencen på bredbånd og tv – i form af ægte valgfrihed, øget innovation, højere hastigheder og lavere priser – til glæde for forbrugerne, erhvervslivet og samfundet.

Infrastrukturbaseret konkurrence har siden teleliberaliseringen i 1997 været et langsigtet mål for telereguleringen. Målsætningen er først nu ved at blive realiseret – i takt med energiselskabernes udrulning af fibernet.

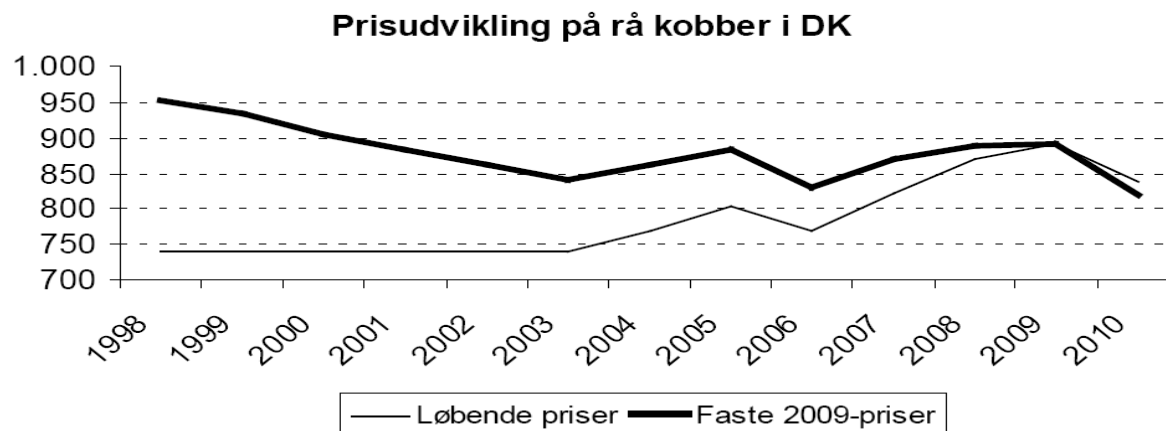
Energiselskabernes investeringer i fibernet er langsigtede.

Det kræver stabile og forudsigelige rammevilkår. Det kræver også, at prisen for leje af TDC's kobbernet holdes på et niveau, der sikrer et økonomisk grundlag for investeringer i alternativ infrastruktur. IT- og Telestyrelsen har i det strategiske eftersyn af telereguleringen fra 2007 anført:

...Den infrastrukturbaserede konkurrence fremmes ikke ved lave priser for adgang til det eksisterende net. For at fremme infrastrukturbaseret konkurrence er det derimod afgørende, at der er økonomiske incitamentter til at investere i infrastruktur...

Forslag 1 (forts.)

Siden energiselskaberne påbegyndte udrulning af fibernet i 2005 har prisen på leje af TDC's kobbernet været faldende (faste priser). Det skyldes bl.a. ændringer i LRAIC-modellens forudsætninger - senest pr. 1. januar 2010 - som har medført en nedjustering på yderligere 6 procent.

Kilde: IT- og Telestyrelsen.

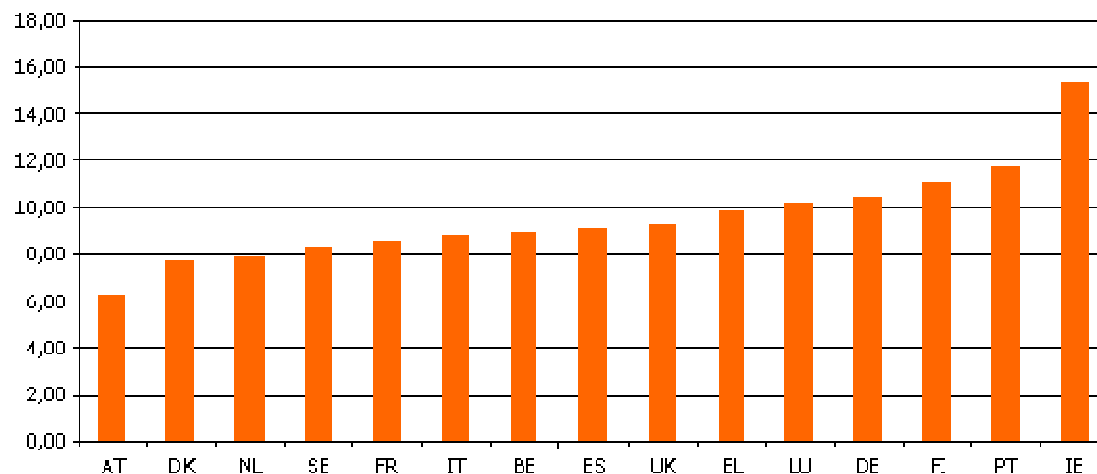
Den løbende nedjustering af prisen på leje af TDC's kobbernet har påvirket energiselskabernes investeringer i fibernetinfrastruktur negativt.

Udgangspunktet for energiselskabernes investeringer i fibernet har flyttet sig betydeligt siden 2005.

Prisudviklingen på kobberet går imod Konkurrencestyrelsens anbefalinger i 2005 om at fastholde et økonomisk råderum til stimulering af infrastruktur-baseret konkurrence. Konkurrencestyrelsen konkluderede, at energiselskabernes realisering af fiberplaner vil tilføre markedet en betydelig konkurrence på bredbånd og tv, under forudsætning af, at det økonomiske råderum for langsigtede investeringer i fibernet ikke ville blive svækket.

Forslag 1 (forts.)

Prisen for leje af rå kobber i Danmark, er blandt de laveste i EU. Det på trods af, at den infrastrukturbaserede konkurrence på bredbånd halter. Flere investeringer i alternativ infrastruktur til TDC's kobbernet kan være med til at løse problemet. Men det kræver, at der er et økonomisk grundlag for langsigtede investeringer.

*Prisen for leje af rå kobber, euro pr. mdr., EU15, okt-09
Priser er korrigeret for landeforskelle på købekraft (OECD indeks 2009)*

Kilder:

- EU 15th Progress Report on the Single European Electronic Communications Market 2009: <http://www.oecd.org/dataoecd/61/54/18598754.pdf>
- OECD Comparative Price Levels 2009: <http://www.oecd.org/dataoecd/61/54/18598754.pdf>

Forslag: Telereguleringen bør i højere grad sikre et økonomisk grundlag for langsigtede investeringer i ny infrastruktur. Dette skal fremme reel konkurrence, og bidrage væsentligt til realisering af regeringens mål om mindst 100 megabit bredbånd til alle i 2020.

I tilfælde af, at lejeprisen for brug af det eksisterende net giver TDC en overnormal indtjening, foreslås, at overføre overskuddet til en højhastighedsfond til stimulering af offentlig anvendelse af højhastighedstjenester såsom videobaseret borgerservice, digital ældrepleje og telemedicin m.v. (se også forslag 8)

Forslag 2: Fjern tilslutningspligt til antenneforeninger

Mange husstande er fortsat pålagt tilslutningspligt til antenneforeninger – via kommunale lokalplaner, tinglyste villaservitutter og vedtægter i grundejerforeninger. Tilslutningspligten omfatter tvungen betaling af antennebidrag til drift og vedligehold af antenneanlæg – uanset om man aftager tv-pakker eller ej. I nogle tilfælde inkluderes en tv-pakke i antennebidraget (aftagepligt på tv) – i strid med reglerne.

Tilslutningspligten skaber ulige konkurrencevilkår på tv- og bredbåndsmarkedet, og udgør et effektivt beskyttelsesværn for leverandører af tv og bredbånd til antenneforeninger – primært YouSee og Stofa. Konkurrencebarrieren er til stor skade for nye markedsaktører, herunder energiselskaber med fibernet.

Den ulige konkurrence afholder i vidt omfang energiselskaberne fra at udrulle fibernet i lokalområder, hvor husstande er pålagt tilslutningspligt til en antenneforening.

Dansk Energi har siden 2007 talt for en ophævelse af tvangstilslutning til antenneforeninger. EU-kommissionen har de seneste to år påpeget problemet.

Forslag: Regeringen bør sikre en hurtig implementering af beslutningen i mediepolitisk aftale 2011-2014 om ophævelse af tilslutningspligt til antenneforeninger. En eventuel overgangsordning bør kun omfatte antenneforeninger med væsentlig gældsætning og bør kun gælde for en kort periode. Samtidig bør det sikres, at antenneforeninger ikke kan pålægge husstande en aftagepligt på tv-pakker.

Forslag 3: Regler om skattebegunstiget bredbånd bør ændres, så der sikres lige konkurrencevilkår

Skattebegunstiget bredbånd i form af arbejdsgiverbetalt internet og bruttolønsfinansieret bredbånd er i de fleste tilfælde baseret på ADSL.

De fleste virksomheder har traditionelt foretrukket én leverandør til at forsyne alle medarbejdere med et standardprodukt. ADSL når ud til næsten alle husstande i Danmark og har været den foretrukne løsning.

Staten har brugt mere end 1,7 mia. kr. på skattebegunstiget bredbånd (kilde: Skatteministeriet), og hovedparten er anvendt på ADSL-forbindelser.

Denne statsstøtte har begunstiget ADSL-udbydere, særligt TDC, som har over 80 % af markedet for skattebegunstiget bredbånd, og har således medvirket til at cementere TDC's position som markedsledende på bredbånd i Danmark.

Dette sker på bekostning af nye udbydere og teknologier, som vil kunne fremme konkurrencen.

Forslag: *Det bør sikres, at reglerne om skattebegunstiget bredbånd ikke favoriserer en bestemt teknologi eller leverandør. Der skal i skattereglerne stilles krav om, at den enkelte medarbejder selv skal kunne vælge teknologi og leverandør – baseret på egne behov og forudsætninger (hastighed, kvalitet, tilkøb af tv mv.).*

Forslag 4: Skab større gennemsigtighed på bredbånd - det fremmer højere hastigheder og konkurrencen

Forbrugerne har svært ved at gennemskue markedsføringen af bredbånds-hastigheder.

Bredbåndsudbydere fokuserer på markedsførte (teoretiske) hastigheder i annoncering på internet, tv og i aviser. Begrænsninger på hastigheder skrives i bedste fald med småt – i et svært tilgængeligt sprog.

Forbrugerne har i en købsituation krav på at kunne sammenligne kvaliteten i de forskellige bredbåndstilbud. Kvaliteten siger også noget om den reelle pris. Hvor mange megabit får man egentlig for pengene?

Er der tale om en teoretisk eller effektiv hastighed? Er der tale om delt kapacitet, hvor hastigheden afhænger af antal samtidige brugere i nabolaget? Og sker der noget med hastigheden, hvis man samtidigt ser bredbånds-tv på fladskærmen?

Forbrugerombudsmanden har en stærk hjemmel i markedsføringsloven til at sanktionere vildledende skiltning af priser – og den bruges flittigt. Men når det kommer til vildledende skiltning af hastigheder har Forbrugerombudsmanden ingen sanktionsmuligheder.

Her gælder blot Forbrugerombudsmandens retningslinjer for god markedsføringsskik på teleområdet, men retningslinjerne har i praksis vist sig at være virkningsløse.

Forslag: *Udbydere skal i deres annoncering forpligtes til at give klar og synlig information om de reelle hastigheder på bredbånd. En varedeklaration på bredbånd kan sikre forbrugerne bedre mulighed for at sammenligne bredbåndstilbud.*

Forslag 5: Regeringen bør arbejde for en ophævelse af TDC's forsyningspligt på fastnet-telefoni, det skaber mere lige konkurrence på bredbånd og tv

Liberaliseringen af telesektoren i slutningen af 1990'erne blev ledsaget af regler for forsyningspligt, der skulle fungere som et sikkerhedsnet i de tilfælde, hvor markedet ikke af egen drift udbyder basistjenester, herunder telefoni. TDC er pålagt forsyningspligt på telefoni (PSTN) i medfør af EU's forsyningspligtdirektiv.

Dansk Energi mener, at forsyningspligten på telefoni har udspillet sin rolle.

Mobildækningen er i dag så høj, at stort set hele Danmark er dækket ind. Desuden vil ELRO om kort tid dække hele landet med WiMax, hvor telefoni også tilbydes. Endelig findes der en række lokale/regionale aktører, herunder energiselskaber, som også tilbyder telefoni. Disse løsninger kan fuldt ud matche traditionel fastnet-telefoni – på dækning, pris og kvalitet.

TDC's forsyningspligt på telefoni skaber "ubalance" i telemarkedet, hvor en række aktører konkurrer om de samme kunder. Forsyningspligten betyder, at TDC i næsten alle tilfælde forestår tilslutning af nyopførte boliger mv. til fastnet. Det giver TDC en unik mulighed for et efterfølgende salg af bredbånd og tv via fastnet, hvilket i høj grad udnyttes. Bredbånd og tv indgår imidlertid ikke i TDC's forsyningspligt.

EU-kommissionen har iværksat en høring om fremtidens forsyningspligt i den digitale tidsalder. Det skal vurderes, om de nuværende regler og definitioner angående forsyningspligt bør tilpasses den digitale tidsalder. EU overvejer indførelse af national fleksibilitet i medlemslandene, så det bliver op til de enkelte lande selv at vurdere behovet for forsyningspligt – under hensyntagen til telemarkedets udviklingsstade, bredbåndsnettets udbredelse mv.

Forslag: Regeringen bør arbejde for en snarlig ophævelse af TDC's forsyningspligt på fastnet telefoni. Den markedsbaserede udvikling sikrer i dag telefoni til alle – baseret på høj mobildækning, et landsdækkende WiMax net, samt konkurrence mellem forskellige udbydere af kabelbaseret telefoni (kobber/fibernet). Ophævelse af TDC's forsyningspligt på fastnet-telefoni vil fremme en markedsbaseret udvikling og skabe mere lige konkurrence på bredbånd og tv.

Forslag 6: Telestatistikken bør ændres, så den ikke giver TDC et urimeligt konkurrencefortrin

IT- og Telestyrelsens telestatistik indeholder tal for de lokale/regionale energiselskaber med fibernet (fibertilslutninger, IPTV mv.). Det giver TDC en unik mulighed for en tæt monitorering af energiselskabernes kundeudvikling på lokal/regional basis.

Energiselskaberne med fibernet kan ikke tilsvarende monitorere TDC's kundeudvikling lokalt/regionalt, da TDC kun indgår i telestatistikken med tal for det samlede telemarked i Danmark.

Den asymmetriske information i telestatistikken giver TDC betydelige konkurrencefordele – til skade for de lokale/regionale energiselskaber med fibernet.

Konkurrencestyrelsen rejste sagen i 2007, men problemet er fortsat gældende.

Forslag: IT- og Telestyrelsen bør tage initiativ til en ændring af telestatistikken, så den ikke favoriserer TDC – på bekostning af de lokale/regionale energiselskaber med fibernet. Det kan gøres ved at samle data for de lokale/regionale energiselskaber under ét, således at der kun offentliggøres samlede tal for de lokale/regionale energiselskaber med fibernet.

Forslag 7: Statens indkøb af medarbejderbredbånd bør i højere grad tage sigte på at fremme højhastighed og konkurrence

Statens Indkøb gennemførte i 2009 den største enkeltordre på bredbåndsforbindelser, der omfatter alle statsansattes 20.000 hjemmearbejdspladser. TDC blev udpeget som billigste leverandør, og er nu eneleverandør til alle statsansatte de næste 2-4 år. Rammeaftalen bygger overvejende på ADSL.

Rammeaftalen fokuserer alene på priser og er "skræddersyet" til ADSL. Aftalen fortrænger konkurrencen på bredbånd og cementerer TDC's dominerende position på markedet.

Dansk Energi finder, at statens indkøbsaftale på medarbejderbredbånd modvirker det telepolitiske mål om en styrkelse af den infrastruktur-baserede konkurrence.

Samtidig fører ordningen ikke til stimulering af investeringer i ny infrastruktur og understøtter ikke regeringens mål om 100 megabit bredbånd til alle i 2020.

Staten bør således bruge sit indkøbspotentiale til at stille krav om højere minimumshastigheder på medarbejderbredbånd til offentligt ansatte.

Forslag: *Regeringen bør sikre, at statens indkøb af medarbejderbredbånd til statsansatte bygger på en teknologineutral tilgang, og i højere grad stimulerer konkurrencen på bredbånd. Der anbefales en model, hvor flere konkurrerende leverandører og teknologier indgår i ordren.*

Forslag 8: Stimuler offentlig efterspørgsel på højhastigheds-tjenester

Offentlig anvendelse af videobaseret borgerkommunikation kan for alvor fremme efterspørgsel af højhastighedsnet i Danmark – også i udkantsområder.

Teknologisk Institut har i efteråret 2009 gennemført to analyser for Dansk Energi om potentielle samfundsøkonomiske effekter ved generel introduktion af digital ældrepleje og telemedicin – baseret på interaktiv videokommunikation. Begge analyser viser, at der er meget store gevinster at hente – ikke kun økonomisk, men også i form af sociale gevinster og øget livskvalitet.

Guldborgsund Kommune har for nyligt lanceret den første fjernbetjente borgerservice i Europa, for at bevare og styrke service til alle kommunens borgere. Kommunen har en vision om at udbrede den nye teknologi til alle husstande, så kommunen i fremtiden kan betjene og kommunikere med borgerne i deres eget hjem. Det kræver højhastighedsnet.

Perspektiverne ved en generel introduktion af videobaseret kommunikation mellem borgere og det offentlige er enorme. Men det forudsætter, at regeringen fokuserer og støtter op om udviklings- og pilotprojekter – i et bredt samarbejde med offentlige og private aktører.

Forslag: *Regeringen bør tage initiativ til nedsættelse af en tværministeriel taskforce til fremme af videobaseret kommunikation inden for offentlige sektorer, hvor det er forbundet med et besparelses- og effektiviseringspotentiale, fx fjernbetalt borgerservice, digital ældrepleje, teletolkning og telemedicin (sundhed).*

Forslag 9: Vejledning om god bredbåndsskik i kommunerne

De 98 danske kommuner spiller en central rolle i at fremme udviklingen af Danmark som et højhastighedssamfund. Dette blev senest understreget i Højhastighedskomiteens rapport fra januar 2010, og i selvsamme rapport anbefalede komiteen, at der bør udarbejdes vejledninger og sikres rådgivning til kommuner om deres konkrete muligheder, som kan stimulere bredbåndsudviklingen og fremme private investeringer i infrastruktur.

Derfor er der behov for, hurtigt at få igangsat et arbejde mellem IT- og Telestyrelsen, KL, Indenrigsministeriet, Dansk Energi, TI, Forbrugerrådet m.fl. om skabelsen af en "Vejledning om god bredbåndsskik i kommunerne".

Vejledningen kan blandt andet indeholde beskrivelse af regler for opsætning af mobilmaster, nedlægning af tomrør, graveadgang m.v.

Samtidig skal vejledningen indeholde hjælp til kommunerne, så de selv kan lave deres egne kommunale bredbåndsstrategier (fx med case-beskrivelser fra Vejen kommune og lignende). Det kan eksempelvis være med en tjekliste over, hvad en god kommunal bredbåndsstrategi bør indeholde (beskrivelse af nuværende dækning af borgere, virksomheder og offentlige institutioner, mål for fremtidig dækning med fast-, trådløs og mobilt bredbånd (skoler m.v.), samordning af indkøb, aktivering af ildsjæle m.v..)

Forslag: IT- og Telestyrelsen, KL og Indenrigsministeriet bør i fællesskab og med involvering af bredbåndsbranchen tage initiativ til udarbejdelse af en "Vejledning om god bredbåndsskik i kommunerne". Inspiration kan hentes fra både Sverige og Norge.

Forslag 10: Regeringens bredbåndsstrategi bør inspireres af EU-Kommissionens digitale dagsorden

Den 19. maj 2010 lancerede EU-kommissionen planen "En Digital Dagsorden for Europa", som ét af de syv centrale flagskibsinitiativer i den overordnede politiske 10-årsprogram kaldet EUROPA 2020.

I sin plan slår EU-Kommissionen fast, at den digitale dagsorden kræver et vedholdende engagement på både EU- og medlemsstatsniveau.

Kommissionen understreger der skal gøres en øget indsats for at sikre, at alle får bredbånd med stigende hastighed, både via faste net og trådløs teknologi. Samtidig fremhæver kommissionen, at der især skal lægges vægt på at skabe de rette incitamentter til privat investeringer.

Kommissionen vil derfor udstede en henstilling til medlemsstaterne i 2010 om at stimulere investeringer i konkurrencebaserede accessnet af næste generation gennem klare og effektive lovforanstaltninger.

Kommissionen henviser derudover til, at medlemsstaterne (herunder Danmark) bør tage skridt til at fremme investeringer i bredbånd, f.eks. ved at sikre, at potentielle investorer systematisk inddrages i anlægsarbejder, sørge for, at rettigheder til at installere faciliteter clearnes, kortlægge eksisterende passiv infrastruktur, der er egnet til kabelføring, og tilskynde til opgradering af kabler i bygninger.

Danmark bør spille en central rolle i udmøntningen af Kommissionens dagsorden, og blandt andet gå forrest i forhold til at iværksætte initiativer, som fremmer investeringer i højhastighedsnet.

Forslag: Regeringen bør sikre en aktiv udnyttelse af de rammer, værktøjer og muligheder, som EU-Kommissionen stiller til rådighed til fremme af investeringer i højhastighedsnet.

Forslag 11: Vejledning for offentlig involvering i opbygning af højhastighedsnet i underforsynede områder (markedssvigt)

EU-kommissionen udstedte i 2009 retningslinjer for anvendelse af EU's statsstøttere regler på offentlig involvering/finansiering i opbygning af højhastighedsnet. Initiativet skal fremme udbredelsen af højhastighedsnet i geografiske områder, hvor der på forhånd er konstateret et "markedssvigt". Retningslinjerne er udstedt af EU's konkurrencemyndigheder og har til formål, at fremme konkurrencen og undgå fortrængning af private investeringer.

EU's digitale dagsorden opfordrer medlemslandene til at sætte ind overfor underforsynede områder, hvor de nye retningslinjer for offentlig involvering bør anvendes. EU-kommissionen vil snart lancere fælles grundlag for større anvendelse af strukturfondsmidler mv. til sikring af højhastighedsnet i underforsynede områder. Formålet er, at forebygge en "digital højhastighedskløft" mellem by og land.

Forslag: Regeringen bør følge EU-kommissionens opfordring til en kortlægning af Danmark i "hvide", "grå" og "sorte" områder for højhastighedsinfrastruktur.

Der bør endvidere udarbejdes en vejledning for offentlig involvering i opbygning af højhastighedsnet i underforsynede områder. Vejledningen bør laves i et samarbejde ml. relevante ministerier, Konkurrencestyrelsen, kommunerne, regionerne, telebranchen m.fl.

Endelig bør regeringen udarbejde en strategi for ansøgning af EU-puljer og -midler, som kan søges til at understøtte udbredelse af højhastighedsinfrastruktur i underforsynede områder, hvor der er konstateret et markedssvigt.

Forslag 12: Dækningskrav i udkantsområder skal bygge på teknologineutralitet, så private investeringer i kabelbaseret højhastighedsinfrastruktur ikke fortrænges

Videnskabsministeren har understreget, at bredbåndsudviklingen i Danmark, i modsætning til hovedparten af andre lande, alene skal ske på en markedsbaseret og teknologineutral udvikling.

Samtidig har ministeren meldt ud, at regeringen målsætning om at sikre alle i Danmark adgang til mindst 100 Mbit/s i 2020, kan ske ved at der stilles dækningskrav i forbindelse med kommende frekvensauktioner. Herved sendes et signal til markedet om, at regeringen fortrinsvis betragter mobilt og trådløst bredbånd som løsningen til at nå målet med 100 % dækning.

Ved at favorisere mobilt og trådløst bredbånd frem for kabelbaserede bredbåndsteknologier, fraviger ministeren imidlertid princippet om teknologineutralitet. Dækningskrav i kommende frekvensauktioner har således karakter af forsyningspligt i visse områder.

En del energiselskaber har meldt ud, at de inden udgangen af 2015 vil give alle i deres forsyningsområde et tilbud om adgang til fibernet. Fremtidige dækningskrav kan være med til at fortrænge de private investeringer, som energiselskaberne planlægger at foretage i de pågældende områder.

Netop fortrængning af private investeringer ved offentlig involvering er noget, som videnskabsministeren er meget opmærksom på og har fremhævet, at regeringen ikke ønsker sker. Samme synspunkt er fremhævet i Højhastighedskomiteens rapport.

Dansk Energi finder det bekymrende, at der på den måde skabes usikkerhed omkring de milliardinvesteringer, som foretages i kabelbaseret infrastruktur.

Forslag: Regeringen bør arbejde for, at investeringer i både kabelbaseret og mobilt/trådløst bredbånd fremmes, og sikre, at private investeringer ikke fortrænges ved offentlige dækningskrav, som ikke er teknologineutrale.

Forslag 13: Bedre graveadgang i landdistrikter

Højhastighedskomiteen udtalte i begyndelsen af 2010, at nedgravning af bredbåndsinfrastruktur nogle steder i landområder bliver besværet af, at kommuner ikke har vejmyndighed over private fællesveje i landzoner, hvilket er tilfældet i byerne.

Nedgravning af højhastighedsinfrastruktur på private fællesveje i landzoner kræver individuel accept fra lodsejerne, hvilket kan forsinke processen og være ressourcekrævende. Energiselskaber oplever, at lodsejere nægter at give accept til at der nedgraves kabler, eller, forlanger erstatning, uagtet, at der ikke graves i afgrøder. Det kan betyde, at husstande og virksomheder i landdistrikter afskæres adgang til højhastighedsinfrastruktur.

Regeringen, EU og OECD har alle fokus på at sikre adgang til digital højhastighed i landområder. Det skal stimulere erhvervsmuligheder og bosætning i landområder, blandt andet ved, at give optimale muligheder for hjemmearbejdspladser, videomøder, e-læring, telemedicin, digital ældrepleje, underholdning og adgang til digitale offentlige tjenester.

EU har opfordret medlemslandene til at forebygge en digital højhastighedskløft mellem by og land. Kommissionen har udstedt retningslinjer for offentlig involvering, særligt i de mere tyndt befolkede områder, hvor det private marked ofte ikke ser en rentabel forretningsmulighed for langsigtede investeringer i højhastighedsinfrastruktur (markedssvigt).

Højhastighedskomiteen har opfordret til at det bør undersøges, om der er grundlag for at udvide kommunernes vejmyndighed til også at omfatte private fællesveje i landzoner. Dette for at fremme udbygning af højhastighedsinfrastruktur i landområder.

Forslag: Regeringen bør tage initiativ til at der sikres bedre graveadgang for teleudbydere på private fællesveje i landområder, så husstande og virksomheder lettere får adgang til højhastighedsinfrastruktur. Det kan fx opnås ved en ændring af privatvejsloven, så kommunernes vejmyndighed udvides til også at omfatte private fællesveje i landzoner, som det er tilfældet i byområder. Alternativt bør der sikres en løsning i den igangværende revision af teleloven.

Forslag 14: Større valgfrihed , lige konkurrencevilkår, på must-carry tv (DR, TV2)

De danske energiselskaber oplever en stigende efterspørgsel på prisbillig tv på fibernet (IPTV), der alene omfatter must-carry kanaler, dvs. DR's kanaler, TV2 mv. – altså de kanaler, som frit kan hentes ned fra luften.

Forbrugerne vil gerne slippe for at købe tv-kanaler i store pakker, man ikke har brug for. DR's oprustning med tre nye kanaler får flere til at nøjes med en basis-tv pakke. Politisk er man enige om, at man vil arbejde for at skabe større valgfrihed for de danske tv-seere.

Copy-dan afskærer imidlertid tv-distributørerne fra at tilbyde en prisbillig tv-pakke, som alene indeholder de danske must-carry kanaler. Copy-dan opkræver en særlig retransmissionsafgift på kabelbaseret must-carry tv, hvor must-carry tv kanalerne bundles med en række udenlandske tv-kanaler. Distributørerne skal således aftage en kanalpakke med mindst 18 kanaler til 25 kr. pr. mdr. pr. husstand.

Copy-dan arbejder i dag overfor IPTV distributører med en regel, der indebærer, at distributøren skal sælge "Stor-TV-pakke" til mindst 60% af alle tv-kunder for at kunne slippe med laveste Copy-dan takst.

Retransmissionsafgiften på 25 kr. pr. måned, pr. husstand, betales ikke, hvis man modtager tv via luften. Fx slipper Boxer TV for denne afgift, da Boxers kunder selv nedtager must-carry kanalerne fra luften, hvorefter disse kanaler indgår i Boxers kommercielle pakker på tv. At retransmissionsafgiften alene gælder fremføring via kabler, og ikke via luften, er stærkt konkurrenceforvridende – og et klart brud på princippet om teknologineutralitet i reguleringen.

Forslag: Regeringen bør sikre tv-distributørerne adgang til at kunne levere basis-tv-pakker til forbrugerne, som alene indeholder de danske must-carry kanaler - svarende til de kanaler, som forbrugerne frit kan hente ned luften. Regeringen bør tillige sikre, at Copy-dan's takststruktur for salg af kabelbaseret must-carry til IPTV distributører ændres, så distributørerne ikke presses til at aftage "Stor-TV-pakke". Copy-dan's krav til tv-distributørerne om mindst 60% penetration af "Stor-TV-pakke" bør fjernes, alternativt, nedsættes markant, fx til 40%. Endelig bør regeringen sikre, at retransmissionsafgiften på kabelbaseret must-carry tv ikke virker konkurrenceforvridende. Regeringen bør afdække om retransmissionsafgiften håndteres mere konkurrence- og teknologineutralt i andre EU-lande.

Forslag 15: Nedsæt en tværministeriel taskforce til fremme af højhastighed i alle sektorer

Dansk Energi ser Videnskabsministeriets nye arbejdsprogram, 'Digitale veje til vækst', som et vigtigt skridt på vejen mod højhastighedssamfundet Danmark. Programmet bygger på regeringens mål for hurtigt bredbånd: Alle danskere skal senest i 2020 have adgang til mindst 100 megabit bredbånd uanset hvor de bor. Dansk Energi har rost regeringen for at komme med en højhastighedsudmelding, som omfatter alle dele af landet. Det sætter et fælles pejlemærke for telebranchen og for samfundet som helhed.

Videnskabsministeriets arbejdsprogram indeholder en bred portefølje af indsatsområder som går på tværs af den offentlige sektor – nye forretningsmuligheder, styrket IKT-forskning, digitale færdigheder, digital ældrepleje osv. Dansk Energi mener, at Videnskabsministeriets digitale arbejdsprogram bør følges op af en tværgående taskforce, som skal sikre, at højhastighedsvisionerne kommer ud i alle dele af den offentlige sektor. Det skal være slut med faggrænser og 'korslagte arme'.

I Frankrig, England, Tyskland, USA, Australien, og en række lande i Sydøstasien bliver det 'digitale højhastighedssamfund' behandlet på allerhøjeste politiske niveau. Det skyldes, at højhastigheds-samfundet åbner op for milliardgevinster i form af større produktinnovation, øget konkurrencekraft, hurtigere og mere effektiv arbejdsgange i den private og offentlige sektor mv. Analyser fra Verdensbanken, EU, og OECD peger alle i samme retning.

Forslag: Regeringen bør tage initiativ til at der nedsættes en tværministeriel taskforce, som skal sikre en implementering og realisering af Regeringens digitale arbejdsprogram og højhastighedsvisioner – på tværs af den offentlige sektor. Statsministeriet, Finansministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet bør alle indgå i taskforcen. De skal sikre de nødvendige midler, standardisering og koordinering af initiativer - på tværs af ministerier, regioner og kommuner.

Høringsvar nr. 18

Forbrugerombudsmanden

IT- og Telestyrelsen
Holsteinsgade 63
DK-2100 København Ø

26. august 2010

Sag 10/05034-2

Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Det fremgår af bemærkningerne til loven, at det foreslås, at service 900 reguleringen ophæves og erstattes af en brancheaftale i lighed med den, der gælder for de overtakterede tjenester.

Opkald til informations- og indholdstjenester, har ikke givet anledning til mange klager til Forbrugerombudsmanden. Det kan muligvis tilskrives, at området er reguleret, som det er.

Derimod modtager vi mange klager over indholdstakserede sms-tjenester, selvom området er reguleret af brancheaftaler, der stiller krav til indholdsudbydere, og selvom teleselskaberne over for Forbrugerombudsmanden har givet tilsagn om i nogle nærmere opregnede situationer, at behandle klagerne og tilbageføre beløb, som må antages at være opkrævet med urette.

På den baggrund vil vi udtrykke vores betænkelighed ved, at området de-reguleres og tilsynet overgår til teleudbydere.

Vi læser lovforslaget således, at det ikke er tilsigtet at sænke forbrugerbeskyttelsen, herunder at skabe mulighed for at binde forbrugerne i længere tid end 6 måneder, som gælder i dag. Vi kan i den forbindelse hen-vise til vores høringssvar vedrørende rapporten om "Danmark som høj-hastighedssamfund", der foreslog en forlængelse af bindingsperioden.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Tina Morell Nielsen
Chefkonsulent

FORBRUGEROMBUDSMANDEN
Amagerfælledvej 56
2300 København S

Tlf. 32 66 90 00
Fax 32 66 90 45
CVR-nr. 10 29 48 19
forbrugerombudsmanden@fs.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET**

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)
www.icpen.org

Høringsvar nr. 19

FDIH - Foreningen for Distance-
og Internethandel

Kim Svendsen

Fra: Hanne Pedersen på vegne af I-MAR - enhedspostkasse

Sendt: 1. september 2010 10:47

Til: I-MAR - Jurateam

Emne: VS: Høringssvar til ny telelov

tvf
/Hanne

Fra: Henrik Theil [mailto:het@fdih.net]

Sendt: 1. september 2010 09:39

Til: I-MAR - enhedspostkasse

Emne: Høringssvar til ny telelov

Til IT og Telestyrelsen

Det er med nogen forundring, at vi for nylig opdagede, at FDIH, Foreningen for Distance- og Internethandel, ikke var på høringslisten for udkastet til den nye telelov.

Vi regner med, at det er en forglemmelse, men vi skal bede om fremover at komme i betragtning ved høringer i styrelsens regi.

Desværre er det sene tidspunkt for vores opmærksomhed på loven også grunden til, at vi først nu sender vores kommentar.

Høringssvar fra FDIH, Foreningen for Distance- og Internethandel

Dansk e-handel oplever en eksplosiv i øjeblikket, hvor en kraftig stigende andel af butikkerne og butikskæderne i den traditionelle detailhandel tillige tager online salgskanalen i brug.

Ligeledes oplever vi, at flere serviceerhverv bevæger sig ind på at afsætte deres ydelser online, og det er en udvikling, som ikke mindst introduktionen af NemID vil være med til at accelerere.

Det betyder kort sagt, meget mere trafik som følge af flere aktører og mere handel. Og sammen med den øgede brug af grafik, foto og ikke mindst video i markedsføring og varepræsentation stiller det også krav til, at de elektroniske kommunikationsnet, dels har en passende kapacitet og geografisk dækning, dels at trafikken på nettet reguleres, så alle parter – netbutikker og forbrugere - oplever en tilfredsstillende hastighed på den del af trafikken, de genererer.

Udbygning af nettet

Udviklingen af netkapacitet er målsat i regeringens 100 Mbit til alle i 2020. Det er et tilfredsstillende mål.

Fælles faciliteter

For at få den bedst mulige udnyttelse af de til enhver tid værende installationer, master, kabler etc., har vi tidligere anbefalet, at de restriktive regler for teleselskabernes adgang til at deles om/bruge hinandens installationer burde slækkes. Opbygning af parallelle net fx flere sendemaster side om side til mobiltrafik, indebærer en risiko for langsom udbygning af nettet, ikke mindst i tyndt befolkede egne, hvor det vil være svært for teleselskaberne at opnå et tilfredsstillende afkast af nye investeringer.

Vi noterer os dermed med tilfredshed, at den nye telelov lægger op til at give ministeren mulighed for at fastlægge regler, der sikrer bedre fælles udnyttelse af faciliteter. (lovudkastet generelle bemærkninger pkt. 4.5.2)

Netneutralitet

Begrebet netneutralitet berøres, så vidt kan vi se, alene i lovens §4, stk. 7 . Desværre er netneutralitet ikke udtrykkeligt nævnt i loven, men i bemærkningerne, hvor der peges på, at IT & Telestyrelsen gives *mulighed for* at fastsætte regler om netneutralitet.

Det er efter FDIHs mening en temmelig vag udmelding. Ikke mindst når den ses i sammenhæng med lovbemærkningerne om, at *det som udgangspunkt vil være op til udbyderne selv at fastlægge rimelige vilkår.....herunder at sikre forbrugerbeskyttelse.*

FDIH har deltaget i en dialog med teleudbyderne og Forbrugerrådet om at formulere et fælles standpunktspapir om netneutralitet. Det har ikke været nemt, og det er heller ikke afsluttet endnu. Selv om frivillige brancheaftaler sædvanligvis er at foretrække, så må vi i den konkrete sag konstatere, at de forskellige interesser sandsynligvis nemmere kan bøjes mod hinanden, hvis IT og telestyrelsen havde pladsen for bordenden i stedet for teleselskabernes interesseorganisation ITEK.

FDIH foreslår derfor, at lovens bestemmelser ændres, så IT & Telestyrelsen pålægges at fastsætte regler for netneutralitet *i samarbejde* med teleudbyderne, forbrugerorganisationer og relevante erhvervsorganisationer.

Ligeledes er det efter FDIHs opfattelse væsentligt, at drøftelser om netneutralitet ikke alene tager udgangspunkt i forbrugerbeskyttelsesperspektivet. Behovet for transparente bestemmelser om netadgang og trafikprioritering, ikke mindst inden for e-handel, skal også indgå.

Med venlig hilsen

Henrik Theil
Kommunikationschef

FDIH - Foreningen for Distance- og Internethandel
Børsen. DK-1217 København K

Telefon 7225 5667

Mobil 2096 5667

Mail: het@fdih.net
www.fdi.net

Høringssvar nr. 20

Advokatsamfundet

ADVOKAT SAMFUNDET

IT- og Telestyrelsen
Holsterinsgade 63
2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 15. september 2010
J.NR.: 04-014102-10-0915
REF.: rmm-hfe

mk@itst.dk

Høring over udkast til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven)

Ved e-mail af 2. juli 2010 har IT- og Telestyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger.

Det fremgår af udkastets § 65, stk. 2, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder om, at afgørelser ikke skal kunne påklages.

Det fremgår af bemærkninger til udkastets § 65, at bestemmelsen er ny.

Efter Advokatrådets opfattelse ville det være hensigtsmæssigt, at formålet med bestemmelsen fremgår af bemærkningerne, herunder en nærmere angivelse af formålet med og betingelserne for, at ministeren kan afskære klageadgangen.

Det fremgår af udkastets § 71, stk. 1, at IT- og Telestyrelsen og Teleklagenævnet offentliggør afgørelser, som træffes i henhold til §§ 32, stk. 2, og 37- 40 i denne lov.

Det fremgår blandt andet af bemærkninger til udkastets § 71, stk. 1, at formålet med bestemmelsen er at skabe gennemsigtighed om den aktuelle regulering af telemarkedet, herunder overblik over rettigheder og pligter for udbyderne.

Det fremgår videre af bemærkningerne, at afgørelserne typisk vil blive offentliggjort dagen efter, at de er sendt til parten. Ved mere belastende afgørelser f.eks. politianmeldelse for parten, kan offentliggørelse udskydes yderligere. Klager over afgørelser vil kun i ganske særlige tilfælde tillægges opsættende virkning, hvorfor indgivelse af

en klage kun undtagelsesvis vil blive tillagt betydning ved vurdering af spørgsmålet om offentliggørelse.

Advokatrådet finder, at det bør fremgå direkte af § 71, hvorvidt offentliggørelse sker anonymiseret eller med oplysninger om fysiske eller juridiske personer.

Advokatrådet formoder, at det vil fremgå af afgørelsen til parten, at denne vil blive offentliggjort, således at parten er orienteret om offentliggørelsen i forbindelse med partshøringen. Det vil efter Advokatrådets opfattelse være en styrkelse af partens retssikkerhed, hvis parten i forbindelse med offentliggørelse af en afgørelse efter udkastets § 71, stk. 1, har mulighed for at få offentliggjort sine bemærkninger/synspunkter til den konkrete afgørelse. Advokatrådet formoder ligeledes, at der først vil ske offentliggørelse, når der foreligger et endeligt udfald af en given politianmeldelse eller af en klages behandling. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil det efter Advokatrådets opfattelse være rigtigst, at der tages stilling til offentliggørelsesproblemstillingen i tilfælde af politianmeldelse, klager mv.

Det fremgår videre af udkastets § 71, stk. 2, at IT- og Telestyrelsen og Teleklagenævnet derudover offentliggør afgørelser, som er af almen interesse eller af betydning for denne lovs bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf.

Det fremgår videre, at der ved vurderingen af, om en afgørelse skal offentliggøres, skal indgå, hvor belastende oplysningerne må anses for virksomheden sammenholdt med, hvilken betydning afgørelsen har for at skabe gennemsigtighed og overskuelighed. Det er imidlertid ikke nærmere præciseret, hvornår de nævnte betingelser er opfyldt, ligesom der ikke er foretaget en nærmere angivelse af, hvordan hensynet til den, oplysningerne vedrører, skal afvejes.

Efter Advokatrådets opfattelse giver udkastets § 71, stk. 2 sammenholdt med bemærkningerne, vid hjemmel til offentliggørelse af konkrete afgørelser mv., uanset om loven i det konkrete tilfælde er blevet overholdt eller ikke. En sådan hjemmel giver anledning til at overveje, om der kan opstilles mere præcise kriterier for anvendelsen. Der henvises herved til de principper, der er opstillet i betænkning nr. 1516 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.

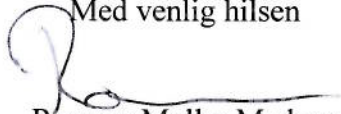
Det er endvidere Advokatrådets opfattelse, at parten forud bør orienteres om offentliggørelsen, f.eks. samtidig med partshøring efter forvaltningsloven. Herudover bør offentliggørelse på nettet ske på en sådan måde, at det klart fremgår, såfremt en part ikke har overtrådt loven, men at offentliggørelse sker for at skabe gennemsigtighed og overskuelighed, ligesom der i disse tilfælde normalt formentlig ikke vil være behov for uanonymiseret offentliggørelse. Det vil endvidere styrke partens retssikkerhed, såfremt parten får mulighed for at få offentliggjort bemærkninger/synspunkter til afgørelsen. Advokatrådet finder endvidere, at det bør overvejes, hvorvidt den tidligere offentliggørelse af kontrolresultater eller påbud skal slettes fra hjemmesiden, når parten har dokumenteret, at forholdene er i overensstemmelse med loven mv.

Det fremgår hverken af udkastets § 71, stk. 1 eller 2, hvor lang tid offentliggjorte afgørelser og kontrolresultater skal stå på hjemmesiden. Det er Advokatrådets opfattelse, at det for fysiske personer skal afgøres efter persondataloven, hvornår oplysningerne skal slettes. Men der findes ikke samme regler for juridiske personer, hvorfor det ville være hensigtsmæssigt, at der blev taget stilling til, hvornår disse oplysninger kan slettes.

Det fremgår af udkastets § 78, stk. 2, at der er udpantningsret for beløb som nævnt i stk. 1. Advokatrådet skal bemærke, at en udpantningsret ikke længere skal fremgå af den enkelte lov, men skal ske efter lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det fremgår videre blandt andet af udkastets § 80, stk. 1, nr. 1, at med bøde straffes den, der overtræder § 30, stk. 3-6. Efter udkastets § 30, stk. 6, 1. pkt., kan en slutbruger hos udbydere af almene, offentligt tilgængelige nummeroplysningsdatabaser og –registre kræve at blive optaget i alle disse nummeroplysningsdatabaser og registre, når slutbrugerens nummeroplysningsdata er relevante for formålet med nummeroplysningsdatabasen eller –registret. Advokatrådet finder ikke, at bestemmelsen har et indhold, der bør strafpålægges.

Efter udkastets § 80, stk. 5, skal der ved fastsættelse af bødens størrelse ud over de almindelige regler i straffelovens kapitel 10 tages hensyn til den juridiske persons omsætning det seneste år forud for domsafsigelsen eller udstedelsen af et bødeforlæg, ved udmåling af straf efter stk. 1, nr. 2. Advokatrådet skal bemærke, at en appelafgørelse kan ligge ganske længe efter gerningstidspunktet. Det vil derfor være mere korrekt, at der skal tages hensyn til den juridiske persons omsætning det seneste år forud for gerningstidspunktet.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen